

JOURNAL OF TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT

วิทยาสาร

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู ■ ปีที่ 118 ฉบับที่ 5 เดือนมีนาคม 2562

th
74
ANNIVERSARY
MARCH 2,
2019

๗๔ ปี

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

"มุ่งสร้างมาตรฐานและจิตวิญญาณความเป็นครู
สู่คุณภาพการศึกษาไทย"

สกู๊ปพิเศษ

ก้าวสู่ปีที่ 75
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

เรียนรอบตัว

เรียนรู้แบบใหม่
สโตร์ฟีน (แลนด์)
ตอนที่ 2

IT Hero

15 แอปพลิเคชันฟรี
สำหรับวัยเรียน ตอนที่ 2

22 มีนาคม ของทุกปี “วันน้ำโลก”
WORLD DAY FOR WATER

เพื่อระลึกถึงความสำคัญของน้ำ

ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในโลก
 อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในหมู่พลมนุษยชาติ
 ในเรื่องการอนุรักษ์น้ำ และการพัฒนาแหล่งน้ำ

สวัสดีเพื่อนครูและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาทุกท่านค่ะ เดือนมีนาคมนี้มีวาระพิเศษคือ วันที่ 2 มีนาคม 2562 เป็นวันคล้ายวันสถาปนา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ครบรอบปีที่ 74 ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการและคุรุสภา ในฐานะสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ได้เร่งผลักดัน และขับเคลื่อนการดำเนินงานในการพัฒนาวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับทิศทาง ของยุทธศาสตร์ชาติ มีการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาและ ร่วมมือกันพัฒนาครูไทยให้มีความรู้ความสามารถเป็นครูมืออาชีพ มีมาตรฐาน และจิตวิญญาณความเป็นครู

“มุ่งสร้างมาตรฐานและจิตวิญญาณความเป็นครู สู่คุณภาพ การศึกษาไทย” คือหลักการทำงานของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในปี 74 นี้ เพื่อเป็นหลักประกันให้แก่สังคมว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามีคุณภาพ ตามมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพอย่างแท้จริง ภายใต้ กรอบมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา สู่คุณภาพการจัดการศึกษาและคุณภาพ ผู้เรียน สอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศ วิทยากรจึงนำเสนอเรื่องราวของ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาไว้ในสัปดาห์พิเศษฉบับนี้

เดือนมีนาคมเป็นเดือนสุดท้ายของปีการศึกษาที่ทุกโรงเรียนจะจัดการสอบ ปลายภาค ยังมีกิจกรรมที่ครูจะต้องทำอีกมากมาย ทั้งทำคะแนน ทั้งการเตรียม การรับสมัครนักเรียนรุ่นใหม่ อีกทั้งต้องอบรมเพื่อพัฒนาตนเองเพื่อเตรียมการสอน สำหรับปีการศึกษาใหม่ เชื่อได้ว่าแก่นักเรียนจะได้พักช่วงปิดภาคการศึกษานี้ แต่ครูยังคงทุ่มเทในการทำงาน วารสารวิทยากรขอลีกำลังใจแก่ครูทุกท่าน และสัญญาว่าจะคัดสรรเรื่องราวดี ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพมาให้ทุกท่าน ได้อ่านกันค่ะ

(ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์)

บรรณาธิการ

ขอเชิญร่วมส่ง

บทความ | เรื่องสั้น | บทกวี

เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อเผยแพร่ในวารสารวิทยากร โดยสามารถส่งผลงาน ได้ดังนี้

1. e-mail : withayajarn@gmail.com
2. ไปรษณีย์ : กองบรรณาธิการวารสารวิทยากร สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
3. โทร. / โทรสาร : 0 2282 1308

ผลงานที่ส่งมานั้น ต้องมิได้ลอกเลียน ดัดแปลงงานของผู้อื่น
ผลงานที่ได้รับคัดเลือกเผยแพร่ จะได้รับค่าตอบแทนตามที่กองบรรณาธิการกำหนด

JOURNAL OF TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT

วิทยากร

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู ■ ปีที่ 118 ฉบับที่ 5 เดือนมีนาคม 2562

01 บทบรรณาธิการ

04 สก๊อปพิเศษ

ก้าวสู่ปีที่ 75 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

16 KPS PROUND

รางวัลครูอาวุโส

รางวัลคุรุสภา

27 Read Up Zone

การศึกษา 4.0

31 การศึกษารอบทิศ

การบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก

35 Knowledge All Around

ทักษะที่จำเป็นในการเรียน การทำงาน

ในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนควรมี

38 โรงเรียนดี โครงการเด่น

NangLeaw Model

การบริหารจัดการสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

โรงเรียนวัดนางเลว

41 พุทธศาสนา

ตอนที่ 59 วาทะของพระบรมครู

ทรงล้างวาทะนิครนถ์ เรื่อง คำสอน

45 ประสบการณ์

บันทึกถึงดวงดาว 102

49 ยุทธศาสตร์ศึกษา

การพัฒนาสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

ด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตอนที่ 2

52 เรียนรอบตัว

เรียนรู้แบบใหม่ สไตน์เฟน (แลนด์) ตอนที่ 2

55 บริหารการศึกษา

วรรณคดีกับชีวิตประจำวัน

58 วิชาการบันเทิง

ไฟเบียมมาแล้ววว!!!

61 ตะวันออกเที่ยว

ความสุขไม่เล็กที่สิงคโปร์

65 Full Frame

ผลิตครู เพื่อให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง :

หรือเพียงแค่ให้ออกไปประกอบอาชีพ ?

70 หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม

80 บทความพิเศษ

ความฉลาดรู้ เรื่องการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา

82 ประโยคสัญลักษณ์

ประโยคสัญลักษณ์ที่ 80 Move to Mars

85 ยำสามกรอบ

11 ปี... คือนิยาม คือความหมาย แห่ง....“ครูชน”
เท่าเล็กน้อย... แต่กล้าก้าว ตามรอยพระบาทที่ยิ่งใหญ่

89 รอบรู้ครูสภา

การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
(Professional Learning Community : PLC)
เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา

92 รอบรู้ครูสภา

ก้าวใหม่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาพัฒนาสู่ดิจิทัล

97 เล่าเรื่องด้วยภาพ

กิจกรรมของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในรอบปีที่ 73

61

ที่ปรึกษา :

คณะกรรมการคุรุสภา
คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ
ดร.บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ
ดร.ทินสิริ ศิริโพธิ์
นายยุทธชัย อุดมมา

ผู้ทรงคุณวุฒิ/นักวิชาการประจำ :

ศ.กิตติคุณสุนทร อมรวิวัฒน์
รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่
รศ.ดร.สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์
รศ.ดร.สมศักดิ์ คงเที่ยง
รศ.ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล
รศ.ดร.กล้า ทองขาว
รศ.ดร.สุชุม เจริญทรัพย์
รศ.ดร.มนัส สิทธิสมบุญ
ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์
ดร.ปฐมพงศ์ ศุภเลิศ
ดร.จักรพรรดิ วัฒนา
ดร.พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง

บรรณาธิการ : ดร.วัฒนาพร ระจิบทุกษ์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

ดร.ราณี จินสุทธิ

รองหัวหน้ากองบรรณาธิการ :

นายจันทร์ยงยุทธ บุญทอง

ประจำกองบรรณาธิการ :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทองขาว
นางสาววินิตา รังสิวรักษ์
นางสาวธัญรัตน์ ศิริเมฆา
นางสาววรวรรณ พรพิพัฒน์
นายวัชรพล เหมือนจา
นายทรงชัย ชื่นล้วน

ประสานงานฝ่ายผลิต :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทองขาว

ศิลปกรรม/รูปเล่ม/จัดพิมพ์ :

บริษัท ออนป้า จำกัด
111/1 อาคารนวดสร ถนนพระรามที่ 3
แขวงบางคอแหลม เขตบางคอแหลม
กรุงเทพฯ ๑ 10120
โทร. 0 2689 1056
โทรสาร 0 2689 1081
www.onpa.co.th

วารสารวิทยากร

กองบรรณาธิการ/ฝ่ายสมาชิก โทร./โทรสาร 0 2282 1308
ที่อยู่ 128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑ 10300
e-mail : withayajarn@gmail.com
www.withayajarnksp.com

มุ่งสร้างมาตรฐาน
และจิตวิญญาณความเป็นครู
สู่คุณภาพการศึกษาไทย

ก้าวสู่ปีที่ 75 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

“มุ่งสร้างมาตรฐานและจิตวิญญาณความเป็นครู สู่คุณภาพการศึกษาไทย” คือ หลักการทำงานของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในปี ที่ 74 นี้ ที่ประกันให้แก่สังคมได้ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจะมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพอย่างแท้จริง ภายใต้กรอบมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาสู่คุณภาพการจัดการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศ ด้วยการตอบสนองนโยบายปฏิรูปการศึกษา ในการพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เพราะครูเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ

ตลอด 74 ปีที่ผ่านมา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้ดำเนินการกิจตามบทบาทหน้าที่ตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ในการดำเนินงานของคุรุสภา ที่มีหน้าที่หลักในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานของวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพ ตามคำนิยามของสำนักงาน “เรียนรู้ในงาน บริการด้วยใจ ก้าวไปอย่างมีส่วนร่วม”

“

...กระทรวงศึกษาธิการ และคุรุสภา ได้เร่งผลักดัน และขับเคลื่อนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับทิศทางของ ยุทธศาสตร์ชาติ มีการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาและร่วมมือกันพัฒนาครูไทยให้มีความรู้ ความสามารถเป็นครูมืออาชีพ มีมาตรฐานและจิตวิญญาณ ความเป็นครู เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ลดปัญหา ความเหลื่อมล้ำ และให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนา ทุกมิติตามศักยภาพและความถนัด ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ...

”

นายแพทย์ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

ตอนหนึ่ง..จากสารรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธานกรรมการคุรุสภา เนื่องในโอกาสครบรอบ 74 ปี
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

“

...ปี 2562 นับเป็นปีที่ 74 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ดำเนินงานตามบทบาทภารกิจของคุรุสภา ในฐานะสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา ภายใต้นโยบาย “มุ่งสร้างมาตรฐาน และจิตวิญญาณความเป็นครูสู่คุณภาพการศึกษาไทย” เพื่อเป็นหลักประกันให้สังคมว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพ อย่างแท้จริง ภายใต้กรอบมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา สู่คุณภาพการจัดการศึกษาและคุณภาพผู้เรียนสอดคล้องกับ การปฏิรูปประเทศ...

”

ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์

ตอนหนึ่ง..จากสารเลขาธิการคุรุสภา
เนื่องในโอกาสครบรอบ 74 ปี
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

การบริหารงานสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ข้าพเจ้าในฐานะผู้บริหารสูงสุดของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ขอประกาศเจตจำนงในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้วยการ ยึดมั่นคุณธรรมและนิติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ รวดเร็ว จับใจ เต็มใจให้บริการ และเป็นแบบอย่างที่ดี อีกทั้งสนองนโยบาย ของรัฐบาลตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สนับสนุนให้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเป็นองค์กรที่ใสสะอาด ปราศจาก การทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

จึงขอประกาศเจตจำนงการบริหารงาน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

1. **ยึดมั่นคุณธรรมและนิติธรรม** ยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม ประพฤติ ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งด้าน คุณธรรม กฎหมาย และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
2. **ซื่อสัตย์ สุจริต** ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ยึดความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง
3. **โปร่งใส ตรวจสอบได้** ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้และรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน
4. **รวดเร็ว จับใจ เต็มใจให้บริการ** ปฏิบัติต่อผู้รับบริการด้วยความเสมอภาค สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง ด้วยความมีน้ำใจ และเป็นกันเอง
5. **เป็นแบบอย่างที่ดี** ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดุสาหะ วิริยะ อดทน เสียสละ และศรัทธา ในวิชาชีพที่สามารถเป็นแบบอย่าง แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ความเป็นมาของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2488 วันสถาปนาสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กำหนดขึ้นโดยถือเอาวันที่ นายทวิ บุณยเกตุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประธานกรรมการคุรุสภาในขณะนั้น ลงนาม คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นเจ้าหน้าที่เพื่อเริ่มปฏิบัติงานของสำนักงาน เลขาธิการคุรุสภา ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 จึงก่อเกิดสำนักงาน เลขาธิการคุรุสภาขึ้นอย่างสมบูรณ์และแม้ว่าคุรุสภาจะปรับเปลี่ยนมาเป็นสภาคูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติสภาคูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 แต่ยังคงถือเอาวันที่ 2 มีนาคม ของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน

หน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

พระราชบัญญัติสภาคูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 34 กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มีหน้าที่ ดังนี้

1. รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของคุรุสภา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับ ดูแลการปฏิบัติตาม มาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการพัฒนาวิชาชีพ
2. ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับกิจการอื่น ที่คุรุสภามอบหมาย
3. จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินงาน เสนอต่อคุรุสภา

แผนยุทธศาสตร์คุรุสภา ปี 2562

ความเชื่อมโยงระหว่างพันธกิจและยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน

พันธกิจ (Mission)	ยุทธศาสตร์ (Strategies)
พัฒนามาตรฐานวิชาชีพ และกำกับ ดูแล การประกอบวิชาชีพ	พัฒนามาตรฐานวิชาชีพที่แบ่งชี้ระดับคุณภาพ ของสมรรถนะและจิตวิญญาณความเป็นครู
พัฒนาวิชาชีพ และส่งเสริม ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน วิชาชีพ	พัฒนาระบบและกลไก ในการส่งเสริม สนับสนุน เชื่อมโยง การผลิต การคัดกรองและ การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
ประสาน ส่งเสริม การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับ การประกอบวิชาชีพ	ประสาน ส่งเสริม ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับ การประกอบวิชาชีพและพัฒนาวิชาชีพ
พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสม	เร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม และ มีธรรมาภิบาล

งานทะเบียนและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้ดำเนินการจัดการระบบงานใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การออกและต่ออายุใบอนุญาต และดำเนินการอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพในกรณีอื่น ๆ การจัดทำและดูแลรักษาทะเบียนใบอนุญาตและทะเบียนสมาชิก จัดทำข้อมูลสารสนเทศและตรวจสอบรับรองข้อมูลผู้ได้รับใบอนุญาตจากคุรุสภา

∞ งานให้บริการ

- ออกและต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ประเภทวิชาชีพทางการศึกษา	ออกใบอนุญาต	ต่ออายุใบอนุญาต	รวม (ราย)
ครู	52,558	41,259	93,817
ผู้บริหารสถานศึกษา	5,319	4,313	9,632
ผู้บริหารการศึกษา	784	472	1,256
ศึกษานิเทศก์	1,568	517	2,085
รวม	60,229	46,561	106,790

∞ งานพัฒนาการให้บริการ

- อำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการ

การขอรับบริการ ด้วยระบบ e – Service	การลดสำเนาเอกสาร	การปรับเปลี่ยน ใบอนุญาต
ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลา • การขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ • การขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ • การขอหนังสืออนุญาตให้ประกอบวิชาชีพโดยไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของสถานศึกษา	ผู้ที่ยื่นคำขอรับบริการด้านใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษด้วยตนเองที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ใช้เพียงบัตรประชาชน ยื่นพร้อมเอกสารหลักฐาน โดยไม่ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการ	ปรับเปลี่ยนใบอนุญาตให้มีความภาษาไทยควบคู่ภาษาอังกฤษ ทั้งใบประกาศและบัตรสมาชิกพกพา เพื่อความสะดวกในกรณีที่ชาวต่างประเทศเข้ามาประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย และมีครูชาวไทย ที่จะไปประกอบวิชาชีพครู

งานมาตรฐานวิชาชีพ

จากการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายมิติ และทิศทางการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการยกระดับคุณภาพผู้ประกอบวิชาชีพและผู้ต้องการประกอบวิชาชีพครู ให้มีสมรรถนะทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่มีความสำคัญจำเป็น โดยต้องเป็นผู้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน รู้วิธีสอนและวิธีเรียนของผู้เรียน มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูต้องมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของวิชาชีพ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และมีความสามารถในการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง เพื่อนครู และชุมชน ในการพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนรู้อย่างรวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลายให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพของตนเอง

การพัฒนารายละเอียดในมาตรฐานให้สอดคล้องกับทิศทางการปฏิรูปการศึกษา ยังคงความเป็นมาตรฐาน 3 ด้าน คือ (1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ (2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน (3) มาตรฐานการปฏิบัติตน รายละเอียดปรากฏในแผนภาพ ดังนี้

(ร่าง) มาตรฐานวิชาชีพครู

ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลตามมติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ ๑๓๗/ ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒

• การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษา

กระบวนการรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษาเป็นการดำเนินงานเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถใช้คุณวุฒิจากปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่คุรุสภารับรอง เป็นคุณวุฒิในการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประกันคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาจากปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่คุรุสภารับรองว่าเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพได้และมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด รวมทั้งเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของผู้ประกอบวิชาชีพให้กับผู้รับบริการทางการศึกษาและสังคม

จำนวนสถาบันและหลักสูตรที่ได้รับการรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนสถาบัน	จำนวนหลักสูตร	รวม (ราย)
ปริญญาตรีทางการศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)	91	298	93,817
ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู	56	59	9,632
ปริญญาโททางการศึกษา (วิชาชีพครู)	31	13	1,256
ปริญญาโททางการบริหารการศึกษา	48	50	2,085
ปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา	15	17	106,790

งานพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องและพดุงเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และเพื่อเป็นต้นแบบของครูดีที่สร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ร่วมวิชาชีพและสังคม ดำเนินงานยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วิชาชีพ เกษียณอายุราชการ ซึ่งเป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ผ่านรางวัลต่าง ๆ แบ่งออกเป็นรางวัลระดับภูมิภาค และระดับประเทศ

(1) รางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาจักรีในส่วนของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในปี 2561 ได้พิจารณาคัดเลือกนางสลิทธิพนาวสันต์ แกร์นิยร์เพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นครูรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาจักรี ครั้งที่ 3 ปี 2562 (ประเทศไทย)

(2) รางวัลครูภาษาไทยดีเด่น เพื่อรับรางวัลเข็มเชิดชูเกียรติจารึกพระนามาภิไธยย่อ สร ๙ ในปี 2561 ได้ครูภาษาไทยดีเด่นจำนวน 44 คน

(3) รางวัลครูภาษาฝรั่งเศสดีเด่น เพื่อรับรางวัลเข็มเชิดชูเกียรติจารึกพระนามาภิไธยย่อ กว ๙ ในปี 2561 มีครูภาษาฝรั่งเศสดีเด่นจำนวน 6 คน

(4) รางวัลคุรุสภา มีผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ได้รับรางวัลคุรุสภา จำนวน 27 คน ประกอบด้วย

- ระดับดีเด่น จำนวน 9 คน
- ระดับยกย่อง จำนวน 18 คน

(5) รางวัลครูผู้สอนดีเด่นตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในปี 2561 ประกอบด้วย

- ระดับประเทศ จำนวน 11 คน
- ระดับจังหวัด จำนวน 696 คน
- ระดับเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 666 คน

(6) รางวัลคุรุสฤติ ในปี 2561 มีผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ได้รับรางวัลคุรุสฤติ จำนวน 821 คน

และเมื่อผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่มาจนอายุครบ 60 ปี และปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 ปี เป็นผู้มีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ จะได้รับการประกาศเกียรติคุณครูอาวุโส และเข้าเฝ้า ฯ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร เพื่อรับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติและเงินช่วยเหลือหลังจากเกษียณอายุราชการ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในการประกอบวิชาชีพ โดยในปี 2561 ครูอาวุโส ประจำปี 2559 เข้าเฝ้า ฯ รับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ จำนวน 5,859 คน เมื่อวันที่ 13 - 14 มีนาคม 2561 ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา สรุปรตั้งแต่ พ.ศ. 2510 - ปัจจุบัน มีครูอาวุโส ได้รับพระราชทาน ฯ เครื่องหมายเชิดชูเกียรติ รวมทั้งสิ้น 126,796 คน

คุรุสภากับการพัฒนาวิชาชีพแบบชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

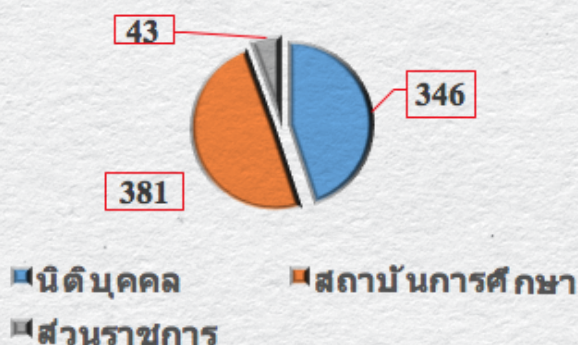
(Professional Learning Community : PLC)

คุรุสภา ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา ได้ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาวิชาชีพแบบ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” (Professional Learning Community : PLC) ซึ่งเป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลังด้วยการอิงพื้นที่เป็นฐาน (Area-based) ที่มีความเข้มแข็งและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง สร้างวัฒนธรรมการทำงานใหม่ ลดความโดดเดี่ยวและเพิ่มพลังการทำงานแบบทีม โดยที่ทุกคนมีเป้าหมายสำคัญร่วมกัน คือ “ผู้เรียนทุกคน” ซึ่งการพัฒนาวิชาชีพแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ เป็นหัวใจสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษา สู่คุณภาพผู้เรียน ตาม 5 องค์ประกอบ ดังนี้

สถาบันคุรุพัฒนา

สถาบันคุรุพัฒนาเป็นสถาบันวิชาการชั้นสูง ในกำกับของคุรุสภา เป็นส่วนงานหนึ่งของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ใช้คำย่อว่า “สคพ.” และให้มีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “Teacher Professional Development Institute” ใช้คำย่อว่า “TPDI” โดยจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2560 ปัจจุบันสถาบันคุรุพัฒนาได้ดำเนินการรับสมัครหน่วยพัฒนาครู มีหน่วยงานที่แสดงความจำนงเป็นหน่วยพัฒนาครูจำนวน 770 หน่วยงาน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท (ข้อมูล ณ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2562) ประกอบด้วย

งานพัฒนาระบบ

งานประเมินผลสำนักงาน โดยหน่วยงานภายนอก	งานการประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้รายงานสรุปผลการประเมินองค์การมหาชน และผู้อำนวยการองค์การมหาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้รับการประเมินเป็นองค์การมหาชนคุณภาพ (ระดับ 3) หมายถึงเป็นองค์การมหาชนที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายทุกองค์ประกอบที่ประเมิน - สำหรับผลการประเมินเลขาธิการคุรุสภาได้รับการประเมิน ร้อยละ 79.50	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาต้องเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) เป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นมาตรการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศจะต้องดำเนินการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 สำนักงาน ป.ป.ช. เข้าร่วมประเมินสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา โดยได้คะแนนผลการประเมินความโปร่งใส ร้อยละ 81.34 อยู่ในระดับดี

ก้าวสู่ปีที่ 75 นี้ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา จะดำเนินงานภายใต้นโยบายที่สอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ มีการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน เร่งผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานให้ เพื่อแก้ปัญหาและร่วมมือกันพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา และดำเนินงานตามแนวทางบริหารองค์กร คือ ตามหลักธรรมาภิบาล ยึดมั่นคุณธรรมและนิติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสตรวจสอบได้ รวดเร็วฉับไว เต็มใจให้บริการ และเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อพัฒนาการทำงานของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาอย่างต่อเนื่องต่อไป

รางวัลครูอาวุโส

หากจะกล่าวถึงวิชาชีพ
ที่เมื่อเกษียณอายุการทำงานแล้ว
ได้รับโอกาสในการเข้าเฝ้า ฯ พระเจ้าแผ่นดิน
คงจะมีวิชาชีพครูเพียงวิชาชีพเดียว
ที่ได้รับเกียรติอันสูงสุดนี้

กระทรวงศึกษาธิการ โดยคุรุสภา เห็นความสำคัญของครู ด้วยเพราะครูเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาเยาวชนของชาติ ครูต้องเสียสละเพื่อความสำเร็จ ความก้าวหน้า และความสุขของผู้คนตลอดเวลาที่ประกอบวิชาชีพ รวมทั้งยอมเสียสละความสุขและประโยชน์ส่วนตัว เพื่อทำหน้าที่ครูอย่างแท้จริง ดังนั้น ในการประชุมสามัญคุรุสภา ประจำปี พ.ศ. 2509 ได้มีมติให้คุรุสภาหาทางช่วยเหลือครูที่ได้อุทิศชีวิตจิตใจให้แก่การเป็นครูตลอดมาจนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ที่เกษียณอายุออกจากราชการหรือพ้นจากหน้าที่การสอนไปแล้ว ซึ่งครูเหล่านี้ บางคนในบั้นปลายของชีวิตได้รับความลำบากยากแค้นขาดผู้อุปการะ เงินบำเหน็จบำนาญที่ได้รับไม่พอกับค่าใช้จ่ายในการครองชีพ จึงควรหาวิธีช่วยเหลือครูประเภทดังกล่าวด้วยการจัดตั้งเป็นองค์การเช่นเดียวกับการจัดตั้งองค์การฌาปนกิจสงเคราะห์ช่วยเพื่อนสมาชิกคุรุสภาผู้ถึงแก่กรรม (ช.พ.ค.)

นายนาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา เลขาธิการคุรุสภา ในสมัยนั้น มีความเห็นว่า หากจัดตั้งเป็นมูลนิธิช่วยครูอาวุโสขึ้นแล้ว คงจะมีทางทำให้การยกย่องและสงเคราะห์สำเร็จและมั่นคงสืบไป จึงนำความเรื่องนี้ ขึ้นกราบบังคมทูล **พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9** ขอพระราชทานเงินเป็นทุนประเดิมในการก่อตั้งมูลนิธิจำนวนหนึ่ง ต่อมาราชเลขาธิการ (หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล) ได้แจ้งว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระราชดำริที่จะพระราชทานเงินจำนวน 100,000 บาท เป็นทุนประเดิมแก่มูลนิธิช่วยครูอาวุโสในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาวันที่ 5 ธันวาคม 2509

เมื่อได้ทราบถึงพระมหากรุณาธิคุณดังกล่าว คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาจึงดำเนินการจัดตั้งมูลนิธิขึ้น ชื่อว่า **“มูลนิธิช่วยครูอาวุโส”** พร้อมทั้งมีมติจัดสรรเงิน ช.พ.ค. ของคุรุสภาส่วนกลางสมทบเป็นเงิน 2,000,000 บาท มูลนิธิได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2509 และนอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมรับมูลนิธิไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ด้วย

การดำเนินการช่วยเหลือครูอาวุโสตามข้อบังคับของมูลนิธิช่วยครูอาวุโส ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำเป็นต้องมีทุนมากพอสมควรเพื่อนำไปหาดอกผลสำหรับจ่ายช่วยเหลือครูอาวุโส คณะอำนวยการครูสภา ในการประชุมสามัญ ประจำปี 2509 มีมติให้ครูสภามอบเงินที่มีผู้ทิศส่วนกุศลให้แก่บูรพาจารย์ สร้างอนุสรณ์ในงาน วันครู พ.ศ. 2510 ของจังหวัดต่าง ๆ ให้แก่มูลนิธิช่วยครูอาวุโสทั้งหมดเพื่อสมทบทุน พระราชทาน

การให้ความช่วยเหลือสมาชิกครูสภาตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ นับแต่ก่อตั้งมูลนิธิจนถึง ปัจจุบัน ได้ยึดหลักสำคัญคือ ครูทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ครูสืบต่อกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 ปี จนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เป็นผู้ที่มีประวัติชีวิตการงานดีตลอดมา มีความประพฤติ เป็นแบบอย่างที่ดีตามจารีตของครู และไม่เคยมีความผิดใด ๆ จะได้รับการพิจารณาเป็นครูอาวุโส ตามหลักของมูลนิธิ ทั้งนี้ ไม่ว่าครูอาวุโสนั้นจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ ก็ตาม มูลนิธิจะมอบ เครื่องหมายเชิดชูเกียรติให้ทุกท่านเป็นการยกย่องคุณงามความดีที่ได้ปฏิบัติมาแล้วแต่หนหลัง

หากปรากฏว่า ครูอาวุโสคนใดประสบความยากจนคับแค้นจริง ๆ หรือขาดผู้อุปการะ ในบั้นปลายของชีวิตมูลนิธิจะได้มอบเงินจำนวน 8,000 บาท ให้เป็นการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน ในการดำรงชีพ ซึ่งเงินนี้ได้เพิ่มจำนวนเป็น 10,000 บาท ในปี 2537 และเพิ่มจำนวนเป็น 20,000 บาท ในปี 2540 ส่วนจำนวนการช่วยเหลือในแต่ละปีจะขึ้นอยู่กับจำนวนเงินผลประโยชน์ที่มูลนิธิจะได้รับ จากเงินทุนในแต่ละปี

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อครูอาวโธอย่างสูงยิ่งอีกประการหนึ่งคือ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้คณะกรรมการครูสภา คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพและคณะกรรมการมูลนิธิฯ นำคณะครูอาวโธเข้าเฝ้าฯ เพื่อรับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติเป็นประจำทุกปีนับตั้งแต่มูลนิธิเริ่มดำเนินการคัดเลือกครูอาวโธ ประจำปี 2510 จนกระทั่งถึงครูอาวโธ ประจำปี 2558 โดยในปีแรกได้โปรดเกล้าฯ ให้หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิช่วยครูอาวโธ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะกรรมการมูลนิธินำครูอาวโธ ประจำปี 2510 จำนวน 65 คน เข้าเฝ้าฯ ในวันที่ 11 กรกฎาคม 2511 เวลา 10.00 น. ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงพระราชทาน
เครื่องหมายเชิดชูเกียรติครูอาวุโส ตั้งแต่ครูอาวุโส ประจำปี 2526 เมื่อครั้งดำรงพระราชอิสริยยศ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามบรมราชกุมาร เป็นปีแรก นับถึงครูอาวุโสประจำปี 2558 โดยเสด็จ
แทนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช กระทั่งครูอาวุโส ประจำปี 2559 พระองค์ทรง
พระราชทานในฐานะสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ 10

นับตั้งแต่ครูอาวุโส ประจำปี 2510 ถึงครูอาวุโส ประจำปี 2559 มีครูอาวุโสที่ได้รับเครื่องหมาย
เชิดชูเกียรติ จำนวน 112,972 คน และมี ผู้ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน จำนวน 2,027 คน
รวมเป็นเงิน 23,420,000 บาท

ผู้ที่ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติครูอาวุโสนี้ ถือเป็นความสำเร็จสูงสุดของการเป็นครู
เนื่องจากเป็นบุคคลผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เสียสละทั้งแรงกายแรงใจเพื่อทำหน้าที่ครู
อย่างแท้จริงตลอดชีวิตการเป็นครู และถือเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ครูและลูกศิษย์ตลอดไป

รางวัลคุรุสภา

คุรุสภายกย่องเชิดชูเกียรติและประกาศเกียรติคุณผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ที่ปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพดีเด่น และสร้างคุณประโยชน์ในทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และเกิดผลดีต่อการศึกษาของชาติ เพื่อรับ “รางวัลคุรุสภา” ประกอบด้วย เข็มทองคำ “คุรุสภาสดุดี” โล่ประกาศเกียรติคุณและเกียรติบัตร และเงินรางวัล ตามที่มูลนิธิรางวัลคุรุสภาพิจารณากำหนดมีจำนวน 9 รางวัล คือ **ผู้ประกอบวิชาชีพครู** จำนวน 5 รางวัล **ผู้บริหารสถานศึกษา** จำนวน 2 รางวัล **ผู้บริหารการศึกษา** จำนวน 1 รางวัล และ **ศึกษานิเทศก์** จำนวน 1 รางวัล

สำหรับผลงานที่ได้รับการคัดเลือกจากครูสภา หากไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่ผ่านการประเมินผลงาน ณ สถานที่ปฏิบัติงานจริง จะได้รับการยกย่องให้ได้รับรางวัล **“ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ได้รับการยกย่อง”** ประกอบด้วย เข็ม “ครูสภาสดุดี” เกียรติบัตร และเงินรางวัลจำนวน 18 รางวัล คือ ผู้ประกอบวิชาชีพครู จำนวน 10 รางวัล ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 รางวัล ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 2 รางวัล และศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 รางวัล

ตั้งแต่ปี 2523 จนถึงปัจจุบัน มีผู้ได้รับรางวัลครูสภาระดับดีเด่น รวมทั้งสิ้น 306 คน และระดับยกย่อง จำนวน 243 คน วันครู วันที่ 16 มกราคม 2562 ผู้ที่ได้รับรางวัลครูสภา ประจำปี 2561 มารับรางวัล จาก พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ณ หอประชุมครูสภา

วารสารวิทยากรยขอนำเสนอผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ที่ได้รับรางวัลครูสภา ประจำปี พ.ศ. 2561 เพื่อยกย่องผู้ที่ได้รับรางวัลและเป็นแบบอย่างให้แก่บุคคลในวิชาชีพและบุคคลทั่วไป ฉบับนี้เสนอผู้ได้รับรางวัลครูสภา ประเภทผู้ประกอบภารวิชาชีพครู จำนวน 2 ท่าน และอีก 7 ท่าน จะนำเสนอในฉบับเดือนเมษายน 2562

ประเภทผู้ประกอบวิชาชีพครู

**“ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย
และสร้างโอกาสให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้อยู่เสมอ”**

ประวัติและผลงาน

ชื่อ – สกุล	นางธิดารัตน์ หมื่นปาน อายุ 44 ปี
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
ประสบการณ์การทำงาน	21 ปี
สถานที่ปฏิบัติงาน	โรงเรียนกงหราพิชากร ตำบลคลองทรายขาว อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง
การศึกษา	ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา

ความโดดเด่น

เป็นผู้มีความมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ มีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพและถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ปรับเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ใช้กระบวนการและวิธีการที่หลากหลายเน้นการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การทำงานเป็นกลุ่ม สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน จัดแหล่งเรียนรู้และส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียนการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นโดยมุ่งเน้นผลถาวรที่จะเกิดกับผู้เรียน ปฏิบัติต่อผู้เรียนและผู้รับบริการด้วยความรักเมตตาเอาใจใส่ ไม่เลือกปฏิบัติ ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ วิริยะอุตสาหะ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกาย วาจา ใจ เอาใจใส่และรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ

แนวคิด/เทคนิคการปฏิบัติงาน

การสอน ได้นำวิธีสอนหลาย ๆ วิธี ดังนี้ เช่น

- อธิบายจากหนังสือแล้วให้ผู้เรียนไปอ่านเองนอกเวลา
- อธิบายจากหนังสือแล้วให้อ่านหนังสือพร้อมกัน
- วิธีประชุมกลุ่มให้ผู้เรียนออกความคิดเห็นอภิปรายร่วมกัน
- สอนจากเหตุการณ์หรือประสบการณ์
- ใช้กรณีศึกษา
- ทำรายงานค้นคว้าเป็นรายบุคคล
- ทำรายงานค้นคว้าเป็นกลุ่ม
- วิธีสาธิต
- ให้มีการฝึกปฏิบัติ
- ให้ทำโครงการหรือโครงงาน

ผลงานเด่น/รางวัลเด่นที่ปรากฏ

1. ได้รับรางวัล รางวัล “ครูดีเด่นกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์” สพป.พัทลุง เขต 2 ประจำปี พ.ศ. 2561
2. ได้รับรางวัล “พระพุทธรูปดี” ประเภท ผู้ทำคุณประโยชน์ทางการศึกษาระดับ จังหวัดพัทลุง ประจำปี พ.ศ. 2561
3. ได้รับรางวัลครูผู้สมควรได้รับพระราชทานรางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ ครั้งที่ 3 ปี 2562 (ประเทศไทย) ระดับจังหวัดพัทลุง

ประเภทผู้ประกอบการ

“ครูเคมีผู้สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ลูกศิษย์
เด่นในการสอน STEM มัธยม”

ประวัติและผลงาน

ชื่อ – สกุล	นางรัตนพรพรณ อุดมมีมั่ง อายุ 45 ปี
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
ประสบการณ์การทำงาน	23 ปี
สถานที่ปฏิบัติงาน	โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร จังหวัดน่าน ตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน 55000
การศึกษาสูงสุด	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาศาสตร์ศึกษา (เน้นเคมี) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ความโดดเด่น

เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายคุณภาพทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการสมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์การวิเคราะห์ผู้เรียน ออกแบบการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างกลุ่มและบุคคล ใช้สื่อเทคโนโลยีการศึกษาที่เหมาะสม และประเมินผลด้วยวิธีการหลากหลาย มีการรายงานผลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ สาธิตการสอน เรื่อง การนำหลักอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมี ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตามแนวทาง STEM Education กรณีศึกษา “เรื่อง แหนมหมูกด Like สะอาดปลอดภัย Sure” ทำให้นักเรียนสัมฤทธิ์ผล ทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถสอนนักเรียนจนได้เป็นตัวแทนไปสอบแข่งขันเคมีโอลิมปิกระดับชาติ ครั้งที่ 8 และส่งผลให้นักเรียนได้รับการคัดเลือกเป็นนักเรียนทุนแพทย์เรียนดีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปัจจุบันเป็นแพทย์ทุนเรียนดีของมช. และมีลูกศิษย์ที่เป็นทั้งทันตแพทย์และสอบเป็นนักเรียนแพทย์ในโครงการกระจายแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน (odod) จังหวัดน่าน หลายคน และมีโครงงานของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project based Learning : PBL) ส่งประกวดได้รับรางวัลมากมาย เช่น การยืดอายุข้าวสวยด้วยสารสกัดจากธรรมชาติ เรังการงอกของเมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ด้วยน้ำหมักจากพืชลดความชื้นหัวหอมด้วยวัตถุดิบจากธรรมชาติ ฯลฯ

แนวคิด/เทคนิคการปฏิบัติงาน

ส่งเสริมนักเรียนให้มีความเป็นเลิศด้านวิชาการสาขาเคมี เช่น การตอบปัญหาเคมี และทักษะการทดลองด้านเคมี และส่งเสริมนักเรียนที่มีความสนใจวิชาเคมีเพื่อสอบคัดเลือกเข้าค่ายโอลิมปิกวิชาการตามความสามารถของนักเรียน จัดการเรียนการสอนตามแนวทางสะเต็มศึกษา ซึ่งสามารถพัฒนานักเรียนให้คิดเป็น วิเคราะห์เป็น แก้ไขปัญหาเป็น ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานด้านต่าง ๆ ได้ เช่น ความสามารถในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง บันทึกการสอน เพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในครั้งต่อไป พร้อมทั้งมีการประเมินตามสภาพจริง เพื่อนำเอาความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนมาพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพของตนเองให้เกิดผลมากที่สุดสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน และส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่งให้เก่งเต็มตามศักยภาพของตัวเอง ดังปรากฏหลักฐานคือ งานวิจัยในชั้นเรียน และรางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับ

ผลงานเด่น/รางวัลเด่นที่ปรากฏ

1. รางวัลครูดีเด่น STEM Education ประเทศไทย ครั้งที่ 4 ประเภทบุคคล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พร้อมโลรางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ใบเกียรติบัตร เชื้อชาติเกียรติ และเงินรางวัล 100,000 บาท ประจำปี 2560

2. รางวัลเหรียญทองและเงินรางวัล 10,000 บาท ในการนำเสนอแผนการเรียนรู้ด้าน STEM ศึกษา กับการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในกิจกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นกับนวัตกรรมน้อย ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ครอบคลุมพื้นที่ในภาคเหนือตอนล่างและตอนบน รวม 6 จังหวัด ประจำปี 2561

3. รางวัลชนะเลิศ ในการประกวดแผนการเรียนรู้ ภายใต้โครงการ “ค่ายบูรณาการ STEM กับ ภูมิปัญญาท้องถิ่น” ครั้งที่ 3 จังหวัดน่าน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านน่าน ประจำปี 2561

(อ่านต่อฉบับหน้า)

การศึกษา 4.0

ตอนที่ 1

คนส่วนใหญ่ได้ยินคำว่า “ไทยแลนด์ 4.0” บ่อยมาก หลายคนก็ติดตามดูว่ามันคืออะไร และก็มีหลายหน่วยงานนำไปขยายความ ในองค์กรของตัวเองแล้วต่อด้วย 4.0 เช่น เกษตร 4.0 อุตสาหกรรมอาหาร 4.0 การท่องเที่ยว 4.0 อื่น ๆ อีกหลาย 4.0 ดูเหมือนว่าจะอะไร ๆ ก็ 4.0 มันทันสมัยดี การศึกษาก็เช่นเดียวกัน ไม่น้อยหน้ากว่า หน่วยงานอื่น ๆ ก็ประกาศการศึกษา 4.0 หลายคนก็ให้ความเห็นไปต่าง ๆ นานาตาม ความรู้สึกของตนเอง

ไทยแลนด์ 3.0

ไทยแลนด์ 1.0

ก่อนที่จะพูดถึงการศึกษา 4.0 ต้องทำความเข้าใจก่อนว่าไทยแลนด์ 4.0 คืออะไร มีความเป็นมาอย่างไร **ไทยแลนด์ 4.0 เป็นโมเดลในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่มีมาไม่น้อยกว่า 50 ปี** โดยในปี พ.ศ. 2504 เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับแรก ยุคนั้นน่าจะเป็น **ไทยแลนด์ 1.0 สังคมเกษตรกรรมที่เน้นการเกษตรเป็นหลัก** ซึ่งในสมัยนั้นจะมีเพลงลูกทุ่งที่สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของชาวบ้านและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยให้ประชาชนรู้จักประกอบอาชีพด้านการเกษตร ดังเนื้อเพลง “พ.ศ. สองพันห้าร้อยสี่ ผู้ใหญ่ลี้ตีกลองประชุม ชาวบ้านต่างมาชุมนุม มาประชุมที่บ้านผู้ใหญ่ลี้ ต่อไปนี้ผู้ใหญ่ลี้จะขอกล่าวถึงเรื่องราวที่ได้ประชุมมา ทางเขาขาลังมาว่าให้ชาวนาเลี้ยงเปิด และสุกร” นับว่าเป็นความพยายามของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ยุคไทยแลนด์ 1.0 เป็นยุคที่ยาวนานพอสมควร

ไทยแลนด์ 2.0

ต่อมาเข้าสู่ยุค **ไทยแลนด์ 2.0 ที่มุ่งเน้นอุตสาหกรรมเบา** ที่โด่งดังมากคือ อุตสาหกรรมสิ่งทอ และก็มีบทเพลงฉันทนาที่รักสะท้อนให้เห็นถึงในยุคนี้ดังเนื้อเพลง “ปิดไฟใส่กลอนจะเข้ามุ้งนอนคิดถึงใบหน้า นิ่งเขียนจดหมายแล้วรีบทิ้งไปโรงงานทอผ้าถึงคนซื้อฉันทนาที่เคยสบตากันเป็นประจำ”

ต่อมาเข้าสู่ยุค **ไทยแลนด์ 3.0 มุ่งสู่อุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น** มีการเปิดนิคมอุตสาหกรรมมากมาย ต่างชาติเข้ามาลงทุนอย่างหลากหลาย อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ 7 - 8% ต่อปี มีการค้นพบก๊าซธรรมชาติประกาศว่าเราจะเข้าสู่ประเทศอุตสาหกรรมแล้ว จนถึงฟองสบู่แตก ถึงแม้จะมีการลงทุนจากต่างประเทศในเรื่องโรงงานอุตสาหกรรมหลากหลาย มีการจ้างแรงงานในประเทศมากมายก็ตาม แต่รายได้ของคนส่วนใหญ่ยังตกอยู่ในรายได้ปานกลาง มีความเหลื่อมล้ำทางสังคมและรายได้สูง **ประเทศไทยเป็นเพียงแค่รับจ้างในการผลิตเท่านั้น** เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมพลาสติก อื่น ๆ ที่เห็นชัดเจนที่สุด คืออุตสาหกรรมรถยนต์ เราเป็นแหล่งผลิตรถยนต์ส่งขายทั่วโลก แต่เราไม่มีรถยนต์ที่เป็นนวัตกรรมของคนไทยเอง ในขณะที่ประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 เกาหลีใต้ประเทศยังไม่สามารถกำหนดอนาคตของประเทศได้เลยว่าจะเดินไปทางใด เพราะอยู่ในภาวะสงคราม ประชาชนยากจน แต่ปัจจุบันเกาหลีใต้เป็นประเทศชั้นนำของเอเชีย มีนวัตกรรมเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์ที่สามารถแข่งขันกับของอเมริกาได้อย่างภาคภูมิใจ

ไทยแลนด์ 4.0

การเข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 เป็นการเข้าสู่ยุคที่ประเทศไทยต้องมีนวัตกรรมเป็นของตนเอง ไม่ต้องพึ่งจากต่างชาติ ซึ่งเป็นโจทย์ที่ท้าทายสูงมาก ๆ ทำอย่างไรเราจะพัฒนานวัตกรรมเป็นของตนเองได้ทั้ง ๆ ที่เรามีทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศมากมาย เช่น ข้าว ยางพารา แร่ ผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ เราทำอย่างไรที่จะมีผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเรื่องข้าวที่มากกว่าอาหารประจำวัน เราทำอย่างไรที่จะมีผลิตภัณฑ์ยางพารา นอกเหนือจากน้ำยางพารา หรืออื่น ๆ ที่เป็นนวัตกรรมของเรา เราเคยมีวิทยุ โทรศัพท์มือถืออันินท์ซึ่งเป็นของคนไทยผลิตโดยคนไทย แต่เสียดายไม่ได้ต่อยอดและต้องปิดตัวเองไป ถึงเวลาที่ทุกภาคส่วนต้องเข้ามาช่วยระดมความคิดในการพัฒนาประเทศให้เข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 ฉะนั้นแต่ละกระทรวงจึงมีสโลแกนของตัวเองต่อด้วย 4.0 กระทรวงศึกษา ฯ เองก็มีสโลแกน **“การศึกษา 4.0”** ส่วนรายละเอียดผู้เขียนเองก็ไม่เห็นแผนแม่บทว่าจะเดินอย่างไร

การศึกษา 1.0

เป็นยุค พ.ศ. 2503

การศึกษา 1.0 เป็นยุค พ.ศ. 2503 หรือเราเรียกว่า หลักสูตร 2503 (ซึ่งก่อนหน้านี้ตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว トラพระราชบัญญัติประถมศึกษา ในปี พ.ศ. 2464 ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนตามตำรา ไม่ได้กำหนดเป็นหลักสูตร) เป็นยุคที่เน้นให้นักเรียนเกิดทักษะ 4 ด้าน คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา หัตถศึกษา และพลศึกษา การวัดผลวัดเป็นองค์รวม โดยตัดสินเป็นร้อยละ ใครสอบผ่านร้อยละ 50 ถือว่าผ่าน ต่ำกว่าเป็นการสอบตกต้องเรียนซ้ำชั้น การสอนของครู เน้นการบรรยาย เป็นลักษณะบอกเล่า จุดในกระดานหรือตามคำบอก ครูว่าอย่างไรนักเรียนจะเชื่อครูทั้งหมด นักเรียนไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ฟังครูอย่างเดียว หนังสือเรียนสำคัญที่สุด สื่อการสอนกระดาน ชอล์ค บัตรคำ รูปภาพ โครงสร้างเวลา 4 : 3 : 3 : 2 ประถมต้นเรียน 4 ปี ประถมปลายเรียน 3 ปี มัธยมต้นเรียน 3 ปี มัธยมปลายสายสามัญเรียน 2 ปี สายอาชีพเรียน 3 ปี หลักการ/แนวคิด สมองความต้องการของสังคม เป็นหลักสูตรแบบเน้นวิชา

การศึกษา 2.0

เป็นยุค พ.ศ. 2521

การศึกษา 2.0 เป็นยุค พ.ศ. 2521 หลังจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลง ประชากรมากขึ้น จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนหลักสูตร เป็นการเปลี่ยนใหม่ทั้งระบบ ให้มีระดับประถมศึกษา 6 ปี ยกเลิกชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ระดับมัธยมศึกษา 6 ปี ระดับมัธยมศึกษาใช้อักษรย่อว่า “ม.” ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีวิชาเลือกมากมายนักเรียนสามารถเลือกเรียนตามความถนัดความสนใจ เริ่มมีสื่อการสอนที่เร้าใจ เช่น มีภาพสไลด์ มีวิดีโอ มีภาพยนตร์ ฯลฯ เป็นสื่อในการจัดการเรียนสอน การวัดประเมินผลเป็นการประเมินแยกส่วน หมายถึงประเมินเป็นรายวิชา สอบตกรายวิชาใดก็สามารถซ่อมในรายวิชานั้นๆ ไม่มีการเรียนซ้ำชั้น ข้อจำกัดของหลักสูตรการศึกษาพุทธศักราช 2521

1. การกำหนดหลักสูตรไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการของท้องถิ่น
2. การจัดการเรียนการสอนทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยียังไม่สามารถผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
3. การนำหลักสูตรไปใช้ไม่สามารถสร้างพื้นฐานทางการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน
4. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถสื่อสารและค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวจึงปรับปรุงหลักสูตร

เป็นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

การศึกษา 3.0

เป็นยุค พ.ศ. 2551

การศึกษา 3.0 เป็นยุค 2551 จากข้อจำกัดของหลักสูตรการศึกษาพุทธศักราช 2521 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และพบว่า มีความสับสนของผู้ปฏิบัติการ ในสถานศึกษา เป็นหลักสูตรเนื้อหาแน่นเกินไปเรียนทั้งวัน มีปัญหาในการเทียบโอน และ ปัญหาคุณภาพผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จึงเปลี่ยนมาใช้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเพิ่มสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีการกำหนดตัวชี้วัดมาให้ เป็นการ จัดหลักสูตร ที่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมือง ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคปัจจุบัน มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก จุดหมายของหลักสูตร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย ในการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดมั่นปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ และคณะ
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

การบริหารจัดการ โรงเรียนขนาดเล็ก

สภาพบริบทด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว ประกอบกับประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยและมีจำนวนประชากรวัยเรียนลดลง ส่งผลให้โรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวโน้มปรับเปลี่ยนขนาด จากโรงเรียนขนาดใหญ่ หรือขนาดกลาง เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากรายงานของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่อง การบริหารจัดการศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหาสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ ซึ่งส่งผลให้ โรงเรียนขนาดเล็ก ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ ประกอบด้วย

- 1) โรงเรียนแต่ละแห่งได้รับการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาจากรัฐบาล โดยคิดเป็นรายหัวนักเรียน คือ ได้รับงบประมาณน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า
- 2) ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน เนื่องจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสัดส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียน 20 คน
- 3) โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนขนาดเล็ก ประชากรมีฐานะยากจนทำให้ไม่มีศักยภาพ ในการระดมทรัพยากร เพื่อนำมาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียน

นอกจากนี้ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) มีความเห็นส่วนใหญ่สอดคล้องกับสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาว่าโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหาดังนี้

1. โรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนต่อหัวที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้รัฐบาลต้องใช้งบประมาณในจำนวนที่มากกว่าหรือจ่ายแพงกว่า

2. โรงเรียนแต่ละแห่งได้รับการงบประมาณจากรัฐบาลคิดเป็นรายหัวนักเรียน ซึ่งการจัดสรรงบประมาณในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนน้อยตกอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบ

3. โรงเรียนขนาดเล็กประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละรายวิชาและ/หรือ 6 ระดับชั้น เนื่องจากในปัจจุบัน สพฐ. กำหนดสัดส่วนครู 1 คนต่อนักเรียน 20 คน

นายแพทย์วิจารณ์ พานิช ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า การที่กระทรวงศึกษาธิการพยายามดำเนินการ “แก้ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก” หรือ “ควบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก” นั้น เป็นการกำหนดเป้าหมายที่ผิดเป้าหมายที่ถูกต้องคือ “แก้ปัญหาคุณภาพการศึกษาในชนบทและพื้นที่ห่างไกล” ในประเทศไทย

นโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก

กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องได้มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1. การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ”

2. มาตรการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายอัตรากำลังพลภาครัฐ (คปร.)

1) เพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเปล่าของโรงเรียนขนาดเล็กด้วยมาตรการที่เหมาะสม

2) จัดให้มีการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ เพื่อให้เกิดขนาดที่เหมาะสม

3) เร่งดำเนินการให้โรงเรียนขนาดเล็กมีคุณภาพดีขึ้น ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

4) ให้ควบรวมเป็นโรงเรียนที่สามารถบริหารจัดการเพื่อใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งเป็นการรวมพลังระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

กระทรวงศึกษาธิการ จึงมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จัดทำโครงการโรงเรียนประชารัฐ โดยได้จัดทำบันทึกข้อตกลงสานพลังประชารัฐ ด้านการศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ

4. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายแพทย์ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์) ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2561 ว่า ผู้แทนจากธนาคารโลก (World Bank) ได้เสนอแนะให้ควบรวมหรือลดจำนวนโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัด สพฐ.

การดำเนินงานที่ผ่านมา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพในการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนี้

1. มีกระบวนการยกระดับคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กอย่างต่อเนื่อง
2. จัดทำแผนพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก กำหนดยุทธศาสตร์และวิธีการดำเนินการที่หลากหลาย
3. การรวมและเลิกโรงเรียน โดยกำหนดรูปแบบการรวมโรงเรียนแบบรวมบางชั้น รวมช่วงชั้น และรวมทั้งโรงเรียน
4. จูงใจให้ผู้ปกครองต้องการส่งบุตรหลานไปเรียนในโรงเรียนที่มีความพร้อมมากกว่า
5. ส่งเสริมการจัดการศึกษาในรูปแบบพิเศษเฉพาะพื้นที่ที่ไม่สามารถยุบรวมโรงเรียนได้
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการ
7. ประสาน ส่งเสริมเครือข่ายจากทุกภาคส่วน ในการถ่ายโอนโรงเรียนขนาดเล็กให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือชุมชนให้เข้ามารับผิดชอบในการพัฒนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้
8. เพิ่มงบประมาณ เงินอุดหนุนรายหัวให้กับนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก
9. จัดทำโครงการวิจัยเพื่อกำหนดอนาคตโรงเรียนขนาดเล็กของประเทศไทย

รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สรุปรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำเนินการได้ประสบความสำเร็จ ดังนี้ การจัดการเรียนรู้แบบรวมชั้นเรียน การบูรณาการหลักสูตร ความร่วมมือจากชุมชน การใช้ ICT ในการพัฒนาคุณภาพ รูปแบบโรงเรียนเครือข่าย และผู้บริหารใช้ความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการสถานศึกษา

นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานอื่นที่ได้ศึกษาวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนี้

- **สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา** ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก (สู่ความเป็นเลิศ) ซึ่งพบว่า หลังจากที่มีการควบรวม/ยุบเลิกแล้ว ควรพัฒนาโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน โดยมีปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้ ผู้บริหารมีหัวใจของการพัฒนา ผู้บริหารเข้าถึงชุมชน ผู้นำชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาและการพัฒนา ผู้บริหารและชุมชนร่วมกันสร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียน รูปแบบการพัฒนาครอบคลุมทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โรงเรียน มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างโรงเรียนและชุมชน และบทบาทของโรงเรียนในอนาคต จะเป็นแหล่งให้ความรู้กับชุมชนในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน สิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ

ข้อเสนอการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก

1. ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประกาศรวมกลุ่มสถานศึกษาขนาดเล็กในระดับตำบล และให้มีสถานะเป็นกลุ่มสถานศึกษานิติบุคคล เพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
2. จัดให้มีการควบรวมโรงเรียนให้มีขนาดเหมาะสม และเมื่อควบรวมแล้วควรมีนักเรียนไม่ต่ำกว่า 120 คน
3. จัดให้มีการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยรูปแบบเครือข่ายโรงเรียนประชารัฐตำบล โดยแต่ละตำบลมีศูนย์ประสานเครือข่ายโรงเรียนประชารัฐตำบล มีคณะกรรมการโรงเรียนประชารัฐตำบลทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. การยุบเลิกโรงเรียน กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ 1 – 3 ได้ และเป็นโรงเรียนที่ไม่มีนักเรียนหรือมีนักเรียนไม่ถึง 60 คน ในกรณีที่ยังมีนักเรียน เมื่อยุบเลิกโรงเรียนให้จัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายการเดินทาง
5. จัดให้มีโรงเรียนคู่พัฒนาหรือโรงเรียนอุปถัมภ์ กรณีที่ที่ไม่สามารถควบรวมหรือยุบโรงเรียนได้ โดยให้โรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงเข้าไปร่วมพัฒนาระดมทรัพยากร
6. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ ด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย
7. การปรับเปลี่ยนโรงเรียนขนาดเล็กให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชนร่วมกับ อบต. หรือ กศน. ระดับตำบล
8. พัฒนาระบบการเรียนรู้แบบออนไลน์และออฟไลน์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ครบทุกรายวิชาตามหลักสูตร
9. กำหนดมาตรการจูงใจ ทั้งครู ผู้บริหารและเครือข่ายที่ร่วมจัดการศึกษา
10. ปรับแก้กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กมีความคล่องตัว

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). สามทศวรรษโรงเรียนขนาดเล็กในประเทศไทย. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

. (2558). แผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558 – 2561. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). รายงานการวิจัยและพัฒนาแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก (สู่ความเป็นเลิศ). (อัคราณา).

สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ. (2559). รายงานของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษารื่อง การบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewtparliament_parcy/download/usergroup_disaster/5-10.pdf

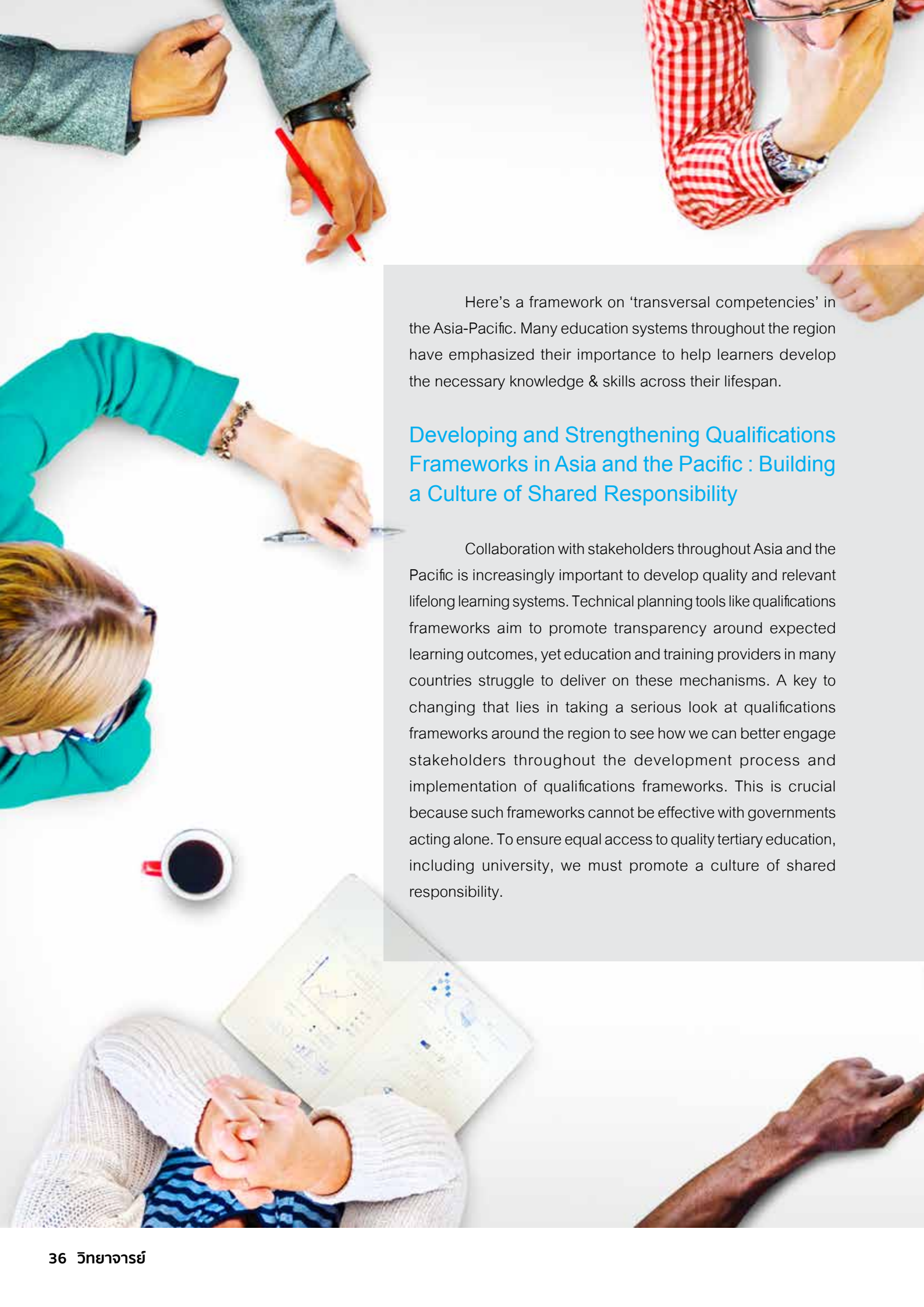
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). แนวทางแก้ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก. (ออนไลน์)แหล่งที่มา : <https://tdri.or.th/2015/07/wb113/>

<http://www.kroobannok.com/440>

<https://www.thaipost.net/main/detail/18610> ไทยโพสต์ 4 ต.ค. 61

ทักษะที่จำเป็นในการเรียน การทำงาน ในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนควรมี

Here's a framework on 'transversal competencies' in the Asia-Pacific. Many education systems throughout the region have emphasized their importance to help learners develop the necessary knowledge & skills across their lifespan.

Developing and Strengthening Qualifications Frameworks in Asia and the Pacific : Building a Culture of Shared Responsibility

Collaboration with stakeholders throughout Asia and the Pacific is increasingly important to develop quality and relevant lifelong learning systems. Technical planning tools like qualifications frameworks aim to promote transparency around expected learning outcomes, yet education and training providers in many countries struggle to deliver on these mechanisms. A key to changing that lies in taking a serious look at qualifications frameworks around the region to see how we can better engage stakeholders throughout the development process and implementation of qualifications frameworks. This is crucial because such frameworks cannot be effective with governments acting alone. To ensure equal access to quality tertiary education, including university, we must promote a culture of shared responsibility.

With generous support from the Republic of Korea Funds-in-Trust, the new Guidelines on Developing and Strengthening Qualifications Frameworks in Asia and the Pacific aim to connect several important areas of work at national and regional levels. Main ideas include :

- **The Sustainable Development Goals (SDGs)** underline the importance of relevant and effective learning outcomes as a means to promote quality education.

- **National Qualifications Frameworks (NQF)** are a means to build a culture of shared responsibility throughout education and training systems, including for the development of expected learning outcomes (e.g. knowledge, skills and values).

- Despite the rapid growth of **qualifications frameworks in Asia-Pacific, questions remain about how NQFs are being implemented to improve student mobility and employability**. It is therefore critical to address the misconception that NQF is a shortcut to international recognition of qualifications, or a quick solution to quality assurance.

- **New tools and strategies are being developed by UNESCO Member States** to strengthen an integrated approach to NQF, quality assurance and recognition, including around key policy instruments such as the Tokyo Convention and forthcoming Global Convention on the Recognition of Qualifications.

ข้อมูล : บทความจาก UNESCO

โรงเรียนดี โครงการเด่น

ดร.วิทยา ศรีชมภู

NangLeaw Model การบริหารจัดการสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

โรงเรียนวัดนางเล่าว

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านที่รัก โรงเรียนดี โครงการเด่น ฉบับนี้ เสนอนวัตกรรม **“NangLeaw Model การบริหารจัดการสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ”** โรงเรียนวัดนางเลว ที่ตั้งหมู่ 4 ตำบลชัยฤทธิ์ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผู้ริเริ่มนวัตกรรมก็มีใช้ใครที่ไหน ผู้อำนวยการรัชดา ทองสุข และคณะคุณครู โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้การบริหารจัดการสถานศึกษาดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสูงสุด โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 2. เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษา ดูแลช่วยเหลือ และส่งเสริมทักษะ ในด้านต่าง ๆ ให้กับนักเรียนสามารถพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศได้ 3. เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น พัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้สู่สังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยนวัตกรรมจะประกอบด้วย การพัฒนาปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ปัจจัยการมีส่วนร่วม โดยโรงเรียนส่งเสริมให้ชุมชน/ท้องถิ่น/ภาคเอกชน/ภาคส่วนอื่น ๆ โดยนำวงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการดำเนินงาน บริหารงาน ตามหลักการกระจายอำนาจ และสร้างนวัตกรรม NangLeaw Model : 9 ร่วมรวมพลัง โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ให้เข้ามามีบทบาท ในการบริหารจัดการสถานศึกษาร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงาน ร่วมสนับสนุน ร่วมติดตามประเมินผล รวมทั้งร่วมภาคภูมิใจ ในผลสำเร็จที่เกิดขึ้นของโรงเรียน ตลอดจนการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เกิดความสัมพันธ์แบบบวร

(บ้าน วัด โรงเรียน) เป็นความสัมพันธ์ที่ดีในการร่วมมือ ร่วมใจ ในการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ปัจจัยด้านที่ 2 ปัจจัยโอกาสทางการศึกษา ซึ่งนักเรียนโรงเรียนวัดนางเลวส่วนใหญ่ประสบปัญหาการขาดแคลนทุนทรัพย์ ในการเรียน ขาดความรัก ความอบอุ่น การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนขาดทักษะชีวิต การไม่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนอย่างเต็มศักยภาพทางโรงเรียนได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงหาแนวทางที่จะดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีเทียบเท่าโรงเรียนในเมือง นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือตามความต้องการที่มีทักษะชีวิต และภูมิคุ้มกัน สามารถพัฒนาตนเองให้มีความเป็นเลิศได้ โดยโรงเรียนได้สร้างนวัตกรรม เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ โรงเรียน 4G (Good) ได้แก่ 1. Good Care Help (ระบบดูแลช่วยเหลือดี) 2. Good Environment (สภาพแวดล้อมดี) 3. Good Experience (ประสบการณ์ดี) และ 4. Good Talent (ความสามารถพิเศษดี) และปัจจัยด้านที่ 3 พัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งนักเรียนของโรงเรียนวัดนางเลว มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน และการคิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ขาดทักษะที่จำเป็นในการเตรียมพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังนั้นทางโรงเรียนจึงได้สร้าง นวัตกรรมในการพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นในการ เรียนรู้สู่สังคมปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลง คือ 3 C Develop ได้แก่ 1. Core Academic Develop (พัฒนาสาระวิชาหลัก) 2. Characteristics Develop (พัฒนาคุณลักษณะ) และ 3. Competencies Develop (พัฒนาสมรรถนะ)

ผลการพัฒนานวัตกรรมของโรงเรียนวัดนางเลว ที่ได้ดำเนินการ ส่งผลให้การบริหารจัดการสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เกิดความสำเร็จต่อสถานศึกษา คณะครู นักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ถึงการดำเนินงานและยั่งยืน ดังนี้

ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน คือ นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง นักเรียนมีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ มีทักษะการใช้ชีวิต ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถพิเศษ ด้านดนตรี นาฏศิลป์ ศิลปะ สามารถออกทำการแสดงหารายได้ และช่วยเหลือชุมชนได้ และนักเรียนสร้างชื่อเสียงเข้าแข่งขันในระดับประเทศในด้านดนตรี และศิลปะ สามารถเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนประจำจังหวัดได้ทุกคน เนื่องจากมีความรู้ทั้งด้านวิชาการ และมีความสามารถพิเศษ อีกทั้งนักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดี และในการประเมินผล การสอบ O-NET และ NT ค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับชาติ

ผลที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน คือ โรงเรียนสภาพแวดล้อม สถานที่สะอาด สดชื่น สวยงาม ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ มีแหล่งเรียนรู้ครบครัน มีอุปกรณ์สื่อทันสมัย มีหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น โรงเรียนมีการระดมทุนมาช่วยในการพัฒนาสถานศึกษาโดยไม่ต้องรอเงินงบประมาณ ได้รับรางวัลมากมาย ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและบุคคลทั่วไป ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในหลายเรื่องทั้งการพัฒนา อาคารสถานที่ การจัดหาทุน การพัฒนาวิชาการ เป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี

ผลที่เกิดขึ้นกับชุมชน ท้องถิ่น คือ โรงเรียนชุมชน ท้องถิ่น พึ่งพาอาศัยกัน เป็นความสัมพันธ์ที่ดีในการร่วมมือ ร่วมใจ ในการพัฒนาสถานศึกษา นอกจากการจัดประสบการณ์ดี ๆ ให้กับนักเรียนแล้ว ชุมชนยังเข้ามาใช้โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน และชุมชน ผู้ปกครองนักเรียนไม่ต้องส่งบุตรหลานไปเรียนในตัวเมือง เป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย ชุมชนมีสถานบันการศึกษาที่มีคุณภาพ

วาทะของพระบรมครู
ทรงล้างวาทะนิครนถ์

เรื่อง คำสอน

แต่คุณครู

ตอนที่ 59

ควรรับทำความดี
เมื่อกำความดีซ้ำ

รับห้ามจิตจากบาป
ใจย่อมโน้มไปในบาป

บาป คือ สภาพที่เศร้าหมองทั้งทางร่างกาย วาจา และจิตใจ แปลเปลี่ยนส่วนใดก็ทำให้ส่วนนั้น เศร้าหมอง มีผลเป็นความทุกข์ ดังที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า “ถ้าเธอทั้งหลายกลัวความทุกข์ ความทุกข์ ไม่เป็นที่รักของเธอทั้งหลายไซ้ไร ขอเธอทั้งหลายอย่าได้ทำบาปทั้งในที่แจ้งและในที่ลับ” หรือ “ที่ลับ สำหรับผู้ทำบาปนั้นไม่มี เพราะว่าที่ใดแม้ว่างจากผู้อื่น ก็ไม่เคยว่างจากตน” ตนเองย่อมรู้เห็นเป็นพยาน อยู่เสมอว่า ชั่วหรือดี จริงหรือเท็จ

ความกล้าในการทำบาปนั้น เป็นความกล้าที่ไม่ควรกล้า บุคคลไม่ทำบาปเพราะ รังเกลียดบาป ท่านเรียกว่า คนมีหิริ ส่วนบุคคลไม่กล้าทำบาปเพราะกลัวผลอันตรายของบาป ท่านเรียกว่า คนมีโอตตปปะ หิริและโอตตปปะทั้งสองอย่างนี้ เป็นธรรมช่วยคุ้มครองโลก ช่วยทำโลกให้สะอาดและน่าอยู่ ส่วนคนที่ไม่หิริและโอตตปปะ ย่อมหาโอกาสทำบาปได้เสมอ

บุคคลที่กล้าอย่างแท้จริง ต้องเป็นคนกล้าไม่ทำบาป

บุญ ซึ่งตรงกันข้ามกับบาป คือ ความดี ความผ่องแผ้ว ความบริสุทธิ์ ความดีงาม เป็นธรรมชาติชำระล้างกาย วาจา และใจ ให้ปราศจากมลทิน เปรียบเหมือนน้ำที่ใสสะอาด เป็นน้ำแท้ ๆ ไม่เจือปนด้วยฝุ่นหรือโคลนตม ย่อมมีอำนาจในการล้างสิ่งที่ไม่ดีไปด้วย สิ่งใดใครกให้สะอาด ให้ผลเป็นความสุข

บุคคลเมื่อทำบาปย่อมทำบาปย่อมทำด้วยกาย วาจา และใจ ฉนใด เมื่อทำบุญก็ย่อมทำด้วย กาย วาจา และใจ ฉนนั้น กายที่ประกอบด้วยบุญเป็นกายดี วาจาที่ประกอบด้วยบุญก็เป็นใจดี

บุคคลที่มีความกล้าอย่างแท้จริง ต้องเป็นคนกล้าทำความดี หรือทำบุญนั่นเอง

พบกันฉบับนี้ ขึ้นต้นหรืออารัมภบทด้วยพุทธศาสนสุภาษิต เรื่อง ควรทำบุญบ่อย ๆ มาในหนังสือ ธรรมบท แปลและเรียบเรียงโดยท่านอาจารย์วชิร อินทสระ อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย ส่วนที่จะกล่าวถึง คือวาทะของพระบรมครู หรือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงล้าง วาตะนิครณัญญูตร เรื่อง คำสอนนิครณัญญูตรจะสอนอย่างไร พระพุทธองค์จะหักล้างอย่างไร

เรื่องทรงล้างลัทธิ หรือคำสอนของนิครนถ์นาฏบุตรนี้ มีมาในพระสูตรที่ 8 แห่งคามณีสังยุต คัมภีร์สังยุตตนิกายสคาถวรรค ว่า เวลานั้นอสิฬนถกปุตตคมณีนซึ่งเป็นสาวกของนิครนถ์นาฏบุตรได้ไป เฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ ปาวาริกอัมพวิหาร ใกล้เมืองนาลันทา พระพุทธองค์ ตรัสถามว่า คามณีนครนถ์นาฏบุตรแสดงธรรมให้สาวกฟังอย่างไร เขากราบพูลว่านิครนถ์นาฏบุตรแสดงธรรม ให้พวกสาวกฟังว่า ไม่ว่าผู้หนึ่งผู้ใด เมื่อฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ทำกาเมสุมิจฉาจาร กล่าวเท็จแล้ว ต้องไปอบาย ต้องไปนรกทั้งนั้น สิ่งใดมาก อยู่มากด้วยสิ่งใด ผู้นั้นก็ถูกสิ่งนั้นนำไปพระพุทธรูปเจ้าข้า

นี่แหละ คามณี เธอว่าสิ่งใดมาก อยู่มากด้วยสิ่งใด ผู้นั้นก็ถูกสิ่งนั้นนำไป เมื่อเป็นอย่างนี้ไม่ว่า ใครๆ ก็จะต้องไปอบาย ไปนรก เหมือนกับถ้อยคำของนิครนถ์นาฏบุตร นี่แหละ คามณี ผู้ใดทำปาณาติบาต อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท ผู้นั้นย่อมทำในเวลากลางคืนบ้าง กลางวันบ้าง เวลาเขาทำ ปาณาติบาต อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท กับเวลาไม่ทำนั้น เวลาไหนมากกว่ากัน เวลาไม่ทำ มากกว่าพระพุทธเจ้าข้า ถ้าอย่างนั้นก็ไม่มีการไปนรก ไปอบาย เหมือนกับถ้อยคำนิครนถ์นาฏบุตร เพราะ นิครนถ์นาฏบุตรว่า บุคคลอยู่มากด้วยสิ่งใด ๆ ก็ถูกสิ่งนั้น ๆ นำไป

นี่แหละ คามณี ศาสตราบางคนกล่าวว่า เห็นว่า ผู้ที่ทำปาณาติบาต อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท ทั้งสิ้น ต้องไปอบายไปนรกทั้งนั้น ย่อมมีอยู่ สาวกผู้เลื่อมใสต่อศาสนานั้นก็เชื่อตามเขา ว่าตามเขา เมื่อไม่ละวาจา นั้น ไม่ละจิตนั้น ไม่ละความเห็นนั้น ต้องถูกรกกรรมนั้นชัดไปในนรก เหมือนกับ ของที่โยนไปรวมกันไว้จะนั้น ด้วยเขานี้กว่าศาสดาของเราได้สอนไว้ว่า ไม่ว่าผู้ใดทำปาณาติบาต อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท ต้องไปอบาย ไปนรกทั้งนั้น เราก็ได้ทำปาณาติบาต อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท ไว้บ้างแล้ว เราจะต้องไปอบาย ไปนรก เมื่อคิดอย่างนี้แล้ว ก็เกิดความร้อนใจ ไม่สบายใจ เวลาเขาตาย เขาก็ต้องไปนรกเพราะไม่ละวาจา นั้น ไม่ละจิตนั้น ไม่ละความเห็นนั้น

ตอนนี้ได้ใจความว่า คำสอนของนิครนถ์นาฏบุตรนั้นเป็นคำสอนที่ไม่ถูกต้อง ผู้ที่ไม่คิดให้ละเอียด ต้องเห็นว่าถูกต้อง เพราะเขาสอนว่า ไม่ว่าผู้หนึ่งผู้ใด ทำปาณาติบาต อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาทแล้ว ต้องไปอบายไปนรกทั้งนั้น เมื่อผู้ใดเชื่อถือตามเขาอย่างนี้ แล้วนี้ว่า เราได้ทำปาณาติบาต ไว้บ้างแล้ว ได้ทำอทินนาทานไว้บ้างแล้ว ได้ทำกาเมสุมิจฉาจารไว้บ้างแล้ว ได้กล่าวเท็จไว้บ้างแล้ว เราต้องไปอบายไปนรกแน่ เมื่อเขาคิดอยู่อย่างนี้เรื่อยไป เขาก็ต้องไม่สบายใจเรื่อยไป เมื่อเขาตายลงไป เขาก็ต้องไปอบาย ต้องไปนรกแน่

ข้อที่เขาว่า อยู่มาด้วยสิ่งใด ๆ ก็ถูกสิ่งนั้น ๆ นำไปนั้นเมื่อเราฟังดูก็เห็นว่าถูก แต่ว่าเมื่อได้ฟัง คำของพระพุทธองค์แล้ว ก็เห็นว่าไม่ถูก เพราะเวลาที่คนเราทำปาณาติบาตเป็นต้นนั้นมันน้อย เวลาไม่ทำนั้นมีมาก ถ้าถือว่าสิ่งไหนมากก็ถูกสิ่งนั้นนำไป ก็ไม่มีใครอธิบายไปนรก เหมือนกับคำ นิครนถ์นาฏบุตรเป็นแน่ จึงว่าเป็นคำที่ไม่ถูก

พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงให้คามณีฟังต่อไปว่า พระพุทธองค์ได้ทรงติเตียนการกระทำ ปาณาติบาต อทินนาทาน กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท โดยอเนกปริยาย ทรงสอนให้ละสิ่งเหล่านี้ไว้ โดยอเนกปริยาย เมื่อผู้ใดเห็นว่า เราได้ทำสิ่งเหล่านี้ไว้แล้ว ๆ ก็ละเสียเมื่อละเสียแล้วก็ดีใจ ความดีใจนั้น ก็ทำให้เขาไปสรวรค์ได้ผู้ที่ละปาณาติบาต กาเมสุมิจฉาจาร มุสาวาท ปิสุณวาจา ผรุสวาจา สัมผัสไปลาย อภิขเฌา พยาบาท มิฉฉาปฏิญญแล้ว ตั้งใจเจริญพรหมวิหารจนได้สำเร็จวิมุตติ แล้วก็หลุดจากบาปทั้งปวง

เป็นอันว่า พระพุทธองค์ได้ทรงสอนด้วยอาการอย่างนี้ คือ ทรงติความชั่ว สอนให้ละความชั่ว ให้ทำความดี เมื่อรู้ว่าทำความชั่วไว้แล้ว เห็นว่าถ้าเราละเสีย ทำความดีก็เป็นการดี แล้วก็พยายามละ เมื่อละแล้วก็ดีใจ เวลาตายก็ต้องไปสรวรค์ ถ้าในชาตินั้นได้สำเร็จวิมุตติ ก็เป็นอันพ้นบาปบุญที่ได้กระทำ ไว้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น เมื่อถึงคราวที่ท่านผู้อ่านหรือท่านผู้ฟังมีโอกาสได้แสดงธรรม ท่านต้องแสดง ตามหลักของพระพุทธองค์นี้ ท่านอย่าพูดแต่เพียงว่าทำบาปแล้วต้องตกนรกอย่าพูดว่าผู้ที่ทำบาปทั้งสิ้น ต้องตกนรกทั้งนั้น เพราะถ้าพูดอย่างนี้ จะทำให้คนทั้งสิ้นตกนรกจริง ๆ เพราะคนทั้งสิ้นต้องได้ทำบาป ไว้น้อยบ้าง มากบ้าง ต้องได้ทำบาปไว้อย่างใดอย่างหนึ่ง

ท่านต้องพูดว่า ผู้ที่ทำบาป ถ้าไม่ละบาปเสียต้องไปตกนรก แต่ถ้ารู้ว่าเราได้ทำบาปไว้แล้ว เราต้องละ แล้วก็ละเสีย ตั้งใจทำบุญต่อไป ผู้ที่ทำอย่างนี้ถึงจะได้ไปสรวรค์ เมื่อคนทั้งหลายได้ฟังดังนี้ เขาก็จะดีใจ จะได้ละบาปที่เขาเคยทำมา แล้วเขาก็จะได้ไปสรวรค์ เพราะเมื่อนึกถึงบุญที่เขาได้ทำไว้ ใจเขาก็จะผ่องใส เมื่อใจผ่องใส เขาก็ต้องตายอย่างสบายใจ เมื่อตายแล้ว เขาก็ต้องได้ไปสรวรค์ ท่านจงสอนเขาว่า อย่าได้คิดถึงบาปที่เคยกระทำมาแล้ว ให้คิดถึงแต่บุญถึงจะเป็นการดี แม้ว่าได้ทำบุญไว้ อย่างมาน้อยใด ๆ ก็จงพยายามนึกไว้ เมื่อเวลาตายจะได้นึกได้ จะได้ไปสรวรค์

จากกันฉบับนี้ จากกันด้วยพุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า “เมื่อรู้ว่าร่างกายรู้แตกดับง่ายเหมือนหมอน้ำ ฟุ้งป้องกันจิตให้มันเหมือนป้องกันเมืองหลวง และพึงรบกับพญามารด้วยอาวุธ คือ ปัญญา ระวางอย่าตกอยู่ในอำนาจของมารอีก”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

บันทึกถึงดวงดาว 102

กระท่อมดารีกา น้องดาวที่รัก

เมื่อถึงวาระสิ้นภาคเรียนหรือสิ้นปีการศึกษา ซึ่งแสดงว่าครูและนักเรียนได้เดินทางมาสู่บทจบของภารกิจการเรียนรู้การสอนตามที่หลักสูตร ฯ กำหนดในแต่ละรายวิชาหรือแต่ละกิจกรรม นักเรียนอาจได้พักนานพอสมควร แต่นั่นมิได้หมายความว่าครูจะได้หยุดพักติดต่อกันตามไปด้วย ภารกิจหนึ่งที่สำคัญมาก ๆ ณ ห้วงเวลาอันงดงามและมีค่าเช่นนี้ก็คือ “การสรุป - ทบทวน - แก้ไขปรับปรุง - พัฒนา” ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยเฉพาะเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” ในรายวิชาที่ครูรับผิดชอบ พี่คิดว่าเป็นไปได้เลยที่ครูจะไม่นำผลนั้นมาวิเคราะห์หรือพิจารณาว่า “บรรลุจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์หรือไม่” มีจุดใดประเด็นใดต้องแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนาต่อยอดให้ดียิ่งขึ้นในระดับชั้นใหม่หรือห้องเก่าแต่เป็นภาคเรียนใหม่ต่อไป

ในที่นี้พี่ขอโยงไปถึงเรื่องการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนต่อเนื่องจากที่กล่าวมาข้างต้นพร้อมกันไปเลยเพราะไม่อาจแยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาด หากครูไม่ทราบความรู้พื้นฐานของนักเรียนแล้วจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน สื่อและวัดผลประเมินผลเพื่อแก้ไขหรือพัฒนานักเรียนได้อย่างไร

การทราบความรู้พื้นฐานของนักเรียน พี่ขอแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความรู้พื้นฐานที่เป็นภาพรวมของรายวิชาที่นักเรียนจะได้เรียน

ส่วนที่ 2 ความรู้พื้นฐานที่เป็นเนื้อหา / สาระย่อย ๆ ของรายวิชานั้น ๆ ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

สำหรับ **ส่วนที่ 1** พี่คิดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องทราบ เพราะจะเป็นตัวกำหนดการเขียนโครงการสอนหรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งรายวิชา ดังนั้นก่อนจะสอนจริง ครูจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือวัดและประเมินที่มีคุณภาพมาตรฐาน และช่วงเวลาการวัดที่เหมาะสมก็คือก่อนเปิดภาคเรียนหรือก่อนสอน นั่นหมายความว่าครูควรทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและเมื่อสอนจบแล้วก็ต้องทดสอบหลังเรียนด้วยเพื่อเปรียบเทียบผลดูพัฒนาการอีกครั้ง

ส่วนที่ 2 เป็นการวัดผลการปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน ฯ หรือแต่ละเนื้อหาย่อย ๆ ซึ่งแน่นอนครูต้องทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยเช่นกัน ซึ่งในขั้นตอนนี้มีความยุ่งยากซับซ้อนพอสมควรเพราะต้องทำในเวลาอันจำกัดและทำไปพร้อม ๆ กับภารกิจอื่น ๆ ของโรงเรียน เช่น งานพิเศษที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการสอน จึงเหมือนเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น สมมุติว่ามีจุดประสงค์ของเนื้อหาหรือทักษะหนึ่งนักเรียนบางส่วนไม่ผ่านครูก็ต้อง “จัดการ” ให้ผ่านจุดประสงค์นั้นให้ได้ ขณะที่นักเรียนอีกส่วนหนึ่งผ่านแล้วและพร้อมที่จะเรียนเรื่องใหม่ต่อไป

พื้เห็นว่า การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้าหรือหยิบยืมมาจากแหล่งค้นคว้าอื่น ๆ โดยที่ครูยังไม่ทราบความรู้พื้นฐานของนักเรียนเลยแล้วนำไปใช้สอนจริง จะไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะการเตรียมเช่นนี้เหมือนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน “แบบคาดเดาหรือคิดเอาเอง” พื้เห็นว่าผลการเรียนปีการศึกษาที่ผ่านมาหรือแบบทดสอบประเมินความรู้นักเรียนใหม่คือ ชั้น ม.1 และ ม.4 หากนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์นอกเหนือจากการจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแล้ว จะเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ได้ถูกทาง และได้ผลดีกว่าการคาดเดาเพียงประการเดียว

ที่กล่าวมาทั้งหมดก็เพียงหวังเชิญชวนน้องดาวได้ใช้บางช่วงเวลาของการปิดภาคเรียนวางแผน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนสำหรับภาคเรียนต่อไปนั่นเอง

แต่มีเรื่องหนึ่งที่พื้และครูหลาย ๆ คนรู้สึก “หนักใจ” และถึงเวลาที่ “เรา” ควรยอมรับความจริงกัน ก็คือปัจจุบันนี้นักเรียน “อ่าน - เขียนไม่ได้หรือได้แต่ไม่คล่อง” มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจ น้องดาวลองจินตนาการดูเถิดว่าเมื่อนักเรียนตกอยู่ในสภาวะเช่นนี้แล้วจะเข้าใจ - รู้เรื่องเนื้อหาสาระรายวิชาต่าง ๆ ได้อย่างไร เมื่ออ่านโจทย์คณิตศาสตร์ไม่ได้ แล้วจะหาคำตอบได้หรือไม่ เมื่ออ่านคำสั่งให้ปฏิบัติแล้วปฏิบัติไม่ได้ ผลจะเป็นอย่างไร...คงยังไม่ต้องกล่าวถึงเรื่องการวิเคราะห์ สังเคราะห์และสร้างสรรค์ว่าจะเป็นเช่นใด

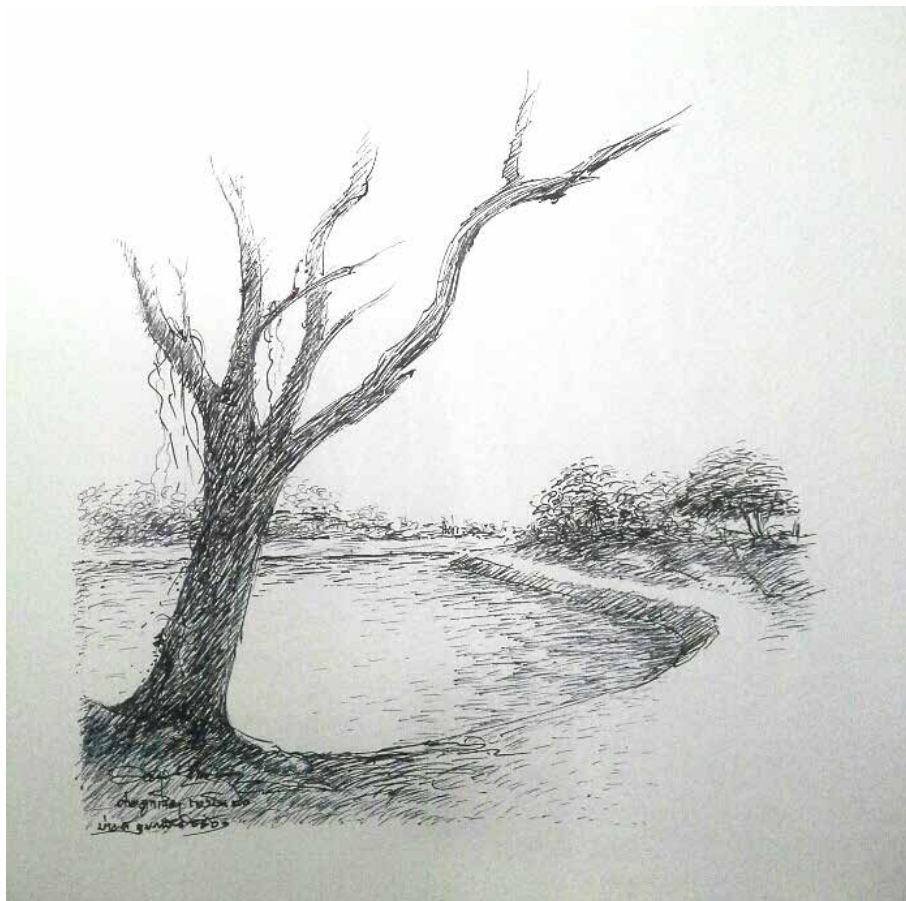
พี่ฝากภาพลายมือและจดหมายลาครูให้น้องดาวพิจารณา แล้วลองจินตนาการเถิดว่า ครูควรใช้วิธี การใด “แก้ไข - พัฒนา” ให้ดีกว่านี้ได้

1 การเดินเล่น การเดินเล่น...
 1.1 การเดินเล่น...
 1.2 การเดินเล่น...
 1.3 การเดินเล่น...

เรียนคุณครูที่ เคราโรบ ผม ณัฐพงศ์...
 ...
 ...

ข้อความจดหมาย
 "เรียนคุณ (คุณ) ครูที่เคราโรบ (เคาพ) ผม ณัฐพงศ์...ของ (ขอ) อยู่ด (หยุด) หนึ่งวัน เพราะผมมีอาการปวดท้องและป่วย (ปวด) หัว ม...เลขที่... ชื่อณัฐพงศ์"

หรือจะปล่อยผ่านเลย จนจบช่วงชั้นนั้นๆ แล้วก็จากเราไป...
 “ครูทำได้ลงคอกไหมหนอ..?”

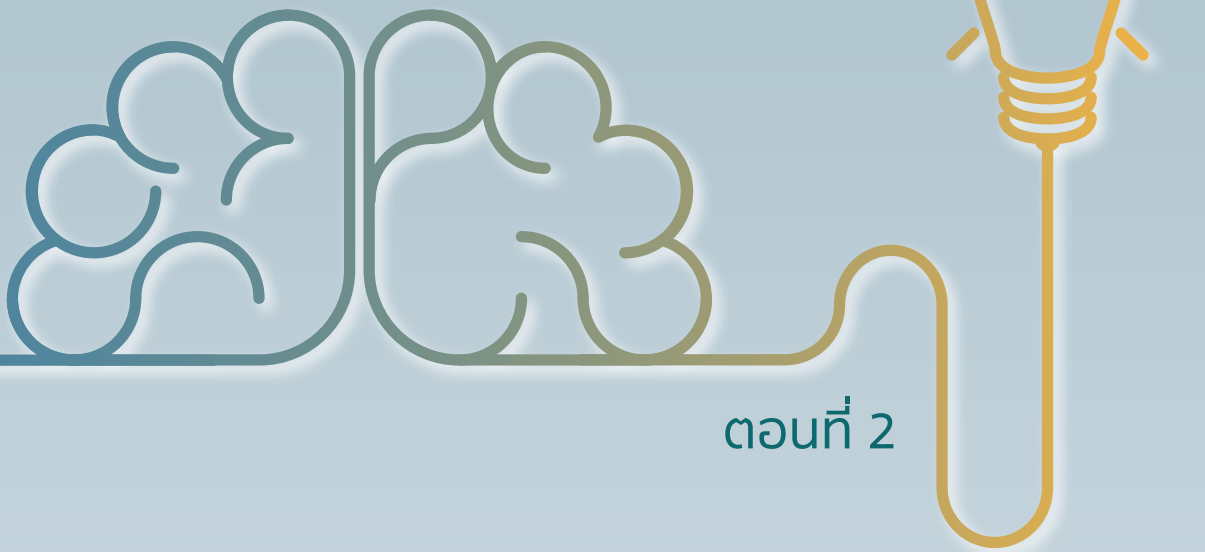

ยืนต้นแห่งตายเสียดายนัก
ขาดมือมุงถนนมึงจรอมใจ
เช่นเขาวนชาติบางตลาดเขลา
หากปล่อยปลละไลไปตามกรรม

มือร้อนเร้าแล้งรักมาผลักไส
ตรากตรมหม่ให้ใกล้ฝั่งน้ำ
อยู่ได้เงามายาพาดกตำ
ยอมเปลี่ยงพลั่วสู่ถนนวน...ซากต้นไม้

รักและคิดถึง
พี่ดิน

การพัฒนาสู่ความเป็นครูมืออาชีพ ด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตอนที่ 2

การเป็นผู้ประกอบการเรียนรู้แห่งตน (Self-Directed Learning)

ผู้ที่มีความรู้จะเป็นผู้ที่ได้เปรียบ สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง เป็นคนที่ทันต่อเหตุการณ์ ความรู้จะเข้ามาในรูปแบบของสื่อต่างๆ มากขึ้นและมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว จึงไม่มีระบบการศึกษาใดที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ทั้งหมด บุคคลจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องเกิดจากตนเอง หรือที่เรียกว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self - Directed Learning) การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแนวทางหนึ่งที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้บุคคลมีการริเริ่มเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ มากกว่าการเรียนรู้ที่ให้ผู้สอนเป็นผู้ป้อนความรู้ให้เพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่ดี การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้แบบอิสระ เป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีชั้นเรียน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่บุคคลต้องมีความรับผิดชอบและความมีวินัยในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คุณนับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน หากพิจารณาถึงบทบาทหน้าที่ของคุณแล้ว คุณไม่ใช่หน้าที่คอยจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเท่านั้น แต่คุณยังมีหน้าที่สำคัญในการเรียนรู้ตามบทบาทหน้าที่ของตนเองไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหาสาระที่จะจัดให้กับผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่ความรู้มีการพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หากคุณไม่สามารถเรียนรู้ หากความรู้ที่ทันสมัยได้แล้ว การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอาจเรียกได้ว่าตกยุคตกสมัย

ในโลกของความเป็นจริงแล้วคุณต้องเรียนรู้ในหลายสิ่งหลายอย่างอีกมากมาย ไม่ใช่เพียงแต่การเรียนรู้เพื่อการอยู่รอดในการดำรงชีวิตเท่านั้น แต่คุณยังต้องมีการเรียนรู้เพื่อสู่การเป็นครูมืออาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ในการพัฒนาตนเองทั้งในด้านศาสตร์และศิลป์ของการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ในการครองตนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ท่ามกลางกระแสสังคมที่มีการแปรเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา การเรียนรู้ในการครองคนคือมีการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และที่สำคัญการเรียนรู้ในการครองงาน

เมื่อกล่าวถึงงานหลักของคุณทุกคนอาจตอบเป็นเสียงเดียวกันก็คือ “การจัดการเรียนการสอน” เป้าหมายที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนก็คือการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะดังพึงปรารถนา การที่คุณจะนำผู้เรียนของตนไปถึงเป้าหมายได้ คุณก็ต้องเริ่มเรียนรู้ในหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน อาทิ

การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตรทั้งหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างถ่องแท้ จนสามารถนำมาปฏิบัติได้

การเรียนรู้แนวนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อติดตามดูว่าในแต่ละยุคแต่ละสมัยการจัดการศึกษาของบ้านเมืองเรามีแนวโน้มและทิศทางไปทางใด เช่น การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนหรือการเตรียมการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเรียนรู้สภาพแวดล้อมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้ การเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญา เรียนรู้สภาพวิถีชีวิตและความเป็นอยู่

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ครูต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งก็คือ การเรียนรู้เพื่อให้รู้จักผู้เรียนของตนไม่ว่าจะเป็นความสามารถ ความรู้พื้นฐาน จุดเด่นหรือจุดที่ควรพัฒนา ความถนัด ความต้องการหรือความสนใจ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

นอกจากนี้การเรียนรู้ของครูต้องเกิดจากการปฏิบัติการในหน้าที่ของตน โดยเฉพาะหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องตื่นตัวในการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ โดยครูอาจตั้งคำถามเกี่ยวกับการสอนของตนเองว่า “การจัดการเรียนการสอนของตนนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ อย่างไร อะไรคือการเรียนรู้ของครูในครั้งนี้ สิ่งที่ทำแล้วประสบความสำเร็จและครูควรทำต่อไปคืออะไร และอะไรเป็นสิ่งที่ครูต้องปรับปรุงแก้ไข” ซึ่งในการหาคำตอบของคำถามดังกล่าวครูควรมีการวางแผนทั้งแผนการสอน แผนการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อมีการวางแผนแล้วต่อมาครูก็ต้องนำแผนนั้นไปสู่การปฏิบัติการ นั่นก็คือการจัดการเรียนการสอน ขณะที่สอนหรือหลังสอนครูก็ต้องเรียนรู้ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาสะท้อนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของตน ซึ่งแนวทางการดำเนินการดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ครูในยุคปฏิรูปการศึกษามีความคุ้นชินในชื่อที่ว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน นั่นเอง

ดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นแค่ส่วนหนึ่งในการเรียนรู้ของครูเพื่อการก้าวสู่ความเป็นครูมืออาชีพเท่านั้น เพราะในชีวิตจริงของครูต้องมีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งอาจไม่มีสูตรสำเร็จตายตัวทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความถนัด ความสนใจของครูแต่ละคนด้วย

การพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อสู่การเป็นครูมืออาชีพ

การเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในเมื่อการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครู แล้วครูจะมีวิธีการในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างไร ซึ่ง Knowles (1990) ได้เสนอแนวคิดว่าวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น เน้นที่การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ (Learning How to Learn) การเรียนรู้ด้วยตนเองเน้นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพชีวิต ที่ต้องฝึกให้บุคคลคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น

เรียนรู้แบบใหม่ สไตล์ฟิน (แลนด์)

ตอนที่ 2

ทฤษฎีเบื้องหลัง

ปรัชญาการเรียนรู้แบบปฏิบัตินิยมของ John Dewey และโมเดลการเรียนรู้แบบ Experiential Learning ถือเป็นรากฐานก่อเกิดแนวคิด PhBL ด้วยญาณวิทยาแบบ Constructivism ที่เชื่อว่าความรู้ไม่ได้เกิดมาก่อนประสบการณ์ การมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติหรือ "Learning by Doing" จะนำมาซึ่งการเกิดความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้กว่าการรับรู้มาจากผู้อื่น

Experiential Learning (Kolb, 1984) เป็นโมเดลการเรียนรู้ที่มองว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการ ไม่ใช่ผลลัพธ์ พูดภาษาง่าย ๆ ก็คือ “กระบวนการสำคัญกว่าคำตอบ ความรู้เป็นผลพลอยได้จากกระบวนการเรียนรู้” กระบวนการสำคัญขั้นตอนสำคัญตามโมเดลนี้จะประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 Experience : ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม เป็นการเชื่อมโยงโลกแห่งชีวิตจริง มาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับศึกษาเรียนรู้ อาจเป็นสถานการณ์ เรื่องราว ปัญหา ข้อสงสัย หรือประเด็น ถกเถียงในสังคม ที่อาจยังไม่มีข้อสรุปชัดเจน อาจมีการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อบอกอธิบายสิ่งที่ยังสงสัย

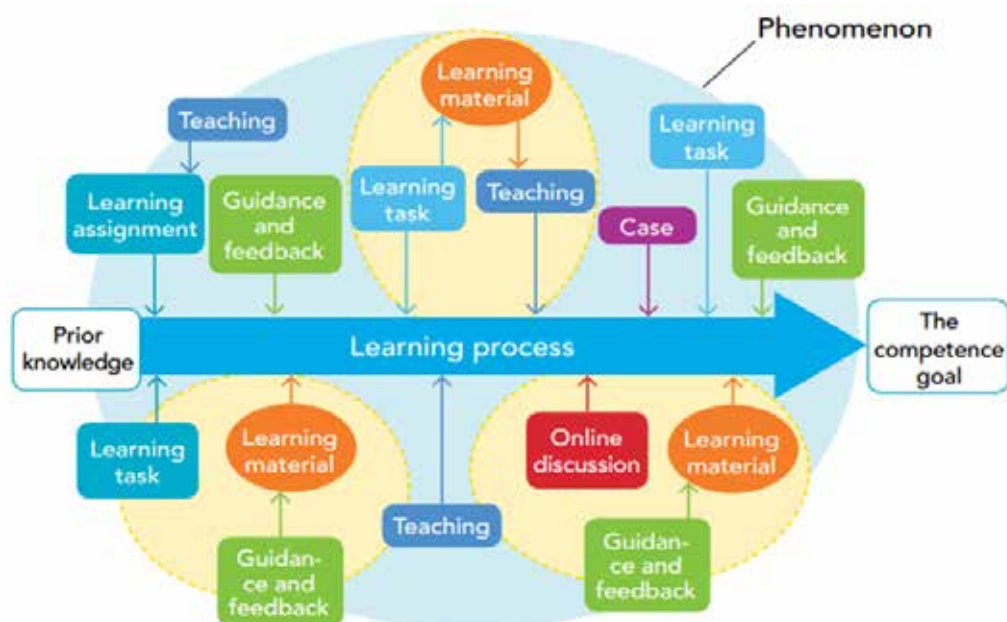
ขั้นที่ 2 Reflect : ผู้เรียนสะท้อนความคิดจากประสบการณ์หลากหลายมุมมอง ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นของตนแลกเปลี่ยนแนวคิดและมุมมองกับผู้อื่น รู้จักการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และเรียนรู้ ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะทำให้ได้คำอธิบายที่มีน้ำหนักและครอบคลุมได้รอบด้านมากขึ้น

ขั้นที่ 3 Conceptualise : ผู้เรียนสรุปความรู้จากการสังเกตและสะท้อนความคิดสร้างเป็น Concept เป็นขั้นตอนของการแปลงประสบการณ์ตรงให้กลายเป็นหลักการ โดยใช้กระบวนการ ทางปัญญาสร้างสิ่งที่ป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 Experiment : นำความรู้ที่ไปประยุกต์หรือทดลองใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นขั้นตอน การยืนยันคุณค่าขององค์ความรู้ที่สร้างขึ้นมานั้นว่าสามารถนำไปใช้ได้จริง อาจทำเป็นโครงงานปฏิบัติการ หรือสร้างสรรค์เป็นชิ้นงาน เช่น โปสเตอร์ คลิปวิดีโอ สดงละคร หรือจัดแสดงผลงาน เป็นต้น

ใช้อย่างเข้าใจ

เมื่อเราเชื่อว่าเด็กสร้างองค์ความรู้ได้ บทบาทของครูและผู้เรียนในห้องเรียนก็จะเปลี่ยนไป ครูจะเปิดใจรับฟังเด็กมากขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทดลองลงมือปฏิบัติกิจกรรมเพื่อเกิดการค้นพบ ด้วยตนเอง โดยครูจะคอยทำหน้าที่จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีอิสระ ทางความคิด และกล้าแสดงออก เกิดเป็นการเรียนรู้แบบผู้เรียนมีส่วนร่วมที่เรียกว่า Active Learning และสารพัดวิธีสอนในกลุ่ม Constructivist Active Learning Pedagogy จึงสามารถนำมาใช้กับการเรียนรู้ แบบ PhBL อย่างลงตัว ไม่ว่าจะเป็น Problem - based, Project - based, Inquiry - based, Cooperative Learning, ICT - based, Flipped classroom ฯลฯ ที่เรา ๆ ท่าน ๆ รู้จักกันดี (หากแต่เราอาจนำมาใช้ โดยไม่ได้มีความเชื่อดังกล่าว)

ที่มาภาพ: <https://www.janetlordeducation.com/blog/august-31st-2017>

ครูฟินแลนด์มักจะเริ่มต้นชั่วโมงด้วยคำถามหรือกิจกรรม Warm Up หรือ Ice - Breaking เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและเริ่มคิดเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะเรียน (นี่คือหลักจิตวิทยาที่ไม่ได้อยู่เพียงในตำรา) ช่วงของการตั้งคำถามนี้เองเป็นช่วงของการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน และช่วยกระตุ้นความตื่นตัวทางความคิด เมื่อเริ่มต้นด้วยความสนุกมีชีวิตชีวา น่าสนใจ จะช่วยกระตุ้นความอยากรเรียนรู้เนื้อหา และช่วยให้บทเรียนสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่นและมีความหมายต่อผู้เรียน และที่สำคัญบทเรียนจะต้อง Active ตั้งแต่ต้นไปจนจบ ด้วยการทำให้เด็กรู้สึกอยากรู้ก่อน (สมองและจิตใจ Active) แล้วจึงตามมาด้วย กิจกรรมที่เชื่อมโยงให้ผู้เรียนลงมือค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ (ร่างกาย Active) จนสามารถสรุปสิ่งที่เรียนรู้ได้เอง นักเรียนฟินแลนด์จึงคุ้นชินกับการฝึกคิด แก้ปัญหา วิพากษ์และรู้เท่าทันข้อมูลต่าง ๆ เกิดเป็นทักษะติดตัวที่ไม่ได้ติดยึดกับเนื้อหาในตำราเรียน และไม่แปลกที่จะทำข้อสอบแบบ PISA ได้ดี

มีเรื่องตลกร้าย (ที่มีอยู่จริง) ของห้องเรียนไทยที่พบว่า ครูบางส่วนยังมอง Active Learning แค่ในมิติของความสนุกสนานที่ผู้เรียนแสดงออกทางกาย ครูเลยจัดกิจกรรมเริ่มต้นนำเข้าสู่บทเรียนด้วย เกมสนุกสนานดังุด จากนั้นก็ปิดสวิตซ์ดับตัดภาพไปที่ครูยืนบรรยายเนื้อหาเองจนจบแบบ Passive สุด ๆ แล้วค่อยวกกลับมาร้องเพลงกระโดดโลดเต้นอีกครั้งตอนสรุปบทเรียน เช่นนี้จะเรียกได้เต็มปากหรือว่า Active Learning เพราะครูยังสอนด้วยความเชื่อที่ว่า การเรียนรู้คือการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้เป็นศูนย์รวมความรู้ไปสู่ผู้เรียนซึ่งไม่รู้อะไรเลย กิจกรรมที่ (ครูคิดว่า) Active ถูกหยิบมาผสมแบบแยกส่วนกับการเรียนรู้ ปัญหาของการเรียนการสอนในห้องเรียนไทยจึงไม่ได้อยู่ที่จะใช้รูปแบบวิธีสอนใดดี แต่อยู่ที่ครูต้องปรับเปลี่ยนความเชื่อในวิธีการเรียนรู้ไปจากเดิมให้ได้เสียก่อน พุดอีกนัยหนึ่งก็คือ “ครูต้องใส่ใจว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้อย่างไร มากกว่าแค่คิดว่าฉันจะสอนยังงี้” ไมเช่นนั้นคงจะเกิดอาการสอนแบบบังคับให้ผู้เรียนจงสนุกเดี๋ยวนี้ !!!

วรรณคดีกับชีวิตประจำวัน

1. ความหมายของวรรณคดีกับชีวิตประจำวัน

วรรณคดีคืออะไร

ตามความหมายที่**อาจารย์เจือ สตะเวทิน**⁽¹⁾ ให้ไว้ในหนังสือประวัติวรรณคดี ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกล่าวว่าวรรณคดี คือหนังสือหรือบันทึกความคิดที่ดีที่สุดในด้านท่วงทำนองเขียน (Style) ที่ประณีตบรรจงครบองค์ แห่งศิลปะของการเขียน สามารถดลใจให้ผู้อ่าน ผู้ฟังเกิดปิติพลิตเพลิน มีความรู้สึกร่วมกับผู้แต่ง เห็นจริงเห็นจังกับผู้แต่ง มีความสะเทือนอารมณ์ ทั้งต้องประกอบด้วยคุณค่าสาระอีกด้วย

เสฐียรโกเศศ⁽²⁾ กล่าวไว้ในหนังสือคำของวรรณคดีว่า วรรณคดีคือหนังสือที่มนุษย์แต่งเป็นเรื่องขึ้น นี่เป็นความหมายอย่างกว้างขวางของคำว่าวรรณคดี

อาจารย์เปลื้อง ณ นคร⁽³⁾ กล่าวไว้ในหนังสือคำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์ว่า “ที่เรียกว่าวรรณคดีนั้น แปลตามศัพท์ที่ว่าทางแห่งหนังสือ หมายถึง หนังสือที่แต่งขึ้นจะเป็นหนังสือชนิดใดแล้วแต่ แต่บรรดาหนังสือทั้งหลายนั้น แยกออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. พวกหนังสือที่เป็นตำรา ตำรา และวิชาการ
2. พวกหนังสือที่เป็นอักษรศิลป์ หรือศิลปกรรม”

จากความหมายของวรรณคดีตามที่กล่าวมานั้น ก็พอจะสรุปได้เป็นสองทางว่า วรรณคดีคือหนังสืออะไรก็ได้ที่แต่งขึ้นจะมีคุณค่าหรือไม่ก็ตาม อีกความหมายหนึ่งก็คือ ต้องเป็นหนังสือที่ดีเท่านั้น หนังสือไม่ดีไม่จัดว่าเป็นวรรณคดี ผู้เขียนเห็นด้วยกับความหมายในประการหลังมากกว่า คือ ต้องเป็นหนังสือที่แต่งขึ้นและมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

⁽¹⁾เจือ สตะเวทิน , ประวัติวรรณคดี , พระนคร : ศูรสภา , 2512 น. 8

⁽²⁾เสฐียรโกเศศ , คำของวรรณคดี , พระนคร : คลังวิทยา , 2503 น. 5

⁽³⁾เปลื้อง ณ นคร , คำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์ , พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช 2514 น. 66

1. ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน
2. อ่านแล้ว เกิดสะท้อนอารมณ์
3. มีคุณค่า สาระ ประโยชน์
4. ส่งเสริมในด้านศีลธรรม

ชีวิตประจำวันคืออะไร

ตามความหมายในพจนานุกรม ชีวิต หมายถึง ความเป็นอยู่ประจำ หมายถึง อยู่ที่ไหน เฉพาะอยู่คงที่ ก็พอจะสรุปได้ว่าชีวิตประจำวันหมายถึง ความเป็นอยู่เฉพาะวัน ผู้เขียนมีความคิดเห็นว่าชีวิตประจำวัน หมายถึงการดำเนินชีวิตของคนที่ทำกันเป็นปกติวิสัย เช่น เริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าขึ้นมาก็นั่งแล้วออกไปทำงานนอกบ้าน หรือไม่ก็ทำงานบ้าน ในระหว่างนั้นก็มีการพบปะสนทนากับเพื่อนฝูงผู้ร่วมงาน เป็นลักษณะการเข้าสังคมแบบหนึ่ง นอกจากนี้ ในชีวิตแต่ละวันของเรายังต้องมีเรื่องของศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น วันพระก็ไปฟังเทศน์ ฟังคำอบรมสั่งสอนของครูเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องของความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันทั้งสิ้น

จึงพอสรุปง่าย ๆ ถึงคำจำกัดความหรือนิยามของคำว่า **วรรณคดีกับชีวิตประจำวัน** หมายถึง หนังสือที่บันทึกความคิดที่ดีที่สุด โดยสอดแทรกเรื่องราวชีวิตประจำวันของมนุษย์ลงไปด้วย

2. วรรณคดีเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

ศุภร บุญนาค กล่าวไว้ในหนังสือ **สมบัติ กวี. ขุนช้างขุนแผนว่า** ⁽⁴⁾ “วรรณคดีของชาติใดก็ตามเป็นประเพณีบันทึกชีวิตประจำวันของมนุษย์ในชาตินั้น ๆ อีกทั้งสรรพสัตว์และสิ่งที่มีปรากฏอยู่ทั่วโลกธาตุ” สำหรับวรรณคดีไทย เช่น **เรื่องขุนช้างขุนแผน** เราจะได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ๆ หลายอย่างเป็นต้นว่า การเชิมนั้น และการเคารพในพระพุทธศาสนาในเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันตรุษ วันสงกรานต์ สำหรับอาชีพก็มีปรากฏอยู่หลายแห่ง เช่น การทำนา ทำไร่ การรับราชการ จากวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ ก็มีชีวิตประจำวันปรากฏอยู่เช่นกัน เพียงแต่แตกต่างกันไปตามเนื้อเรื่องเท่านั้น จึงพอสรุปได้ว่า วรรณคดีเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างแน่นอน

3. วรรณคดีกับชีวิตในแง่ต่าง ๆ

เนื่องจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันมีปรากฏในวรรณคดีเป็นจำนวนมาก ผู้เขียนนำมากล่าวเพียงเฉพาะหัวข้อต่อไปนี้ คือ

- (1) ความเป็นอยู่พื้น ๆ เช่น การกิน การนอน การครองเรือน การแต่งกาย การสนทนา ฯลฯ
- (2) ศีลธรรม
- (3) การศึกษา
- (4) ประเพณี

⁽⁴⁾ศุภร บุญนาค , **สมบัติกวี. ขุนช้างขุนแผน** , พระนคร : แพร่พิทยา, 2561 คำนำ

(1) ความเป็นอยู่พื้น ๆ เช่น การกิน การนอน การครองเรือน การแต่งกาย การสนทนา ฯลฯ ในวรรณคดีไทยมีเรื่องเหล่านี้เกี่ยวข้องกับอยู่อย่างมาก เช่น

(1.1) การกิน จาก**พระอภัยมณี**คำกลอนของสุนทรภู่ตอนที่เจ้าละมานรับอาสา นางละเวง ไปสู้รบกับทัพของพระอภัยมณี แต่ก่อนรบ นางละเวงก็ให้เจ้าละมานซึ่งเพิ่งเดินทางมาถึงใหม่ ๆ พักผ่อนให้หายเหนื่อยก่อน แล้วรับสั่งให้จัดเลี้ยงแม่ทัพนายกอง เจ้าละมานก็

“เสวยเหล้าเมามายสบายใจ	กินแกละไก่บ้านลาสาธพัน
เอาปลายมีดกรีดเชือดเลือดสดสด	อร่อยรสน้ำส้มด้วยคมสัน
เนื้อพังพืดติดไตกินไส้ตัน	ยิ่งกลืนมันเมามายทำชายตา”

ลักษณะอาหารการกินที่พูดนี้ คล้ายกับลาบเลือดของภาคอีสาน

ใน มหาเวสสันดรชาดก ตอนที่นางอมิตตดาจัดอาหารให้ชูชกไว้สำหรับจะได้ออกไปกินระหว่างทาง ที่จะไปขอสงกุมาร พรรณนาว่า

“วันนั้น นางอมิตตดาสาวศรี เมื่อจะตกแต่งเสบียงให้แก่ ฐ ซื่อ...ทางไกล
ออเฒ่าสั่งสั่งใดเจ้าก็ได้ทำสิ่งนั้นทุกสิ่งสรรพ เสร็จสรรพสำหรับจะเดินทาง
ทั้งลูกเดือย ข้าวฟ่างต่าง ๆ ไม่อย่างเดียวย ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า ข้าวเม่า ข้าวพอง
เป็นของเดินทาง ถั่ว งา สาคุ ดูข้าวตากหลาก ๆ ไม่น้อย ที่ใส่น้ำอ้อยอร่อยดีล้ำ
น้ำผึ้งหวานจมน้ำตาลหวานเจือย เหนื่อย ๆ แกร่อนผ่อนลงถุงได้ ยัดใส่ย่ามละว่า
หนักหนาซับซ้อน อ้ายที่ไหนดกินก่อนผ่อนไว้ข้างบน ที่ไหนเมื่อจนจะได้กินนาน ๆ
จัดลงไว้ข้างล่างต่าง ๆ สารพัด”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ไฟเบียมมาแล้ววว!!!

เดือนที่แล้วพูดถึงเรื่อง “คนอมทุกข์” ซึ่งมีทั้งเรื่อง ทุกข์ สุขุมัย นิโรธ และมรรค พสมปนเปกันไปตามสโตลส์ของนักวิชาการบ้านเท็ง ซึ่งในเรื่อง จะเห็นว่า “คนอมทุกข์” มีสาเหตุจากหลาย ๆ อย่าง หนึ่งในนั้น เป็นเรื่องของ “ความกลัว” และ “ความวิตกกังวล” อยู่ด้วย

แต่เมื่อได้ค้นคว้าลึกลงไป พบว่า “ความกลัว” กับ “ความวิตกกังวล” มีความแตกต่างกันมาก อาการตื่นตระหนก กังวล คิดมาก เป็นเรื่องที่มีมนุษย์เราต่างก็มีติดตัวมาทุกคน เรียกว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่เมื่อพัฒนาไปมากเข้าก็จะกลายเป็นความกลัว (Fear) ไม่อยากเผชิญหน้ากับสิ่งนั้นๆ เช่น กลัวความสูง เราก็อย่าไปในที่สูง กลัวงู ก็ต้องคอยระแวดระวัง ไม่ทำให้ที่อยู่อาศัยของเรารกรุงรังอันเป็นสาเหตุที่จะเข้ามาอาศัยอยู่ได้

เมื่อมีการพัฒนาต่อไปอีก อาการที่ถือเป็นปกติที่กล่าวมาข้างต้นนั้นได้กลายเป็น “โรคกลัว” ที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Phobia” ถึงขั้นมีการแสดงอารมณ์ที่รุนแรงปรากฏออกมา มีอาการร้องไห้ฟูมฟาย บางรายมีอาเจียนหรือร้องกรี๊ดๆ ตีอกชกหัว สารพัดที่เจ้าตัวควบคุมไม่ได้

โรคกลัวไฟเบียมักจะถูกโยงเข้ากับโรควิตกกังวลและโรคตื่นตระหนก และยังสามารถส่งผลต่อความกลัวประเภทอื่นได้อีกมากมาย ดังจะสังเกตเห็นว่า เรื่องบางเรื่องไม่น่าจะกลายเป็น “โรคกลัว” ไปได้ ก็เป็นไปแล้ว เช่น โรคกลัวที่ชุมชน กลัวที่โล่ง หรือกลัวสถานที่ที่เรารู้สึกไม่คุ้นเคย (Agoraphobia) เป็นต้น

ดังนั้น ความกลัวที่ยกตัวอย่างมานั้น ถ้าไม่มีอาการทางอารมณ์ที่รุนแรงตามมา ก็ไม่ถือว่าเป็นโรคอะไรใด ๆ ทั้งสิ้น คือ เป็นความกลัวธรรมดา ๆ ที่ใคร ๆ ก็เป็นได้ เรียกว่าไม่ต้องใส่คำว่า Phobia ต่อท้าย ซึ่งเมื่อรู้ตัวแล้ว ก็เพียงแต่ควบคุมมัน หรือรู้เท่าทันอาการของมัน คอยหลบห่างอย่าให้เกิดขึ้นจนมันพัฒนาตัวมันเองกลายเป็น “โรค” ที่มีคนนิยามกันว่า “ไฟเบีย” คือโรคที่มีขั้นของความกลัวสูงกว่า “ความกลัว” ธรรมดา และสามารถเกิดกับเราได้โดยไม่รู้ตัว

สรุปอีกที ไฟเบีย คือ อาการทางประสาทอย่างหนึ่งที่เรียกว่าภาวะ “วิตกกังวล” อันเกิดจากสิ่งที่ตนเองกลัว เช่น หนู แมลงสาบ ของแหลมคม หรือความสูง ซึ่งคนปกติอาจกลัวแต่ไม่ได้มากถึงขนาดแสดงอาการออกมา เช่น คนทั่วไปเห็นมิด ก็แค่มองมันเฉย ๆ รู้ว่ามันอันตราย แต่จะไม่กลัวจนกว่าจะมีคนหยิบมิดหันเข้ามาหาเรา ซึ่งเป็นอาการกลัวปกติ แต่คนที่มีความไฟเบีย เพียงแค่เห็นมิดก็กลัว และไม่ใช่ว่าแค่ถอยหนีอย่างเดียว แต่อาจแสดงอาการหายใจไม่ถนัด หัวใจเต้นแรง รู้สึกปั่นป่วนในท้อง บางรายอาจมีอาการหนักมากถึงขั้นเป็นลมหรือเสียสติไปเลย

วันนี้ จึงต้องเตือนร้อนถึง “จิตแพทย์” มากกว่า “นักจิตวิทยา” เดิม ๆ ที่เราคุ่นชิน

เอาละ ลองมาดู ไฟเบีย สารพัดชนิดที่นักเลงไฟเบียเขาค้นพบมาแล้ว และมันได้กลายเป็นโรคภัยที่เกิดกับมนุษยชาติทั่วทั้งโลก แม้แต่มนุษย์หิมะที่ขั้วโลกเหนือ หรือขั้วโลกใต้ ก็ไม่มีเว้น

Ablutophobia โรคกลัวการอาบน้ำ Acrophobia โรคกลัวความสูง 1 ใน 20 คน จะมีอาการแบบนี้ถือเป็นอาการกลัวยอดนิยมก็ว่าได้ Arachnophobia โรคกลัวแมงมุม Bathophobia โรคกลัวความลึก หรือกลัวอะไรที่ดูลึกลงไป เช่น ใต้ทะเลลึก ในอุโมงค์ในหุบเขา Caligynophobia โรคกลัวคนสวย Cathisophobia โรคกลัวการนั่ง Chorophobia โรคกลัวการเดินรำ Chrometophobia โรคกลัวเงิน Claustrophobia โรคกลัวที่แคบ หรือที่ปิด เช่น ห้องเก็บของใต้บันได ลิฟต์ เครื่องบิน ถ้าอุโมงค์อาจเกิดได้หลายสาเหตุ อาจเป็นเพราะตอนเด็กเคยถูกขังในที่แคบ Didaskaleinophobia โรคกลัวโรงเรียน มักเกิดกับเด็กอายุ 4 - 6 ขวบ ซึ่งเป็นวัยที่ต้องจากบ้านไปอยู่โรงเรียน ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย Disposophobia โรคกลัวการทิ้งสิ่งของ เก็บหมดแม้กระทั่งตัวรถเมล์จนของเต็มบ้าน Hemophobia โรคกลัวเลือด แค่เห็นเลือดก็จะเป็นลม Heliophobia โรคกลัวแสง Hypnophobia โรคกลัวการนอนหลับ Katsaridaphobia โรคกลัวแมลงสาบ เห็นแมลงสาบแล้วกรี๊ดร้อง ควบคุมตัวเองไม่ได้

Neophobia โรคกลัวนวัตกรรมใหม่ ๆ มักพบในกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ และคนที่ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง Nomophobia โรคกลัวการขาดโทรศัพท์ คนที่มีอาการแบบนี้จะรู้สึกไม่สบายใจเมื่อโทรศัพท์มือถือถือไม่ได้ อยู่ใกล้ตัว หรือรู้สึกไม่ปลอดภัยแค่เพราะโทรศัพท์แบตหมด Nyctophobia โรคกลัวความมืด พบมากในวัยเด็ก เนื่องจากเมื่อปิดไฟ เด็กมักจะจินตนาการว่ามีอะไรน่ากลัวอยู่ในความมืด Ophidiophobia โรคกลัวงู Peladophobia โรคกลัวคนหัวล้าน Phasmophobia โรคกลัวผี ไม่กล้านอนปิดไฟ ไม่กล้าออกจากบ้านตอนกลางคืน ไม่กล้าอยู่คนเดียว Philophobia โรคกลัวความรัก ไม่อยากผูกมัดในความรัก เพราะกลัวเสียใจ กลัวสูญเสีย Phobophobia โรคกลัวที่จะเป็นโรคโฟเบีย Scopophobia โรคกลัวการถูกจ้องมอง Trypanophobia โรคกลัวเข็ม Trypophobia โรคกลัวรู แม้แต่ฝักบัว ที่มีรูเยอะๆ ก็กลัวถึงขั้นเป็นลมหมดสติได้เลย Xenophobia โรคกลัวคนแปลกหน้า เช่น เห็นคนต่างชาต ก็จะไม่กล้า รู้สึกหายใจไม่ทั่วท้อง เมื่ออยู่ใกล้ และหลีกเลี่ยงไม่ยอมมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ฯลฯ (ยังมีอีกเป็นร้อย ๆ โฟเบีย)

โฟเบียแปลก ๆ น่าขัน เหล่านี้ จะชนะไม่ออกถ้ารู้ถึงพิษสงของมัน ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยสำหรับคนที่ต้องตกอยู่ใต้สภาวะเช่นนั้น หากประสบกับตัวคุณ ก็ขอให้ไปพึ่งความช่วยเหลือจากแพทย์โดยเร็ว จะเป็นเรื่องดีที่สุดครับ

ตอนผมทำงานที่เชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2531 ได้พบกับโรคภัยนี้ กล่าวคือ มีแก๊งชาบูโรชอบชวนกันขี่มอเตอร์ไซด์ซึ่งเข้าไปในที่ ๆ มีนักท่องเที่ยวเยอะ ๆ และใช้ดาบไล่ฟันผู้คนเหล่านั้น เมื่อจับได้ส่งให้แพทย์ท่านลงความเห็นว่า เป็น “โรคตามความเจริญไม่ทัน” ซึ่งจนบัดนี้ผมยังไม่รู้ภาษาอังกฤษใช้คำว่าอะไร แต่พอจะรู้ว่ามีความว่า “Phobia” ตามหลังแน่ ๆ เลย ฮ่า ๆ

เมื่อรู้ตัวแล้ว ก็เพียงแต่ควบคุมมัน
หรือรู้เท่าทันอาการของมัน
คอยหลบห่างอย่าให้เกิดขึ้นจนมัน
พัฒนาตัวมันเองกลายเป็น “โรค”
ที่มีคนนิยามมันว่า “โฟเบีย”

ความสุข ไม่เลิกที่สิงคโปร์

ก่อนที่ผมจะเดินทางไปสิงคโปร์ ผมเคยคิดว่า...
สิงคโปร์เป็นประเทศเล็ก ๆ ที่เดินเที่ยววันเดียวก็ทั่วแล้ว
สิงคโปร์เป็นชาติที่ทันสมัย มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี น่าจะขาดเสน่ห์ในเชิง
ศิลปวัฒนธรรม
สิงคโปร์หนาแน่นไปด้วยตึกสูงใหญ่โต น่าจะอัดคัดพื้นที่สีเขียวและธรรมชาติอันน่าดึงดูดใจ

แต่แล้วความคิดของผมก็เปลี่ยนไป เมื่อได้สัมผัสสิงคโปร์ด้วยตัวเอง สิงคโปร์อาจจะเล็กก็จริง แต่ไม่มีทางที่เราจะเที่ยว
สิงคโปร์ได้ครบภายในวันเดียวแน่ เพราะแต่ละหย่อมหญ้าล้วนซุกซ่อนของดีที่น่าสนใจทั้งสิ้น

และที่เกินคาด คือ เสน่ห์ทางวัฒนธรรมที่สิงคโปร์มีอยู่เหลือร้าย แม้ความทันสมัยจะรุกคืบเข้ามาเบียดกระทบสังคม
สิงคโปร์มากเพียงใด แต่น่าทึ่งที่ชนชาติต่าง ๆ ยังคงรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตัวเองได้อย่างเหนียวแน่น ตลอดจน
เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขภายใต้ความแตกต่างหลากหลาย ด้วยเหตุนี้ สิงคโปร์จึงเป็นชาติที่มีความเป็นระเบียบ
เรียบร้อย และมีสีสันทางวัฒนธรรมให้ได้สัมผัสอย่างไม่รู้จบ

อีกอย่างหนึ่งที่ผิดคาดก็คือ ภายใต้ข้อจำกัดด้านพื้นที่ สิงคโปร์กลับสามารถจัดสรรพื้นที่สีเขียวเป็นโอเอซิสของเมือง
ได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่เพียงแค่นั้นยังเนรมิตธรรมชาติกลางใจเมืองที่มีความงดงามแปลกตาได้อย่างน่าอัศจรรย์ เพราะฉะนั้น
ในความเป็นจริง ท่ามกลางตึกสูง สิงคโปร์จึงเต็มไปด้วยสวนเล็กสวนน้อยสวย ๆ จำนวนมาก และมีแม้กระทั่งผืนป่าร้อน
ชื้นผืนใหญ่ใจกลางเกาะ!!

อยากรู้จักสิงคโปร์มากกว่านี้ ตามผมมาเลย ผมจะพาไปสำรวจเมืองสิงคโปร์กันครับ แต่บอกไว้ก่อนนะ ว่าสถานที่
ที่ผมแนะนำนั้น เป็นเพียงแค่มือถือเดียวของสถานที่ที่น่าสนใจในประเทศสิงคโปร์ถ้ามีโอกาสในฉบับต่อไป ผมจะนำมาเขียน
แนะนำเพิ่มเติมกันอีกนะครับ

ที่แรกที่ควรไปเยี่ยมชมก่อนที่อื่นใด เพราะจะช่วย
ปูพื้นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรากเหง้าตัวตนของสังคม
สิงคโปร์ให้แก่เราได้เป็นอย่างดี คือ **พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
สิงคโปร์**

ใครที่ว่าพิพิธภัณฑสถานเป็นอะไรที่ล้าสมัยจะน่าเบื่อ
อาจต้องเปลี่ยนความคิดใหม่ เมื่อได้เหยียบย่างเข้ามาใน
พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ เพราะการจัดแสดงข้าวของต่างๆ ในแต่ละส่วน
ทำได้เยี่ยมยอด เนื่องจากนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้
อย่างเต็มรูปแบบ ทำให้การนำเสนอประวัติศาสตร์ความเป็นมาและ
พัฒนาการของสังคมสิงคโปร์ในแต่ละช่วงยุคมีความน่าสนใจ
และตื่นตาตื่นใจมาก เป็นตัวอย่างที่ทำให้เห็นว่าความรู้กับ
ความบันเทิงสามารถเข้าคู่กันได้อย่างลงตัว มีน่าละที่นี้จึงมี
พ่อแม่ผู้ปกครองหอบลูกกระดุงหลานเข้ามาใช้บริการกัน
ให้คึกคักไปหมด

มีส่วนหนึ่งที่ผมประทับใจมากที่สุด คือ ส่วนที่ว่า
ด้วยการก่อตั้งประเทศสิงคโปร์ ภายในห้องได้ฉายวีดิทัศน์
บนหน้าจอขนาดใหญ่ในตอนीलักกวนยูให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน
เกี่ยวกับการแยกตัวเป็นเอกเทศของสิงคโปร์จากสหภาพ
มาลายา ระหว่างให้สัมภาษณ์ ลักกวนยูถึงกับหลั่งน้ำตาออกมา
น้ำเสียงสั่นเครือ โบน้าหม่นเศร้า จนกระทั่งจุกน้ำตาจนพูด
ไม่ออก เพราะสะเทือนใจกับเหตุการณ์ไม่คาดฝันที่เกิดขึ้น
เชื่อว่าหลายคน แม้กระทั่งตัวเขาในขณะนั้นคงไม่มั่นใจนักว่า
สิงคโปร์จะนำพาตัวเองให้อยู่รอดได้อย่างไร ในเมื่อ
มีขนาดเล็กนิดเดียวทรัพยากรธรรมชาติก็แทบไม่มี ช้ำยังมามี
ปัญหากับประเทศเพื่อนบ้านอีก

ไม่น่าเชื่อว่าในอีก 50 กว่าปีให้หลัง สิงคโปร์และ
ลักกวนยูได้ทำให้ทั่วโลกประจักษ์ว่าไม่เพียงที่เขาพาประเทศ
ให้อยู่รอดได้ แต่สิงคโปร์ในทุกวันนี้ยังสามารถพัฒนาตัวเอง
จนมีความมั่งคั่งถึงขั้นเป็นประเทศเศรษฐกิจชั้นนำของโลก
ที่ทั่วโลกต่างให้การยอมรับนับถือเป็นแบบอย่าง

Merlion

มาถึงสิงคโปร์ทั้งที ไม่ไปถ่ายรูปคู่กับ**รูปปั้นสิงโต
ทะเล** (Merlion) ลักกวนยู ใครเขาก็จะว่าได้ว่ามาไม่ถึง
เนื่องจากรูปปั้นสิงโตทะเลถือเป็นสัญลักษณ์ของประเทศ
สิงคโปร์ก็ว่าได้

รูปปั้นสิงโตทะเลตั้งอยู่ที่ริมอ่าวมารีนา (Marina Bay)
เป็นสัตว์ในจินตนาการ คือ มีหัวเป็นสิงโต และลำตัวเป็นปลา
นักท่องเที่ยวนิยมมาถ่ายรูปคู่กับสิงโตทะเลอย่างมาก
โดยถ้าจะให้เก๋ ต้องทำท่าขมวดคอตีไปด้วย คือ ท่าอ้าปาก
รับน้ำพุที่พวยพุ่งออกมาจากปากสิงโตทะเล ผมเห็นใคร ๆ
ก็ทำกันตั้งแต่ลูกเด็กเล็กแดงจนกระทั่งคนเฒ่าคนแก่ เลยอด
ไม่ได้ ต้องลองทำตามดูหน่อย ปรากฏว่าพอเห็นภาพนั้นแล้ว
ก็อดขำตัวเองไม่ได้

ในบริเวณรูปปั้นสิงโตทะเล ยังเป็นจุดชมวิวยอดนิยม
เพราะสามารถมองเห็นสถานที่สำคัญริมอ่าวมารีนาได้ครบหมด
ไม่ว่าจะเป็นดิเคมารีนาเบย์แซนด์ (Marina Bay Sands) ที่มี
เรือเทินอยูนบนยอดตึก 3 หลัง โรงละครเอสพลานาดหรือ
ตึกทุเรียน รวมทั้งสิงคโปร์ฟลายเออร์ (Singapore Flyer)
ซึ่งถือเป็นชิงช้าสวรรค์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกในเอเชีย

ย่านไชน่าทาวน์ เป็นอีกย่านที่พลาดไม่ได้ เพราะ
นอกจากจะมีตึกแถวชิโนโปรตุกีสหลากหลายสีสันให้ชมแล้ว
ที่นี่ยังมีร้านอาหารจีนแบบสตรีทฟู้ดให้เลือกชิมอย่างจุใจด้วย
มีทั้งสไลด์ฮักกา ฮกเกี้ยน แต่จิ๋ว หรือแม้กระทั่งกวางตุ้ง
อีกหนึ่งสีสันของย่านไชน่าทาวน์คือ แผงค้าริมทางน่ารักๆ ร้าน
ซึ่งมีสินค้าราคาถูกเยาะสรวลพุดอย่าง ให้เลือกซื้ออย่างมันมือ

นอกจากนั้น ภายในย่านไชน่าทาวน์ ยังเป็นที่ตั้ง
ของ**วัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว** ซึ่งถือเป็นแหล่งรวมศรัทธา
ของชาวพุทธทั่วทั้งสิงคโปร์ เนื่องจากเป็นที่ประดิษฐาน
พระธาตุเขี้ยวแก้วของพระพุทธเจ้าที่อัญเชิญมาจากประเทศพม่า
นอกจากพระธาตุเขี้ยวแก้วแล้ว วัดแห่งนี้ยังมีความน่าสนใจ
อยู่ที่การตกแต่งอาคารสถานที่ซึ่งวิจิตรอลังการ สัมกับงบประมาณ
การก่อสร้างที่สูงเกือบ 2,000 ล้านบาท

ย่านไชน่าทาวน์

ถัดจากย่านไชน่าทาวน์ไปเพียงเล็กน้อย มีเสน่ห์ของวัฒนธรรมอินเดียรอเราอยู่ที่นั่น ไม่เฉพาะอาคารสีลูกกวาดเด่นสะดุดตาอันเป็นเอกลักษณ์ **ลิตเติ้ลอินเดีย** ยังมีวัดแขกงามๆ อาหารเลิศรส สำหรับผีนางบนเรือนร่างของสาว ๆ กลิ่นกายหอมฟุ้ง รวมไปถึงวิถีชีวิตของผู้คนให้ได้สัมผัสเสน่ห์กันอย่างไม่หยุดหย่อน

แต่เหนือสิ่งอื่นใด เหตุผลที่คนไทยหลายคนนิยมไปเยือนย่านนี้ คือ การไปช้อปปิ้ง โดยเฉพาะน้ำหอมในห้างสรรพสินค้าชื่อดัง ที่ว่ากันว่าราคาถูกกว่าในเมืองไทยเกินครึ่ง

ไปย่านคนจีนมาแล้ว ย่านคนอินเดียก็แล้ว จะไม่ไปเยี่ยมชุมชนชาวมุสลิมในย่าน**อาหรับสตรีต** (Arab Street) สักหน่อย เดียวจะหาว่าไม่ครบสูตร ย่านอาหรับสตรีตมีมัสยิดสุลต่าน (Sultan Mosque) ตั้งเด่นเป็นสง่าเคียงคู่ชุมชนมาเกือบ 100 ปี โดยมีร้านรวงที่ยังคงกลิ่นอายความเป็นอาหรับกระจายไปทั่วหอย่อมย่าน เช่นร้านอาหารร้านชาร้านพรมร้านเครื่องหอมร้านเสื้อผ้า ร้านเครื่องใช้เกี่ยวกับศาสนา

อีกหนึ่งเสน่ห์ในย่านอาหรับสตรีตที่ล่อใจให้นักท่องเที่ยวจากทั่วสารทิศมาติดกับดัก คือ ภาพศิลปะสีเส้นสดใสบนผนังตึกเก่าใน**ซอยฮาจิ** (Haji lane) ซึ่งยาวตั้งแต่ต้นซอยยันท้ายซอย เป็นความน่าหลงใหลซึ่งอดใจไม่ถ่ายภาพด้วยไม่ได้

ดิγμαรินาเบย์แซนด์ส (Marina Bay Sands)

สำหรับคนที่ชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ไม่ควรพลาดไปเยือน **ยูนิเวอร์แซลสตูดิโอ (Universal Studio)** ซึ่งเป็นสวนสนุกครบวงจรระดับโลกในธีมภาพยนตร์ฮอลลีวูดแห่งแรกในอาเซียน ยูนิเวอร์แซลสตูดิโอเป็นอาณาจักรแห่งความสุขของครอบครัวที่อยู่ใกล้แค่เอื้อมเพียงแค่ข้ามฝั่งไปยังเกาะเซ็นโตซา (Sentosa) ภายในสวนสนุกประกอบไปด้วยความบันเทิงอันหลากหลาย ทั้งเครื่องเล่นกาสิโน โรงภาพยนตร์ริมพาร์ค ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ อนึ่ง ยูนิเวอร์แซลสตูดิโอมีพื้นที่กว้างขวางมาก ถ้าจะเที่ยวให้ครบจริง ๆ ต้องเผื่อเวลาไว้ทั้งวัน

สำหรับใครที่เป็นขาช้อปปิ้ง ต้องที่นี่เลย...**ย่านถนนออร์ชาร์ด (Orchard Road)** บนถนนสายนี้ถือเป็นสวรรค์ของนักช้อปปิ้งแท้จริง เพราะมีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่เรียงรายเป็นแถวอยู่ทั้งสองฟากถนน แต่สำหรับคนซึ่งชอบเดินตลาดนัดเป็นชีวิตจิตใจอย่างผม งานนี้เลยไม่ได้อะไรติดไม้ติดมือกลับมา เพียงแค่เดินจิบบรรยากาศ กับหาของอร่อย ๆ กินแค่นี้ก็พอใจแล้ว

บอกแล้วว่าสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับพื้นที่สีเขียวอย่างยิ่ง จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะมีใครคิดเนรมิตสวนสวยริมทะเลให้เป็นของขวัญสำหรับชาวสิงคโปร์โดยผสมผสานระหว่างความสวยงามของธรรมชาติกับประดิษฐ์กรรมล้ำสมัยจากฝีมือมนุษย์ได้อย่างลงตัว ภายใต้ชื่อ **การ์เดนบายเดอะเบย์ (Garden by the Bay)**

สำหรับคนที่ชื่นชอบสีเขียวของต้นไม้ รับรองว่ามาที่นี่ไม่ผิดหวัง เพราะนอกจากจะมีสวนกลางแจ้ง ซึ่งตกแต่งในธีมต้นไม้ยักษ์หรือซูเปอร์ทรี (Supertree) ที่เราสามารถเดินชมวิวเพลิน ๆ บนสะพานลอยฟ้าได้แล้ว ที่นี่ยังมีส่วนจัดแสดงพันธุ์ไม้ในหลังคาโดมขนาดใหญ่ ซึ่งรวบรวมพันธุ์ไม้จากทั่วโลก โดยแต่ละส่วนถูกออกแบบทางด้านภูมิสถาปัตย์ได้อย่างน่าประทับใจยิ่ง

วัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว

ซอยฮาจิ (Haji lane)

มัสยิดสุลต่าน (Sultan Mosque)

ในทุกค่ำคืน ต้นไม้ยักษ์ซูเปอร์ทรี ซึ่งมีความสูงเท่ากับตึก 15 ชั้น จะมีการแสดงเล่นไฟระยิบอย่างสวยงาม นักท่องเที่ยวจึงนิยมมาจับจองพื้นที่รอชมการแสดงกันจนแน่นขนัด หากเดินไปหน่อย ช้าง ๆ การ์เด็นส์ บายเดอะ เบย์ จะเป็นที่ตั้งของห้างมารินาเบย์แซนส์ ซึ่งเราสามารถตีตัวขึ้นไปยังจุดชมวิวของตึก เพื่อชื่นชมความงามของเมืองสิงคโปร์ ในยามค่ำคืน ซึ่งมีแสงไฟจากตึกงามบ้านช่องส่องแสงวิบวับอย่างละลานตา

สำหรับผู้ที่ยืนยมนิสัยชีวิตยามราตรี ขอแนะนำให้ไปเดินเล่นเลียบบนน้ำสิงคโปร์บริเวณนั้นมีแหล่งบันเทิงจำพวกร้านอาหารคาเฟ่คลับบาร์ฮิป ๆ อยู่เป็นจำนวนมาก แหล่งบันเทิงเหล่านี้กระจุกตัวอยู่ในบริเวณที่เป็นท่าเทียบเรือ ซึ่งอดีตเคยเป็นโกดังสินค้า ประกอบไปด้วย 3 ท่าด้วยกัน ได้แก่ โบตควาย (Boat Quay) คลาร์กควาย (Clarke Quay) และโรเบิร์ตสันควาย (Robertson Quay) ซึ่งแต่ละที่สามารถเดินถึงกันได้

ผมเดินเล่นเพลิน ๆ เลาะเลียบบไปตามริมแม่น้ำ สิงคโปร์มุ่งหน้าไปทางปากแม่น้ำ ในระหว่างนั้นก็เสพบรรยากาศโรแมนติกของแสงไฟวิบวามบนตึกสูงไปเรื่อย ๆ พร้อมกับ

ชมสถาปัตยกรรมของตึกเก่าแบบโคโลเนียลที่มีอยู่หนาตา ในที่สุดมาถึงจุดที่เชื่อว่า เซอร์ สแตมฟอร์ด ราฟเฟิลส์ (Sir Stamford Raffles) ขึ้นฝั่งสิงคโปร์เป็นครั้งแรก (Raffles Landing Site) ซึ่งมีรูปปั้นของเขาในท่ายืนทอดอกเป็นอนุสรณ์ ราฟเฟิลส์ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของประเทศสิงคโปร์ เพราะเขาเป็นผู้วางรากฐานการพัฒนาประเทศในทุกด้าน ถ้าราฟเฟิลส์มีญาณวิสัยยังรู้ได้ เขาคงจะภูมิใจไม่น้อยที่สิ่งซึ่งเขาปูทางไว้เมื่อเกือบ 200 ปีก่อน ได้รับการสานต่อโดยคนรุ่นต่อ ๆ มา จนสิงคโปร์กลายเป็นดินแดนที่รุ่งโรจน์อย่างเช่นทุกวันนี้

ต้องขอบคุนราฟเฟิลส์ และชาวสิงคโปร์ ที่มีส่วนในการส่งมอบความสุขมาให้ แม้สิงคโปร์จะเป็นเพียงประเทศเล็ก ๆ แต่ความสุขที่ผมได้รับกลับเป็นความสุขกองโตที่พอนึกถึงครั้งใด ก็เกิดรอยยิ้มในหัวใจทุกครั้ง

ผลิตครู

เพื่อให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง :
หรือเพียงแค่ให้ออกไปประกอบอาชีพ ?

เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2538 นักธุรกิจและนักการศึกษาชั้นนำของไทย นำโดย คุณบัณฑิต ลำซำ และศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต ได้ไปปรึกษาหารือกันที่ธนาคาร กสิกรไทย ของคุณบัณฑิต ประเด็นหลักในการหารือคือการหาคำตอบว่าทำอย่างไร ประเทศไทยของเราจึงจะเติบโตได้อย่างยั่งยืน แข่งขันกับประเทศชั้นนำในภูมิภาคเอเชียและ โลกได้

ภายหลังการปรึกษาหารือ ทุกฝ่ายเห็นตรงกันว่า ประเทศของเราจำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษา ขนานใหญ่ ต้องปฏิรูปการศึกษาให้คนไทยมีคุณภาพสูง ให้สามารถแข่งขันได้กับประเทศในภูมิภาคเอเชีย และในเวทีโลก ส่วนรายละเอียดว่าจะปฏิรูปอะไร ทำอะไร และอย่างไรนั้นคงต้องมีการศึกษา วิจัย วิเคราะห์ และระดมความคิดเห็นของผู้คนจากหลากหลายภาคส่วน ให้มาร่วมกันคิดและร่วมกันเป็นเจ้าของร่วมกัน ในการนำไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาในขณะนั้น (ดร.รุ่ง แก้วแดง) ทำหน้าที่ เลขาธิการจึงได้รับการทาบทามให้มาทำหน้าที่เลขานุการของคณะทำงาน และได้ขอร้องให้ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต ทำหน้าที่ประธานคณะทำงาน

ในขณะที่ภาคธุรกิจและการศึกษากำลังหารือกันอยู่นั้น ฝ่ายการเมืองก็กำลังดำเนินการ ยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ทุกคนในคณะทำงานมองเห็นเป็นโอกาสว่า ถ้ามีบทบัญญัติสักมาตราใดมาตราหนึ่งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้ประเทศไทย มีกฎหมายการศึกษาได้ การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาโดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือก็จะสำเร็จ การประสานงานกับฝ่ายที่ยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในขณะนั้นจึงเกิดขึ้น พร้อมกับคำถามที่ว่า กฎหมายการศึกษาของเราควรมีสาระเกี่ยวกับเรื่องอะไร จึงจะทำให้ประชาชน และผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญ มองเห็นประโยชน์ และให้การสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิรูป การศึกษาจะต้องได้รับการสนับสนุนจากครู ผู้บริหารการศึกษาที่อยู่ในระบบอยู่แล้ว ประชาชน และ ผู้มีผลประโยชน์ได้เสียกับการศึกษา การปฏิรูปการศึกษาจึงจะสำเร็จ

คณะทำงานได้ตั้งคณะทำงานย่อยขึ้นมากกว่า 30 คณะ เพื่อไปศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ระบบการศึกษาของไทยและของประเทศชั้นนำทั้งหลายของโลก โดยเลือกคณะทำงานที่มีความรู้ ความสนใจ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในระบบการศึกษาของประเทศนั้น ๆ ให้มาศึกษา วิเคราะห์ ทั้งระบบ ทั้งผลผลิตของระบบการศึกษา (Output) กระบวนการผลิต (Process) ทรัพยากรเพื่อการผลิต (Input) และสิ่งแวดล้อม (Environment) ของระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ นำมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับระบบการศึกษาของไทย เพื่อจะหาคำตอบว่า “ถ้าจะปฏิรูปการศึกษาของไทย ทำอย่างไรจึงจะสำเร็จ และยั่งยืน”

หนึ่งในคณะทำงานย่อยชุดนี้ก็คือคณะทำงานย่อยเกี่ยวกับการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งรวมทั้งผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นด้วยว่า “ทำอย่างไร เราจึงจะทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาของไทยมีความรู้ ความสามารถ มีสมรรถนะ ทุ่มเทพปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ เต็มความสามารถ รับผิดชอบ ก่อให้เกิดผลดีต่อนักเรียน นักศึกษา และประชาชน” คล้าย ๆ กับครูและบุคลากรทางการศึกษาของประเทศชั้นนำทางการศึกษาของโลก

โจทย์ที่คณะทำงานชุดใหญ่มุ่งมาอีกอย่างคือ “ทำอย่างไรวิชาชีพครูและผู้ประกอบวิชาชีพครูของไทยจึงจะได้รับการยอมรับ และได้รับความไว้วางใจจากคนไทยเช่นเดียวกับการที่แพทย์และวิชาชีพแพทย์ของไทยได้รับการยอมรับจากประชาชน”

จากการศึกษาและวิเคราะห์ระบบการผลิตครูของประเทศชั้นนำและระบบการผลิตแพทย์ของไทยระหว่างปี พ.ศ. 2538 – 2540 คณะทำงานย่อยพบว่าคุณภาพของครูหรือของแพทย์ขึ้นอยู่กับคุณภาพของกระบวนการผลิต คุณภาพของกระบวนการผลิตขึ้นอยู่กับคุณภาพของตัวป้อนเข้าระบบ การผลิตครูรับตัวป้อนเข้ามาจากสิ่งแวดล้อม และสิ่งแวดล้อมจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับคุณภาพของผลผลิตของระบบย่อยอื่นๆ ที่ต่างส่งผลผลิตของตนออกไปสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นระบบใหญ่ของสังคม

ถ้าจะปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จ เราต้องใช้ครูผู้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง (Professional) เป็นครูที่ (Fullan : 2003) : (1) มีมาตรฐานความรู้ ความสามารถสูง เป็นมาตรฐานความรู้ความสามารถระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ ทั้งความรู้เกี่ยวกับนักเรียน เกี่ยวกับวิชาที่จะสอน เกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ (2) รู้ว่าจะใช้ความรู้ใดกับสถานการณ์ใดและกับนักเรียนคนใด (3) รับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อผลลัพธ์ที่เกิดจากการตัดสินใจ การปฏิบัติ และสามารถจัดการ แก้ปัญหา ประสานกับบุคคลอื่นเพื่อเอื้อให้ตนทำงานได้สำเร็จ (4) ทันสมัย ริเริ่ม สร้างสรรค์ ใช้สื่อและอุปกรณ์สมัยใหม่ในการทำงาน (5) มีจรรยาบรรณวิชาชีพ ยึดประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นที่ตั้ง และ (6) ได้รับค่าตอบแทนตามระดับความสามารถและความเชี่ยวชาญของความเป็นวิชาชีพชั้นสูงของตน

การที่จะทำให้บัณฑิตครูของไทยมีมาตรฐานความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน (สมรรถนะ) และมาตรฐานการปฏิบัติตน (จรรยาบรรณ) สูง เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงดังที่กล่าวถึงข้างต้น นักศึกษาครูของไทยก็ต้องศึกษาและได้รับการบ่มเพาะเป็นเวลานาน เช่นเดียวกันกับการศึกษา และการบ่มเพาะของนักศึกษาแพทย์ หรือคล้ายกันกับระบบการศึกษาและบ่มเพาะครูของประเทศชั้นนำทั้งหลาย ในทุกองค์ประกอบของระบบการผลิตครู การศึกษาในระดับปริญญาตรีจึงไม่เพียงพอ

ที่จะทำให้นักศึกษาครูของไทยมีคุณลักษณะและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงได้ เช่นเดียวกับประเทศชั้นนำทางการศึกษาทั้งหลายของโลกต่างก็ใช้บัณฑิตครูระดับปริญญาโทสอนนักเรียนมัธยมศึกษาหรือประถมศึกษา

กระบวนการผลิต (Process) จึงต้องเริ่มต้นจาก (ดิเรก พรสีมา และคณะ : 2541; ดิเรก พรสีมา : 2560) : (1) การกำหนดภารกิจและหน้าที่ของคณาจารย์ให้ชัดเจนให้ครูของครูสอนตรงตามวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรีโท และสร้างภาวะผู้นำขึ้นในคณะครุศาสตร์ (2) การจัดหาและพัฒนาสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ (3) การสร้างแรงจูงใจและให้คณาจารย์ทุ่มเทในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาครูเป็นผู้ปฏิบัติ (Active Learning Approaches) ให้นักศึกษาครูเกิดความสงสัยและอยากรู้อยากเห็น (Inquiry Skills) ในวิชาที่เรียน ทั้งวิชาครู วิชาเอก การบูรณาการวิชาครูและวิชาเอก วิชาพื้นฐาน และวิชาเกี่ยวกับชุมชนที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียน ให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้วิชาต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนของมหาวิทยาลัย (University Classroom) และห้องเรียนของโรงเรียน (School Classroom) ให้เรียนที่โรงเรียน สถานประกอบการ ห้องปฏิบัติการสื่อ ศูนย์ภาษา ศูนย์เรียนรู้ศาสตร์พระราชา ฯลฯ เพื่อนำข้อสงสัยทั้งหลายไปใช้ในการกำหนดปัญหา (Problem) และสร้างโครงการ เรียนรู้จากการทำโครงการ (Project - based Learning = PBL) ก็จะทำให้เกิดการเรียนการสอนแบบโครงการ หรือแบบวิจัยและพัฒนา โดยอาศัยเทคนิคต่าง ๆ ของการเรียนการสอนเข้ามาช่วย ทั้งการเรียนการสอนแบบสอนน้อยแต่เรียนรู้ได้มาก (Teach Less and Learn More = TLLM) ใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมแรงร่วมเรียน (Cooperative Learning) การเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrative Learning) การเรียนการสอนแบบให้คำแนะนำ (Coaching) การเรียนการสอนแบบเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring) ให้เรียนด้วยการปฏิบัติและสร้างผลงาน (Community of Practice = COP) ให้มีชั่วโมงสำหรับนักศึกษาครูได้สะท้อนและสรุปความรู้และความเข้าใจที่เป็นของตนเอง (Reflection/ Contemplation) ฯลฯ (4) การสร้างความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์ สถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อให้เป็นหน่วยงานร่วมกันผลิตครู (5) การใช้เวลาในการบ่มเพาะและพัฒนานักศึกษาครูอย่างเหมาะสมและเพียงพอแก่การทำให้นักศึกษาครูกลายเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงอย่างมั่นคงถาวร (6) การพัฒนาคณาจารย์โดยอาศัยการสร้างชุมชนวิชาชีพแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community = PLC) การให้ผลสะท้อนกลับ (Feedbacks) และสร้างประสบการณ์การสอนในสถานศึกษาแก่คณาจารย์ ติดตามและประเมินผลการสอนของคณาจารย์และการเรียนรู้ของนักศึกษาครูและการให้ผลสะท้อนกลับ (Feedbacks) แก่นักศึกษาครูเป็นระยะ (7) การจัดกิจกรรมเสริมความเป็นครูในระหว่างภาคและปิดภาคเรียน (8) การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยระบบหอพักและกิจกรรมหอพัก และ (9) ทุกขั้นตอนจาก (1) - (8) ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผ่านกระบวนการวางแผน นำแผนไปปฏิบัติ ประเมินผลการปฏิบัติ และนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนและการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง - Plan, Do, Check, Act = PDCA ซึ่งถ้ากระบวนการผลิตเป็นอย่างนี้ บัณฑิตครูก็จะกลายเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงคล้ายกับบัณฑิตแพทย์ได้

เพื่อให้สถาบันผลิตครูสามารถใช้กระบวนการผลิตครูดังที่กล่าวถึงข้างต้นได้ ตัวป้อนเข้าของระบบการผลิตครูของไทย ทั้งนักศึกษาครู ครูของครู หลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกทางการผลิต สื่อการเรียนรู้ สถานที่ฝึกปฏิบัติ หอพัก ฯ ก็จะต้องมีลักษณะคล้ายกันกับตัวป้อนเข้าของระบบการผลิตแพทย์ไทย หรือคล้ายกันกับตัวป้อนเข้าของระบบการผลิตครูของประเทศชั้นนำทางการศึกษาของโลก นั่นก็คือ (ดิเรก พรสีมา และคณะ : 2541; ดิเรก พรสีมา : 2560) :

- (1) นักศึกษาครูต้องมีคุณภาพสูง ต้องเป็นนักเรียนม.6 ระดับเยี่ยมของประเทศ เช่นเดียวกับนักศึกษาแพทย์ ต้องไม่รับนักศึกษาจำนวนมาก ๆ เกินความต้องการของผู้ใช้ครู
- (2) หลักสูตรต้องมีมาตรฐานสูง ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและของโลก ทั้งในส่วนที่เป็นวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาครู วิชาเอก วิชาเลือก ภาษาอังกฤษ ดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ ศาสตร์พระราชา
- (3) คณาจารย์หรือครูของครูต้องมีคุณภาพสูง ทันสมัย มีปริมาณพอเพียง มีความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้ มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีพี่เลี้ยงนักศึกษาครูประจำโรงเรียนร่วมผลิตครูที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการสอน (Mentors) ร่วมให้คำแนะนำนักศึกษาครู
- (4) มีสื่อ สถานประกอบการ ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ หอพัก อุปกรณ์ที่จะเข้าถึง ICT, YouTube แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล มีโรงเรียนร่วมผลิตครู (Teacher Training Schools -TTS) ทั้งที่เป็นโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนร่วมผลิต
- (5) มีผู้ทรงคุณวุฒิด้าน AI, Robot, etc. ที่สามารถมาให้ความรู้สมัยใหม่แก่คณาจารย์และนักศึกษาครู
- (6) มีงบประมาณ เวลาสำหรับการผลิตที่เอื้ออำนวย และทรัพยากรการบริหารเพียงพอ
- (7) มีกฎหมาย ระเบียบที่ส่งเสริมการผลิตครูผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง

จากข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา วิจัย และวิเคราะห์ข้างต้น คณะทำงานย่อยเกี่ยวกับการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงสรุปและนำเสนอประเด็นการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อที่ประชุมคณะทำงานชุดใหญ่เพื่อนำไปสู่การกำหนดสาระบัญญัติในกฎหมายการศึกษาที่จะก่อให้เกิดความยั่งยืนเกี่ยวกับการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาว่า 33 ประเด็น และหลายประเด็นมีรายละเอียดเกี่ยวข้องโยงใย ตัดสินใจไม่ได้ เช่น การผลิตครูในระบบปิด การมีหลักประกันการมีงานทำ เงินเดือนและรายได้ของครู ฯลฯ จึงทำให้ไม่สามารถนำประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในขณะนั้นมากำหนดไว้ในกฎหมายการศึกษาได้ทั้งหมด หลายประเด็นให้นำไปกำหนดไว้ในกฎหมายลูก จึงทำให้ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ 2542 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่เพียง 6 มาตรา คือมาตรา 52 - 57 ดังที่ผู้คนในวงการการศึกษาทราบกันดีอยู่แล้ว

คำว่า “วิชาชีพชั้นสูง” “ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ” จึงเกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นกลไกหรือเครื่องมือในการทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาของไทยได้รับความไว้วางใจจากสังคมเช่นเดียวกับการที่แพทย์ไทยได้รับความไว้วางใจจากสังคม ทั้งภายในประเทศและทั่วโลก และคำว่า “วิทยฐานะ” “เงินค่าวิทยฐานะ” เพื่อรองรับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงและการมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในกฎหมายระดับรองจึงเกิดขึ้นตามมา

ถ้าวิชาชีพครูไม่ได้เป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นเพียงอาชีพธรรมดาเหมือนอย่างอาชีพทั่วไป วิทยฐานะและเงินค่าวิทยฐานะของผู้ประกอบอาชีพครูจะยังคงมีอยู่ต่อไปไหม

ณ วันนี้ กฎหมายหลักทางการศึกษา โดยเฉพาะ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 เปิดโอกาสให้สถาบันผลิตครู โดยเฉพาะ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ผลิตครูให้ออกไปเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงได้แล้ว คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ทั้งหลายจึงควรจะได้ผนึกกำลังกันผลักดันให้ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มาให้การสนับสนุนคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ให้ทำหน้าที่ให้สมบูรณ์เช่นเดียวกับคณะแพทยศาสตร์ เพื่อให้กระบวนการผลิต - Process ตัวป้อนเข้าของระบบการผลิต - Input or Management Resources และสิ่งแวดล้อมของระบบการผลิตครู - Environment เอื้อให้บัณฑิตครูและคุณครูทั้งหลายได้รับความไว้วางใจและยอมรับจากประชาชนเช่นเดียวกับการที่แพทย์ไทยได้รับการยอมรับจากประชาชน ต้องผลิตให้ครูไทยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง มากกว่าการผลิตเพียงแค่ออกไปประกอบอาชีพเพียงเพื่อให้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ แต่สังคม ประชาชนสงสัยและกลางแคงใจในคุณภาพบัณฑิตครูของพวกเขา เพราะบัณฑิตครูไม่สามารถทำตนเหมือนกับผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง - Professional พึงปฏิบัติ และผลิตเกินความต้องการเหมือนอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

อ้างอิง :

ดิเรก พรสีมา และคณะ **การพัฒนาวิชาชีพครู**, 2541 (เป็นรายงานการวิจัยเพื่อใช้ในการกำหนดสาระบัญญัติใน (ร่าง) พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในส่วนที่เกี่ยวกับหมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา) โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล กรุงเทพมหานคร (พิมพ์เผยแพร่โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา)

ดิเรก พรสีมา **ครูไทย 4.0**, 2559 มติชนรายวัน 4 - 5 พฤศจิกายน 2559

ราชกิจจานุเบกษา **พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542** เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก 19 สิงหาคม พ.ศ. 2542

ราชกิจจานุเบกษา **พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546** เล่มที่ 120 ตอนที่ 52 ก 11 มิถุนายน พ.ศ. 2546

Fullan, Michael, *Change Forces with a Vengeance*, 2003, Routledge Falmer, NY, New York.

Yangnoi Model 4-5-6 สุดยอดยุทธศาสตร์ แห่งความสำเร็จของโรงเรียนขนาดเล็ก

โรงเรียนบ้านยางน้อย

23 ตำบลบึงแก อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร 35130

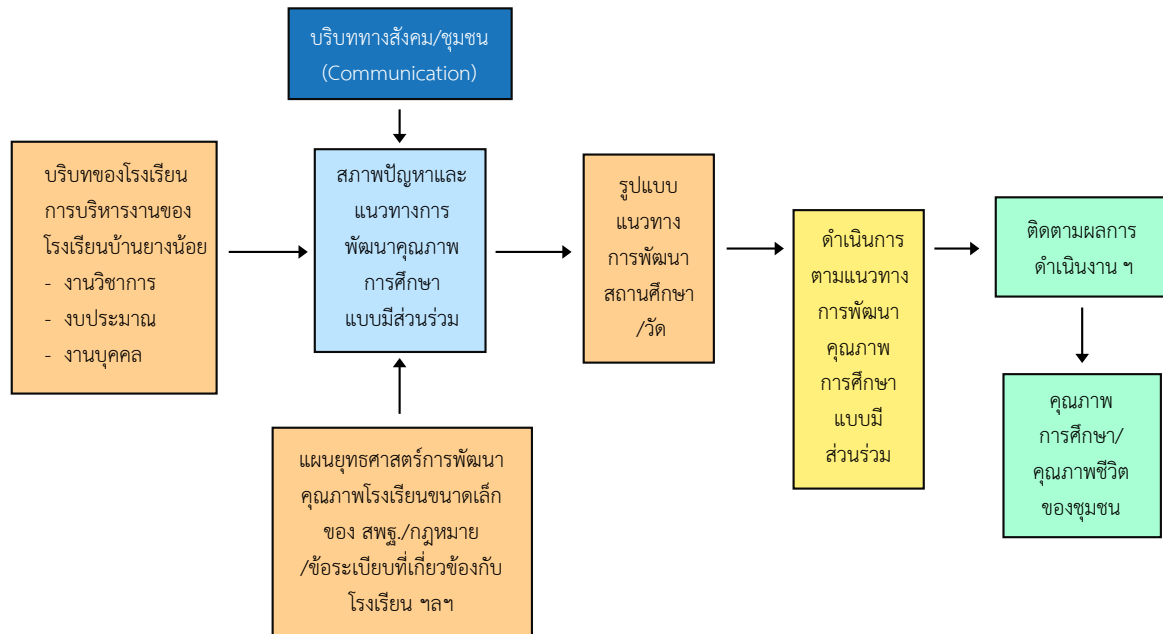
ปรากฏการณ์ที่สำคัญ

ในช่วงก่อนปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านยางน้อยประสบปัญหาในการบริหารจัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมาก มีข้อจำกัด มีความขาดแคลนในการบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ NT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ทุกด้าน มีจำนวนนักเรียนอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ร้อยละ 21.21 ด้านบุคลากรไม่เพียงพอครูไม่ครบชั้น เนื่องจากมีข้าราชการครูสายผู้สอนจำนวน 3 คน ไม่มีครูอัตราจ้างหรือบุคลากรสนับสนุนอื่น ๆ ด้านงบประมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีไม่เพียงพอ ล้าสมัยและครูผู้สอนไม่มีความรู้ ทักษะในการใช้เทคโนโลยี และอีกอย่างชุมชนมีอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม การทำนาไม่มีอาชีพเสริม เสริมจล้นจากการทำนาจะอพยพไปขายแรงงานในกรุงเทพมหานครหรือต่างจังหวัดปล่อยให้ลูกอยู่กับ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติพี่น้อง ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา คุณภาพชีวิตอย่างยิ่ง

พลิกผันมาสรรค์สร้าง

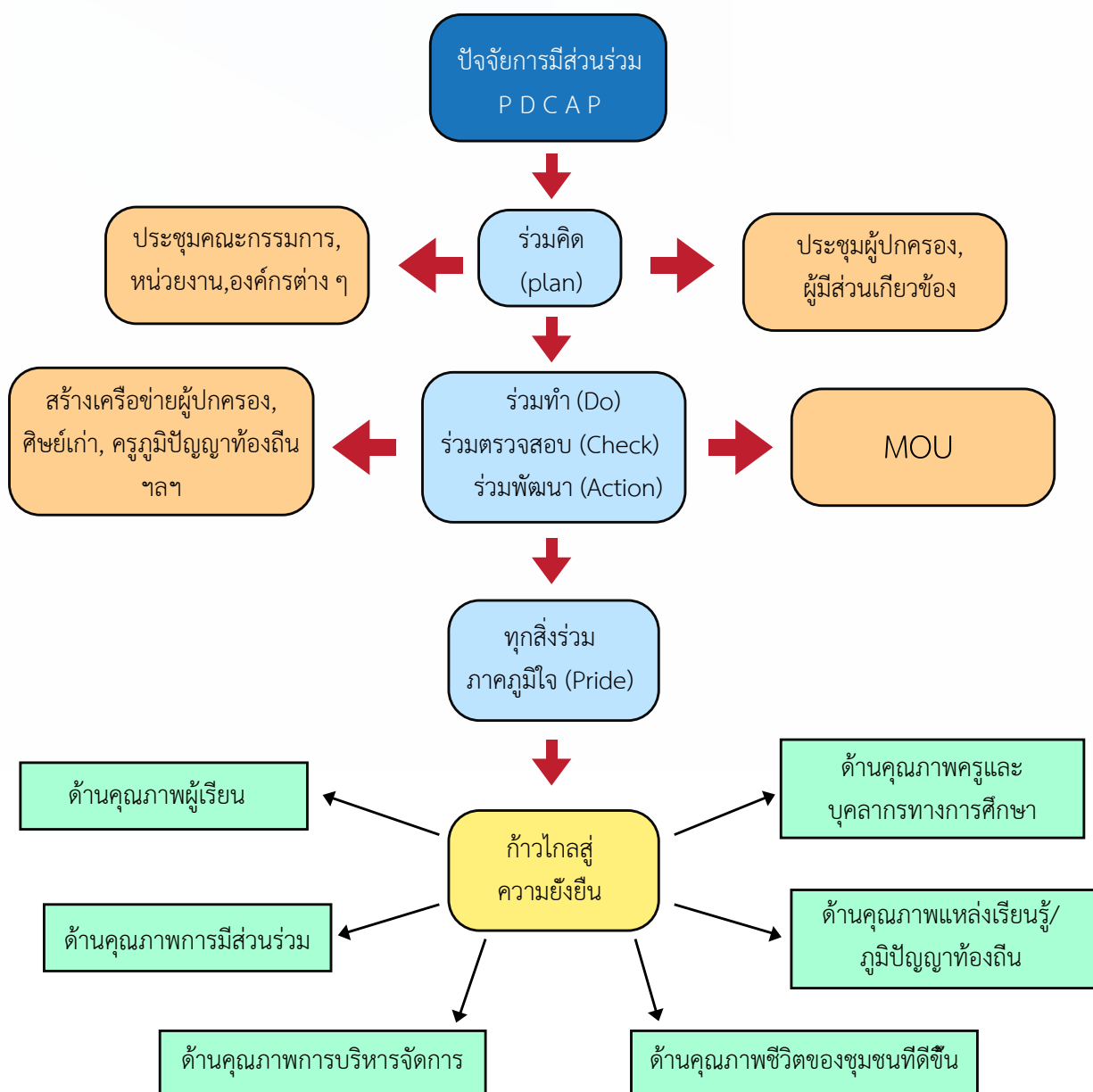
การบริหารจัดการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาสถานศึกษาให้ผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ให้บรรลุจุดหมายคือ พัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข เป็นกำลังสำคัญให้กับประเทศชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชน จึงพยายามปรับแนวคิด สร้างความตระหนักรับผิดชอบร่วมกันในการขับเคลื่อนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยพัฒนาควบคู่ไปกับการยกคุณภาพชีวิตของชุมชน

กรอบแนวคิด

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

โรงเรียนขนาดเล็กและการมีส่วนร่วมของชุมชนนั้นต้องพึ่งพาอาศัยกันตลอด ดังนั้นกระบวนการที่โรงเรียนจะดำเนินการสร้างความผูกพันกับชุมชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โรงเรียนบ้านยางน้อยได้สร้างกระบวนการเทคนิค 5 ร่วม คือ การร่วมคิด การร่วมทำ การร่วมตรวจสอบ การร่วมพัฒนา และการร่วมภาคภูมิใจเพื่อก้าวไปสู่ความยั่งยืน

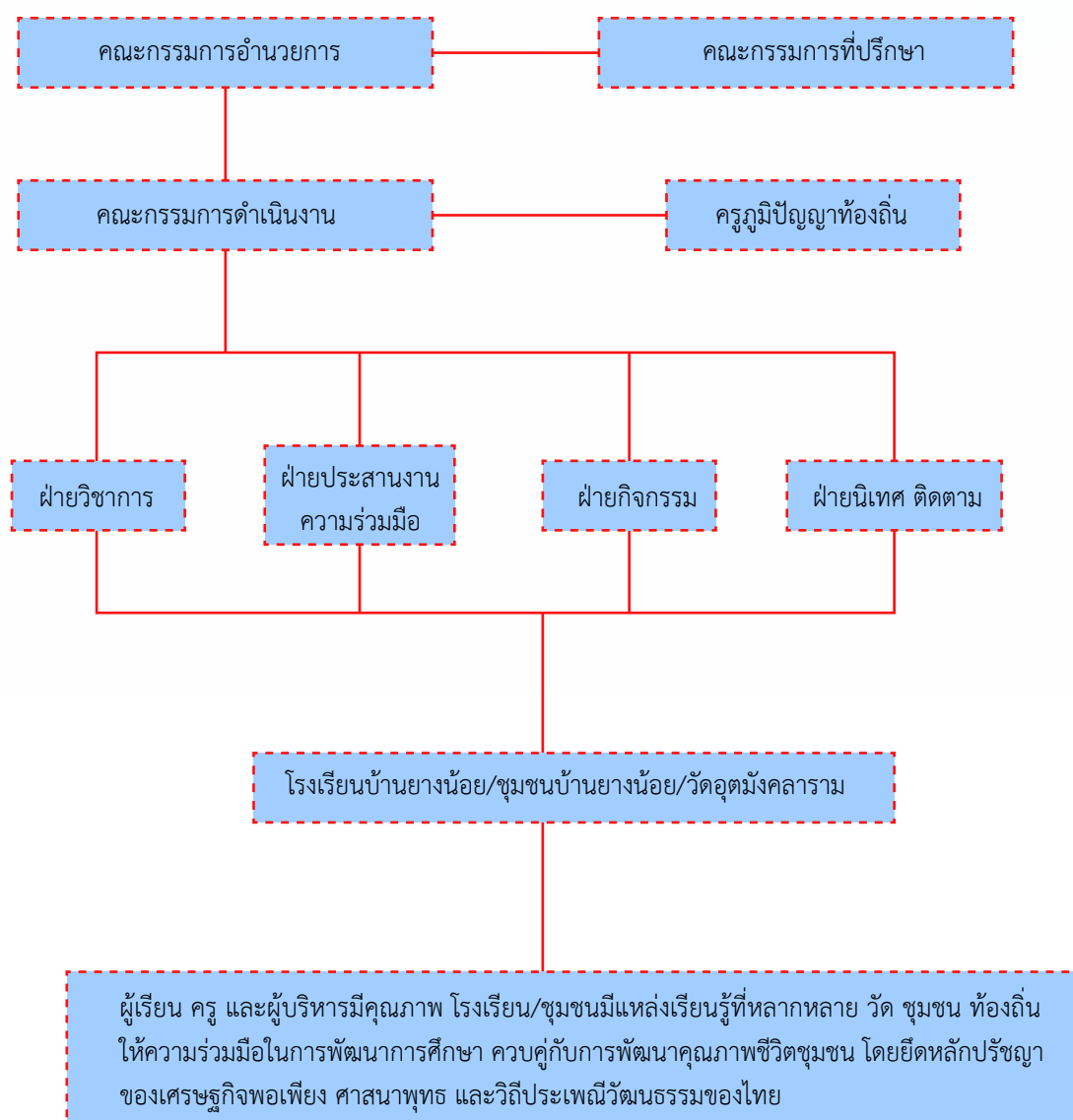
โดยใช้ ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วม 4 - 5 - 6 ดังนี้

4 ➡ เป็นการประสานงานร่วมกันของ 4 ฝ่าย ได้แก่ บ้าน (ชุมชน) วัด โรงเรียนและหน่วยงานองค์กรและเครือข่ายในท้องถิ่นเป็นการสร้างความตระหนัก ความรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของชุมชนที่ดีขึ้น

5 ➡ เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยให้ทั้ง 4 ฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมใช้เทคนิค 5 ร่วม ได้แก่ การร่วมคิด การร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติ การร่วมประเมินผล และการร่วมชื่นชม

6 ➡ เป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของชุมชน ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านคุณภาพครู/บุคลากรทางการศึกษา ด้านคุณภาพการบริหารจัดการ ด้านคุณภาพแหล่งเรียนรู้ ด้านคุณภาพการมีส่วนร่วมและด้านคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของชุมชน

Yangnoi Model 4-5-6 สุดยอดยุทธศาสตร์แห่งความสำเร็จของโรงเรียนขนาดเล็ก

แบบอย่างทีภาคภูมิ

ผลจากการนำรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม “Yangnoi Model 4 - 5 - 6 สุดยอด
ยุทธศาสตร์แห่งความสำเร็จของโรงเรียนขนาดเล็ก” ส่งผลให้โรงเรียนได้รับรางวัล ต่าง ๆ ได้แก่

- 1) ได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทาน
ระดับประถมศึกษา ขนาดเล็ก ประจำปีการศึกษา 2558
- 2) ได้รับการคัดเลือกเป็นสุดยอดโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ระดับชาติ
ประจำปีการศึกษา 2558 จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3) ได้รับรางวัลโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำรุ่นที่ 7 ระดับชาติ ประจำปี 2559 จากมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและสพฐ.
- 4) ได้รับรางวัลโรงเรียนดีเด่นด้านคุณธรรมและจริยธรรม ระดับชาติ ประจำปี 2559
จากธนาคารออมสิน ร่วมกับ สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ
- 5) โรงเรียนเป็นสถานศึกษาแบบอย่างการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง ปีการศึกษา 2557 (สถานศึกษาพอเพียง) ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
- 6) ได้รับรางวัลผลงานหนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ด้านการบริหารจัดการ ระดับชาติ
ประจำปีการศึกษา 2558 จากคุรุสภา
- 7) ได้รับรางวัลโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพระดับเพชร ระดับชาติ ประจำปี 2559 จากกระทรวง
สาธารณสุข
- 8) ได้รับรางวัลโรงเรียน อย.น้อย ระดับดีเยี่ยม ระดับชาติ ประจำปี 2559 จากกรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภค กระทรวงสาธารณสุข
- 9) ได้รับรางวัลชุมชนคุณธรรมต้นแบบพลังขับเคลื่อน บวร (บ้าน วัด โรงเรียน) ประจำปี 2557
จากกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
- 10) ได้รับรางวัล โรงเรียนต้นแบบคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนวิถีพุทธ ประจำปี 2557
จากกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
- 11) โรงเรียนดีเด่น รางวัลชนะเลิศ ตามโครงการส่งเสริมพัฒนาสถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้
น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน น่าทำงาน โรงเรียนขนาดเล็ก ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร
เขต 1 ประจำปี 2557
- 12) ได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนนำเสนอชุมชนคุณธรรมต้นแบบ จากกรมการศาสนา
กระทรวงวัฒนธรรม ระหว่างวันที่ 25 - 26 กันยายน 2557 ณ วัดสามพระยา กรุงเทพมหานคร
- 14) ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนจังหวัดยโสธรจัดนิทรรศการและเข้าร่วมประชุมเสวนาพลัง “บวร”
บ้าน วัด โรงเรียน ขับเคลื่อนค่านิยม 12 ประการ สู่ชุมชนคุณธรรม จากกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม
- 15) ได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนต้นแบบมรยาไทยจังหวัดยโสธร ประจำปี 2557 ตามโครงการ
ขยายผลมรยาไทยในสถานศึกษา ประจำปี 2557 จากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดยโสธร

PRASIT MODEL

โรงเรียนวัดประสิทธิ์าราม

หมู่ที่ 2 ตำบลบางชนะ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 74000

ปรากฏการณ์ที่สำคัญ

โรงเรียนวัดประสิทธิ์ารามเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก ที่ประสบปัญหาต่างๆ ตามธรรมชาติของโรงเรียนขนาดเล็ก คือครูไม่ครบชั้น สอนไม่ตรงวิชาเอกและอยู่ในวัยใกล้เกษียณอายุราชการงบประมาณจำกัด ไม่เพียงพอในการพัฒนาคุณภาพในทุกด้าน สภาพห้องเรียน อาคารเรียนเก่าแก่ชำรุดทรุดโทรมที่ผ่านมา โรงเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน แยกแยกจากชุมชน มีปัญหาความขัดแย้งกับผู้ปกครอง กับคณะกรรมการสถานศึกษา ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ขาดการระดมทรัพยากรใด ๆ มาพัฒนาโรงเรียน นักเรียนที่เรียนที่นี่เป็นลูกชาวบ้านที่ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน หาเช้ากินค่ำ และส่วนใหญ่มีปัญหาครอบครัวแตกแยก เด็กอาศัยกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พ่อ แม่ เช่น อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมถึงผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อ

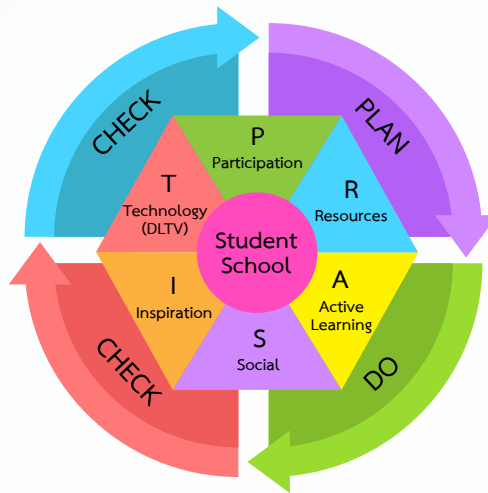
เนื่องจากโรงเรียนจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของวังไกลกังวล DLTV 100 % นักเรียนจึงมีพฤติกรรมเป็นการเรียนแบบ Passive Learning คือรับอย่างเดียว หากครูผู้ควบคุมชั้นเรียนไม่ได้กระตุ้นให้นักเรียนได้คิดตาม ได้ปฏิบัติตามกิจกรรมของโรงเรียน ดังนั้น บางครั้งนักเรียนต้องเรียนกับครูผู้ตามลำพัง ครูว่างเว้นการพัฒนามาเป็นเวลานาน ใช้วิธีการสอนแบบเดิมขาดการปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องขาดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ขาดการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของโรงเรียนสู่ภายนอก

พลิกผันมาสร้าง

จากการระดมความคิดเห็นได้ข้อสรุปร่วมกันว่าในการจะพัฒนาโรงเรียนวัดประสิทธิ์ารามให้กลับมามีชีวิตชีวา มีคุณภาพมากขึ้นในทุกด้าน ควรใช้หลักการบริหารจัดการโดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นหลัก ทั้งในรูปแบบของบุคคล กลุ่มคน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเปิดโอกาส และแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ประเมินผล ตั้งแต่การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการจำเป็น การวางแผนดำเนินการ การทำงานร่วมกัน การประเมินเพื่อปรับปรุง พัฒนา ให้การดำเนินงานตามแผนงานโครงการ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การหางบประมาณมาพัฒนาโรงเรียนโดยการระดมทรัพยากรในรูปแบบต่างๆ การจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกการคิด การปฏิบัติจริง การทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ได้รูปแบบการบริหารที่เรียกว่า “PRASIT Model” ประสิทธิภาพโมเดลดังนี้

กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

PRASIT Model

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้เรียน	ครู	ผู้บริหาร	โรงเรียน ชุมชน
- เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข - มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และค่านิยม 12 ประการ - มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทุกระดับชั้น - มีผลการทดสอบ NT และ O-NET สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศและระดับเขตพื้นที่การศึกษา - มีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้	- มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีแรงบันดาลใจ - มีการปรับวิธีการเรียน เปลี่ยนวิธีการสอน - มีการทำงานเป็นทีม - มีเครือข่ายความร่วมมือ - มีการพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ สู่ความเป็นครูมืออาชีพ	- ผู้บริหารมีเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาจากทุกภาคส่วน - สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ - ผู้บริหารได้รับการยอมรับจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมภายนอก - ด้านชุมชน	- ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือกับกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนมากขึ้น - รู้สึกภูมิใจ รักและผูกพันกับโรงเรียนมากขึ้น - ชุมชนเข้มแข็งเพราะคนในชุมชนให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ - ผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความสำคัญกับการเรียนและการศึกษาต่อของบุตรหลาน - ผู้ปกครองเอาใจใส่บุตรหลานมากขึ้น - ชุมชนศรัทธาในตัวผู้บริหารและครู

P

Participation

คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มีการกระจายอำนาจให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมทั้งการตัดสินใจและบริหารจัดการร่วมกับผู้บริหารในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้จากทุกภาคส่วน

R

Resources

คือ การระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน

A

Active Learning

คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม กระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพและความสามารถ ส่งเสริมทักษะกระบวนการทำงานการลงมือปฏิบัติจริง ทักษะการคิด การสื่อสาร ทักษะอาชีพ ให้นักเรียนได้สัมผัสกับชุมชน เรียนรู้โลกแห่งความเป็นจริง

S

Social Network

คือ การใช้สื่อสังคม การนำเสนอผลงาน การระดมทรัพยากรในการบริหารจัดการรวมทั้งใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมภายนอก ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้มาใช้ในการบริหารจัดการในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น Facebook Line Instagram Twitter YouTube เป็นต้น

I

Inspiration

คือ การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ในการพัฒนาตนเองทั้งครูและนักเรียน ด้วยการสอดแทรกในทุก ๆ กิจกรรม

T

Technology

คือ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีฐานข้อมูล เทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยีการศึกษา การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

ผลการใช้นวัตกรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

1. นักเรียนเป็นคนดี มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และค่านิยม 12 ประการ ปลอดภัย อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ มีความสุขและสนุกในการเรียนรู้
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นที่พึงพอใจทุกชั้นเรียน ผลการทดสอบระดับชาติทั้ง O-NET และ NT ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 และ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา
3. นักเรียนได้ใช้ชีวิตในบรรยากาศของโรงเรียนที่สวยงาม สะอาด มั่นคง แข็งแรง มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานครบครัน มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตให้ได้เรียนรู้ สืบค้นได้ด้วยตนเอง และเพื่อความบันเทิง
4. ให้นักเรียนอยากมาโรงเรียน มีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ มีความสุขในการใช้ชีวิตในโรงเรียน เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครู เป็นที่ประทับใจของผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มาเยี่ยมเยือน

ผลการใช้นวัตกรรมที่เกิดขึ้นกับครู

ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นมืออาชีพ มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของชุมชน และสังคม มีการปรับวิธีการเรียนเปลี่ยนวิธีการสอน ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการคิดวิเคราะห์ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากสื่อออนไลน์จากอินเทอร์เน็ต และได้ลงไปสัมผัสกับวิถีชีวิตของชุมชนมากขึ้น รวมทั้งการดึงชุมชนมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ใช้วงจรคุณภาพงาน PDCA ในกระบวนการทำงาน มีการกระตุ้นการทำงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล การปฏิบัติงาน ครูทุกคนผ่านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยยึดถือภารกิจ และพื้นที่การปฏิบัติงานเป็นฐาน (TEPE Online) ตามโครงการพัฒนาครูทั้งระบบ และผ่านการอบรมพัฒนาเพื่อพัฒนาตนเองมากกว่าคนละ 20 ชั่วโมงต่อปี

ผลการใช้นวัตกรรมที่เกิดขึ้นกับผู้บริหารสถานศึกษา

1. ผู้บริหารมีเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาสถานศึกษาจากทุกภาคส่วน
2. ผู้อำนวยการโรงเรียน ได้รับรางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (Obec Award) รางวัลเหรียญทองระดับชาติ ผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยม ประเภทประถมศึกษาขนาดเล็ก ด้านบริหารจัดการจากการบริหารโดยใช้ PRASIT Model
3. รางวัลผู้บริหารสถานศึกษาเด่น เนื่องในงานวันครู 16 มกราคม 2560
4. รางวัลบุคคลดีเด่นจากสภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย

แบบอย่างทีภาคภูมิ

- 1) เกียรติบัตรโรงเรียนขนาดเล็กที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2557 สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ
- 2) รางวัลโรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ประจำปี 2559 จากการประกวด โรงเรียนขนาดเล็กที่มีวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
- 3) รางวัลโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีหรือเป็นแบบอย่าง ระดับคุณภาพดีเยี่ยม การพัฒนาค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ประจำปีการศึกษา 2558
- 4) โรงเรียนที่มีผลการสอบ O-Net ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 - 2558 สูงกว่าระดับประเทศและสูงกว่าระดับเขตพื้นที่ จากผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 5) โรงเรียนที่มีผลการพัฒนาคุณภาพระดับ 3 ดาว (ผลการสอบ (O-Net) ปีการศึกษา 2557 สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศและสูงกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษา คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 50
- 6) เกียรติบัตรจัดการศึกษาตามแผนยกระดับคุณภาพการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ระดับคุณภาพดีมาก
- 7) เกียรติบัตรโรงเรียนปลอดการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2558

ความฉลาดรู้

เรื่องการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาจะรู้เรื่องการบริหารเพียงอย่างเดียวคงไม่เพียงพอที่จะจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพได้ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพัฒนาเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความฉลาดรู้ (Literacy) เรื่องการบริหาร คือ ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารการศึกษา (Knowledge) ต้องพัฒนาฝึกฝนเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความสามารถ มีความชำนาญในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดทักษะในการดำเนินการได้ (Competency) และที่สำคัญคือ จะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ในการดำเนินงานหรือในสถานการณ์เหตุการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความฉลาดรู้เรื่องการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษานั้น ประกอบด้วย

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้เรื่องตนเอง ความรู้เรื่องคน และความรู้เรื่องงาน และอื่น ๆ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องรู้ตนเองทั้งในเรื่องคุณลักษณะของตนด้านสติปัญญา อารมณ์ ความสามารถ ทศนคติ ความเป็นผู้นำ และอื่น ๆ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับคน อาทิ การสร้างแรงจูงใจ ลักษณะของคน การติดต่อสื่อสาร ประสานงานกลุ่มและอื่น ๆ ในขณะเดียวกันจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับงานการบริหารสถานศึกษา หลักและกระบวนการในการบริหาร ปัจจัยที่ช่วยในการบริหารนวัตกรรม และเทคโนโลยีต่าง ๆ ข้อมูลข่าว การติดต่อสื่อสาร

2. ด้านทักษะและความสามารถ ผู้บริหารสถานศึกษาเมื่อมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการบริหารแล้วจะต้องพัฒนาฝึกฝน เปลี่ยนแปลงตนเอง ให้มีความสามารถ ความชำนาญ ในการดำเนินการในเรื่องการบริหาร ทั้งด้านตนเองที่ต้องทำให้ตนเองมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีภาวะผู้นำ และพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในด้านคน ผู้บริหารจะต้องเข้าใจผู้อื่น และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ใช้กระบวนการกลุ่มมีทักษะและความสามารถในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆ คือ ข้อมูลข่าวสารและการติดต่อสื่อสาร ผู้บริหารต้องมีความสามารถและทักษะในการบริหารจัดการงานบริหาร

สถานศึกษา มีทักษะในกระบวนการบริหารจัดการ เช่น การวางแผน การดำเนินการการตรวจสอบประเมินผล และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนา เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารจัดการสถานศึกษาในสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะและความสามารถในด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ทั้งด้านเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ข้อมูลการติดต่อสื่อสาร บริบทที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาเหล่านี้ ผู้บริหารต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะและเกิดความชำนาญ

3. ด้านการประยุกต์ใช้และการตัดสินใจ เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการบริหาร ฝึกฝนพัฒนาตนเองจนเกิดทักษะและมีความชำนาญ เรื่องการบริหารสถานศึกษาแล้วจะต้องสามารถตัดสินใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ ความสามารถ ในการดำเนินงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์เหตุการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันจะต้องพัฒนาเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความฉลาดรู้ เรื่องการบริหาร การศึกษา (Educational Administration Literacy) ต้องมีความรู้เรื่องการบริหาร (Knowledge) พัฒนาเปลี่ยนแปลงจนเกิดทักษะและความสามารถเรื่องการบริหาร (Competency) และต้องสามารถตัดสินใจและประยุกต์ใช้เรื่องการบริหาร ได้อย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

Lunenburg F. and Ornstein A. (2015). Educational Administration : Concepts and Practice, CA : Thomson Wadsworth.

Worthen, Blaine R. Competencies for Educational Administration. Educational Administration, 2011, 4 , pp. 13 - 16

ประโยคสัญลักษณ์ที่ 80

Move to Mars

แกรก ๆ ๆ !

เสื้อผ้าทั้งหมดที่แขวนเรียงรายอยู่ในตู้ถูกกวาดรวบกระชากออกมาในคราวเดียวแล้วถูกเหวี่ยงขวลงไปบนเตียง
เธอปลดเปลื้องเสื้อผ้าพวกนั้นออกจากไม้แขวนเสื้อที่ละตัวอย่างลนลาน

“นี่เรามีเวลาเท่าไรเนี่ย” เธอเอ่ยถามโดยไม่ละสายตา เม็ดเหงื่อผุดพรายเลื้อยไหลโถมหน้า

เขายกนาฬิกาข้อมือขึ้นมาเหลือบดูเพียงเสี้ยววินาที

“2 ชั่วโมง !” เขาตะโกนตอบในขณะที่กำลังง่วนอยู่กับการเหวี่ยงหุ่นเหวี่ยงนี้ลงไปในกระเป๋าใบใหญ่ โดยไม่มีการสละเวลา
ไปจัดระเบียบใด ๆ ทั้งสิ้น

“ตายแล้ว ! แล้วมันจะทันมั๊ยเนี่ย” เธอร้องโวยวาย น้ำเสียงเหมือนคนท้อแท้สิ้นหวังและกำลังจะร้องไห้

“เอาเถอะน่า เอาไปเท่าที่จำเป็นก็พอ เร็ว ๆ ด้วย อีกไม่เกินครึ่งชั่วโมงเราต้องออกจากที่นี่แล้ว กว่าจะไปถึงรถเมล์
ติดชิบหายแน่ !” เขาพูดโดยที่มือยังโยนของใส่กระเป๋าเป็นระวิง

“อือ ๆ ๆ ฉันยังไม่อยากตาย ฉันยังไม่อยากตาย ไม่อยากตาย ไม่ ไม่อยากตาย...” เธอจะล่ำลึงลักพรวดไปรวากับ
คนไม่ได้สติ

พี่ยะ ! เขาพราดเข้ามาตบหน้าไปหนึ่งขาด !

“เฮ้ย ๆ ! ใจเย็น ๆ ! คุณสติไว้ก่อนอย่าเพิ่งหลุด ถ้าไม่อยากจะตายก็รีบเข้า เดี่ยวเค้าจะไปกันแล้ว !”
ได้ผล !

เธอเหลือเพียงอาการสะอึกสะอื้นแบบกลักริ้นผืนตัวเองไม่ให้ฟุ้งฟายแล้วก้มหน้าก้มตาเก็บของลงกระเป๋าเดินทางต่อไป

“แล้วรัฐบาลแม่งก็เพิ่งจะมาประกาศนะ...” เข่าบ่นระหว่างที่วิ่ง่วนไปโกยของมาลงกระเป๋าเพิ่ม

“เมื่อวานตอนเราเห็นเครื่องบินหน้าตาแปลก ๆ ลำเบือเร่ลอยเกลื่อนเต็มเมืองก็โคตรงงกันเลยว่าเกิดอะไรขึ้น แม่งนึกว่ามนุษย์ต่างดาวบุกโลกเหมือนในหนัง เปิดดูเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม โลกไลน์ แม่งมีแต่คนแชร์รูปพวกนั้น เต็มหน้าฟีดเต็มห้องแชตไปหมด เรียกว่า ทั้งโลกน่าจะคุยกันอยู่เรื่องเดียวเลยมั้ง”

“เออ เห็นเหมือนกัน” เธอหันมาบอก

เข่าบ่นต่อ มือก็เริ่มพับเสื้อผ้าให้เล็กลงเพราะมันชักจะล้นกระเป๋า

“ข่าวลือแม่งว่อนไปหมด แล้วอยู่ ๆ ก็มีทอล์กโชว์ ยาว ๆ ลงมาจากเครื่องบินพวกนั้นอีก กว่าท่าน ๆ ในรัฐบาลจะประกาศว่าทอล์กโชว์พวกนั้นคือลิฟท์ลำเลียงให้ประชาชนทยอยขึ้นยานอวกาศยักษ์ที่จอดลอยรออยู่ทั่วเมืองเพื่ออพยพไปดาวอังคาร แม่งก็เดาผิดหัวตั้งตระหนกกันไปเรียบร้อยแล้ว”

“จริง ๆ พอประกาศออกมาแม่งน่าตกใจกว่าอีกนะ” เธอหันมาบอก

“ตกใจบ้าอะไรละ ! นี่มันเป็นสิ่งที่ควรจะทำมาตั้งแต่เมื่อ 10 ปีที่แล้วด้วยซ้ำ ! โลกนี้มันอยู่ไม่ได้แล้ว แม่งมีแต่มลพิษ ทั้งน้ำ ทั้งอากาศ ทั้งดิน แม่งบู๊บู๊ยากันจนทะเลเหือดไปหมดแล้ว อยู่เนะอยู่ได้แต่จะตายหากันเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ อพยพไปดาวอังคาร กันนะดีแล้ว อยู่ในโดมแก้วยักษ์ก็ยิ่งดีกว่าอยู่ที่นี่ ที่นี่แม่งแค่จะสร้างโดมแก้วมาครอบยังทำไม่ได้เลย ไอ้พวกรวบ ๆ แม่งจองพื้นที่สร้างฐานสร้างกันเต็มไปหมดแล้ว โลกใบนี้มันเลวไปหมดแล้ว !”

“Day Cream กับ Eye Cream เอาไปได้มัยเนี่ย ที่นู่นแพงแน่เลย น่าจะยังมีขายน้อยอยู่” เธอชูครีมสองกระปุกให้ดูพร้อมขอความเห็น

เขาส่งสายตาดูตาย ๆ มองมาด้วยความระอา ตอบกลับมาด้วยเสียงเนือย ๆ

“เอาไปได้หมดแหละ แค่ต้องยัดลงไปใ้กระเป๋าที่เค้าแจกมาให้ได้ เพราะเค้าให้เอากะเป๋าใบนั้นไปได้แค่ใบเดียว แต่เอาจริง ๆ นะ...”

น้ำเสียงเขาเปลี่ยนไปโวยวายขึ้น

“จะเอาไปทำไม ! ห่วงชีวิตก่อนมัยก่อนจะห่วงสวเนี่ย วิะ !” เขาตอบอย่างไม่สบอารมณ์แล้วจัดการยัดข้าวของตัวเองลงกระเป๋าท่อ

อีกฟริบตาเดียวหลังจากนั้น...

เธอสะดุ้งปิดกระเป๋า

เขาสะดุ้งปิดกระเป๋า

กระเป๋ารูปขนาดเดียวกันและหน้าตาเหมือนกันของทั้งคู่ที่ได้รับแจกจากรัฐบาลบวมเป่งจนแทบปริจากข้าวของที่อัดแน่นอยู่ภายใน

กระเป๋าทิ้งสองวางสงบนิ่งอยู่ข้างเคียงกัน

“ต้องไปจริง ๆ แล้วใช่ไหม” เธอหันมาถามเขา

“ก็คงต้องไปแล้วล่ะมั้ง” เขาหันไปตอบเหมือนไม่เข้าใจว่าเธอจะถามทำไมในเมื่อทุกคนบนโลกต้องอพยพไปหมดอยู่แล้ว

“ดาวอังคารเลยนะ”

“ก็เธอจะอยู่ที่นั่นปะล่ะ”

“ทั้งบ้านทั้งรถเลยนะ”

“บ้านทั้ง รถยังไม่ทิ้ง ขับไปให้ใกล้ท่อลิฟท์ที่สุดก่อนแล้วค่อยทิ้ง”

“ยังผ่อนไม่หมดเลย”

“ค่อยไปผ่อนต่อที่ดาวอังคารละกันถ้ามันยังมีคนให้ผ่อนนะ ไปเหอะ เดี่ยวไม่ทัน” เขาก็มองเตรียมคิดว่ากระเป๋า

“น่าจะนั่งวินมอเตอร์ไซด์ไปเนอะ จะได้ไม่ต้องเสี่ยงรถติด”

“พี่วินมอเตอร์ไซด์น่าจะขึ้นยานไปหมดแล้วละ แค่ว่าได้เร็วกว่ารถยนต์อย่างเราอยู่แล้ว ไปเหอะ”

ทั้งคู่กระชับกระเป๋าไปโตเข้ากับอุ้งมือแล้วเริ่มก้าวเท้าเข้าหาประตูบ้าน

“เดี๋ยวก่อน!” เสียงหนึ่งโผล่พรุดดังขึ้นมาจากด้านหลังของทั้งคู่

เขาและเธอหันขวับ !

บ้านหลังนี้มีพวกเขาอาศัยอยู่แค่ 2 คน...

แล้วเจ้าของเสียงนั้นคือใคร !

เพียงหันกลับมา ทั้งคู่ก็ได้พบกับ...

สิ่งมีชีวิตหวักลมเป้งไร้เส้นผม ดวงตากกลมโตไร้แววตา ใบหูกางเรียวยาวแหลมชี้ขึ้นไปด้านบน ผิวหนังสีนํ้าเงินเปลี่ยนสีดั่งเผือก
แขนยาวลืบ นิ้วมือนิ้วเท้ายาวผิดปกติ !

เขาและเธอนิ่งงันราวโดนสาปเป็นหิน ! ดวงตาเบิกโพลงด้วยความตื่นตระหนก !

“จะอพยพกลับไปดาวอังคารกันอีกแล้วหรอเนี่ย ?” สิ่งมีชีวิตตนนั้นเอ่ยถามเรียบ ๆ

“กลับไป ?” เขาพึมพำทวนคำด้วยเสียงสั่นระรัว

“ก็จริง ๆ แล้วเนี่ย...” สิ่งมีชีวิตตนนั้นพูดพร้อมส่ายยิ้ม

เป็นยิ้มที่น่าพริ้งและชวนขนลุกพอ ๆ กับสิ่งที่พูดออกมา

“ประมาณล้านปีก่อนพวกเจ้าคือเผ่าพันธุ์ที่ทำให้ดาวอังคารมันแห้งแล้งแค้นอย่างที่เราเห็นทุกวันนี้ก่อนจะอพยพ
มาแพร่พันธุ์กันอยู่ทั่วโลกใบนี้แหละ !”

รอยยิ้มเยาะหยันนั้นฉีกกว้างขึ้น

“แล้วนี่ก็กำลังจะกลับไป ตลกดีวะ !”

...

ย่าสามกรอบ

“ครูชน” บุญช่วย ทองศรี
ปี '62 เขียนที่ รีมลุ่มทะเลสาบ

11 ปี... คือนิยาม
คือความหมาย 11 แห่ง.....“ครูชน”
เก่าเล็ก ๆ... แต่กล้าก้าว
ตามรอยพระบาทที่ยิ่งใหญ่

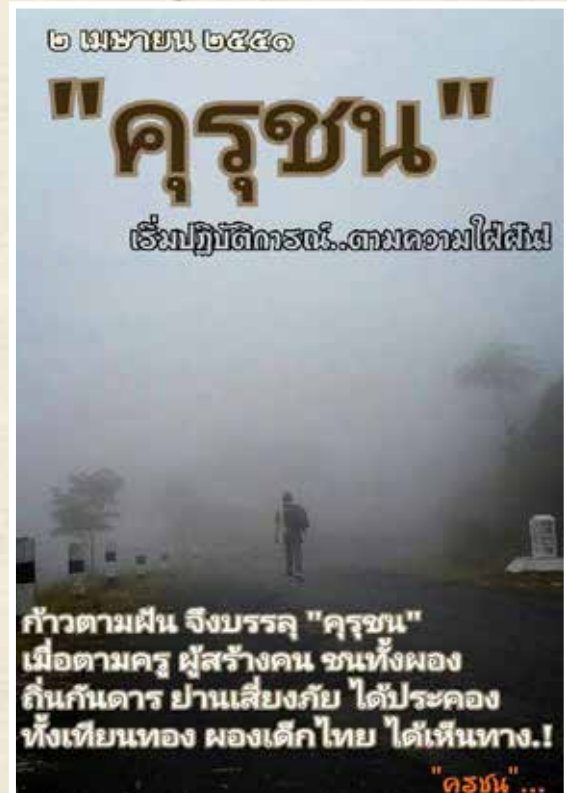
เมื่อถึงเดือนมีนาคม 2562 ผมได้ใช้เวลาในเส้นทาง
“ครูชน” ก้าวเดินมา 11 ปีเต็มแล้ว

และ... เดือนหน้า เมษายน 2562 ก็จะเป็นการ
ก้าวขึ้นสู่วัยที่ 12 ครบรอบปีนักษัตริ์พอดี.....

ตั้งแต่วันเริ่มต้นการเป็น“ครูชน” คือ 2 เมษายน
2551... ผมมักได้รับคำถามเสมอว่า... “ครูชน” คือใคร
กำเนิดจากอะไร มีเป้าหมายอย่างไร ทำสิ่งใด
ใครสนับสนุน และทำเพราะเหตุใด ???

ซึ่งผมก็พูด บอก อธิบาย บ้างก็ให้เอกสารซึ่งผลิต
ในยุคแรก ๆ ที่ทำไว้... แต่ยังไม่เคยเขียนบอกเป็นเรื่องราว
แบบครบถ้วนหมดในวารสารวิชาชีพพิทยอาจารย์

วันนี้ เดือนนี้ ก่อนจะขึ้นปีที่ 12 คงจะได้เวลา
อันเหมาะสมล่ะครับ ที่จะเปิดเรื่องราวกันสักทีว่า.. เช่นไร
คือนิยามแห่ง... “ครูชน” โปรดสลับรับฟัง ณ บัดนี้.....

★ผมได้เริ่มสั่งสมอุดมการณ์ความเป็นครูจากสถาบัน
วิทยาลัยครูสงขลา (อดีต)

แล้วก้าวสู่การเป็นครูฝึกหัด ณ โรงเรียนบ้านทางควาย
อำเภอจะนะ และ โรงเรียนวนรารีเฉลิม จังหวัดสงขลา
หลังจากนั้น... ก็ได้บรรจุเป็นข้าราชการครู ชั้นตรี
ณ โรงเรียนวัดท่าหิน (ริมทะเลสาบ) และโรงเรียนวัดบ่อแดง
(ทะเลอ่าวไทย) เพียงสองโรงเรียนเท่านั้นเอง ตลอดชีวิต
ราชการ 45 ปี (2515 - 2550)

การเติบโตทางวิชาชีพครู และความสำเร็จ
ทางราชการ กับอุดมการณ์แห่งองค์การวิชาชีพ ได้ก้าวไป
พร้อมกันอย่างงดงาม

ในห้วง 3 ทศวรรษ (2520 - 2550) ที่ผ่านไป
ช่วงนั้น... การกิจแห่งอุดมการณ์กับงานในวิชาชีพ ทำให้ผม
ได้สัมผัสและรับประสบการณ์กับงานการศึกษาจากฐานราก
ถึงจุดสูงสุด

ซึ่งได้แก่การร่างกฎหมายและแนวนโยบายแห่งรัฐ
การได้สัมผัสกับปัญหาเด็กด้อยโอกาสที่หลากหลาย
ทั่วแผ่นดิน การได้พบปะกับครูส่วนใหญ่ที่ยากแค้น
ทำงานอุดมการณ์อยู่ในซอกหลืบอีกมากมาย ในช่วงว่าง
ของประเทศ

และการได้พบกับความจริงของสิ่งแวดล้อมที่
สูญสลาย แล้วเริ่มส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคม เหมือน
ฝุ่นพิษ PM 2.5 ที่กำลังห่มคลุมประเทศอยู่ในขณะนี้

บ่อยครั้งที่ผมเริ่มคิดว่า จะทำอะไรได้บ้าง นอกจาก
ความเป็นข้าราชการครูปกติ

นั่นคือ ความคิดเมื่อปี 2545... แล้วค่อย ๆ มีความคิด
ที่ชัดเจนขึ้นเป็นลำดับว่า **“ต้องออกจากระบบราชการ”**
แล้วปรับวิถีชีวิตให้เป็นอิสระ และรู้จัก **“ความพอเพียง”**...

ก้าวลงไปเผชิญกับสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นไป
ร่วมคิด ไปเป็นกำลังใจ แล้วใช้ทักษะที่มี สะท้อนผ่านสื่อ
อันหลากหลายสู่สาธารณะ เพื่อให้ทุกฝ่ายในสังคมไทย
ได้ช่วยกัน...

ความตั้งใจดังกล่าวค่อย ๆ ตกผลึก ผ่านช่วงเวลา
มาอีกระยะหนึ่ง.....

จนกระทั่งโอกาสอันประเสริฐได้มาถึง... เมื่อ**พระบาท
สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9**
เจริญพระชนมพรรษาครบ 80 พรรษา

จึงเป็นวาระอันเป็นมงคลแห่งชีวิตของผม ที่จะ
สละพันธะราชการจากวิถีชีวิตและวิชาชีพครูแบบเดิม...
ไปปฏิบัติภารกิจแบบใหม่ที่มีอิสระ นั่นคือความเป็น**“ครูชน”**...
เพื่อทดแทนคุณแผ่นดิน และน้อมถวายเป็นราชพลี แต่...
“ในหลวง” ของพสกนิกรสยามทั้งปวง.....

หากปี 2515 คือ จุดเริ่มต้นของการเป็นครูธรรมดา...

ปี 2517 ผมก็เริ่มเคลื่อนไหวตัวเองออกสู่สังคมวิชาชีพ
ที่กว้างขึ้น

ปี 2523 เริ่มก้าวสู่กิจกรรมองค์กรวิชาชีพครูในระดับจังหวัด

ปี 2525 ก็เริ่มก่อตั้งสมาพันธ์ครูภาคใต้..

หลังจากนั้นปี 2531 ก็เริ่มเชื่อมประสานกับองค์กร
วิชาชีพครู ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้
ได้หมดสิ้น...

ยังครับ... ยังไม่หมดแค่นี้

ปี 2536 ผมก็เริ่มก้าวขึ้นสู่ระดับ**องค์กรวิชาชีพครู
นานาชาติ จากสภาครูอาเซียน ไปสู่สภาครูแห่งโลก!**

และเมื่อผมพัฒนาไปสู่ระดับสัมพันธ์กับเครือข่าย
วิชาชีพได้ครอบคลุมทั่วโลก

ในปี 2540 ก็เริ่มมองเห็น**สังขรณ์แห่งปัญหาทั้งปวง
ที่สัมพันธ์กัน** กระทบกัน ส่งผลสะท้อนสู่กัน ตามกฎแห่ง
“อิทัปปัตตยา” ด้วยพลังแห่งโลกยุคเทคโนโลยีสากล

และจากการที่ผมได้เป็นผู้แทนครูใน กปช.
(คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2534)... และได้เป็น
คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา (2541 - 2545) ทำให้ผม
มีโอกาสดำเนินสัมพันธ์กับเพื่อนครูทั่วประเทศและทั่วโลก...

พร้อมกันนี้ก็ได้สัมผัสกับปัญหาการศึกษา ปัญหาเด็ก
ปัญหาสังคม และปัญหาวิชาชีพครูอีกมากมาย ทั้งลึกซึ้งขึ้น
แบบทบทวีคูณ...

**ที่กล่าวมา คือ ต้นเหตุฐานรากแห่งการก่อเกิด...
“ครูชน”**...

ด้วยความสำเร็จทุกด้านในทางวิชาชีพครูอย่าง
งดงาม แบบพอเพียง ไม่ว่าด้านเทคนิคการสอน การสร้างสรรค์
สื่อกิจกรรมที่ก้าวหน้าอันหลากหลาย... และ**ภาวะการเป็น
ผู้นำองค์กรวิชาชีพครู**ที่ผ่านมากกว่า 3 ทศวรรษ ประกอบกับ
ฐานะทางเศรษฐกิจส่วนตัวไม่มีปัญหา ไม่ต้องหมกมุ่น
ลูกก็สำเร็จการศึกษา มีงานทำ ครอบครัวมีหลักประกัน และ
ต่างยอมรับเข้าใจต่อการกิจครูชน ที่กำลังจะก่อเป็นรูปการณ์
จิตสำนึก แต่ยังไม่เป็นรูปธรรม

**ทั้งหมดยังเป็นแค่โครงทางความคิดที่ยัง
ไม่ชัดเจนมากนัก... แต่ประสบการณ์ชีวิตซึ่งได้สั่งสม
ในระยะเวลาที่ล่วงแล้ว... ก็ได้ถูกตรวจสอบ ทบทวนทาง
ความคิด โดยตนเองและผู้อื่นตลอดระยะเวลา 5 ปี
(2545 - 2550)**

จนกระทั่งได้หลอมเป็น**แก่นความคิด**ที่มั่นคง
สามารถบูรณาการร่วมกันกับปรากฏการณ์ทางสังคมให้เป็น
พลังอุดมการณ์ ทำให้ผมเกิดความตระหนัก และมีหลักยึด
4 ประการ คือ

1. **ด้วยสำนึก**ในพระมหากรุณาธิคุณต่อพระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 จาก
พระราชกรณียกิจอันหลากหลายมาปรับเป็นแนวทางของ**“ครูชน”**

2. **ด้วยความชื่นชม**ในพระราชจริยวัตรอันเรียบง่าย
และพระราชกรณียกิจต่อการศึกษา ต่อเด็กในพื้นที่กว้างไกล
และก้นดงของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
คือแนวทางในการสร้างสรรค์งานตามพระราชปณิธาน

3. **ด้วยความตระหนักว่า** ปัญหาเด็ก การศึกษา
และสังคม จะดำรงอยู่ ขยายสู่วิกฤตมากขึ้น ดังนั้น การเข้าร่วม
รับรู้ ร่วมคลี่คลาย ร่วมสะท้อนปัญหา จากนอกระบบ
อย่างมีหลักการและไร้ประโยชน์แอบแฝง จึงเป็นพันธกิจ
ที่สำคัญ

4. ด้วยความเชื่อมั่นต่อหลักการมานุษยวิทยาว่า... มนุษย์มีสำนึกด้านดีงามอยู่เสมอ และพร้อมที่จะเรียนรู้หาทางออกต่อปัญหาอย่างสร้างสรรค์ร่วมกันได้

ผมเชื่อว่า หลักยึด 4 ประการที่กล่าวมานี้ ทำให้ผมมีความมั่นใจ และกล้าที่จะลาออกจากระบบ ในขณะที่วิถีและเส้นทางกำลังรุ่งโรจน์... ย้อนคืนสู่ความเป็นสามัญ ด้วยความคิด ด้วยจิตวิญญาณแห่งเสรี แล้วปรับวิถีชีวิตสู่ความเรียบง่าย มองปัญหาด้วยใจที่เปิดกว้าง ไม่ยึดติดกับกรอบความรู้ใดๆ สังเกตการณ์โดยไม่ตัดสินใจอะไรล่วงหน้า ใช้สัญชาตญาณหรือสมองซีกซ้ายในการไขว่คว้ามนุษย์ พยายามมองสิ่งต่างๆ ในแง่มุมที่คนอื่นมองไม่เห็น... แล้วบันทึกแปลเป็นสื่อสู่สาธารณะต่อไป

เอาล่ะครับ ทั้งหมดนี้แหละ คือ นิยาม... เท่าที่ผมพอสรุปได้คร่าว ๆ ถึงปรากฏการณ์ความเป็น “ครูชน” จาก 11 ปีเต็มที่ผ่านมา

เมื่อได้หลักการแล้ว ก็เปิดโอกาสให้สังคมที่แวดล้อมตัวผมอยู่ได้วิพากษ์วิจารณ์ความเป็นไปได้กันอย่างเต็มที่ (2548)

ขณะเดียวกัน ผมก็เตรียมรูปธรรม งาน “ตระเวนการศึกษาไทย” ไปอย่างเงียบ ๆ แต่รอบคอบ...ได้แก่ รถอุปกรณ์ยังชีพ เต็นท์พักแรม เครื่องครัว อุปกรณ์การเขียน และการผลิตสื่อสู่สาธารณะ...

อา... นี่คือ ชีวิตแห่งการเดินทางซึ่งกำลังจะเริ่มขึ้น...

ผมกำหนดเส้นทางและจุดพักแรมทั่วไทยด้วยมือของตัวเองในปี 2549 โดยยึดเอามิติสภาพทางวิชาชีพจากเพื่อนครูทั่วไปเป็นผู้ประสานงานที่สำคัญ

พื้นที่กว้าง ๆ ที่ผมกำหนดคือ... เขตวิกฤต ชายแดนภาคใต้ เขตเด็กไทยไร้สัญชาติ ชายแดนตะวันตก เขตดอยสูงกันดารเสี่ยงภัย ชายแดนภาคเหนือ เขตป่าเขาแห้งแล้งยากไร้ ชายแดนภาคอีสาน และเขตเมืองใหญ่แหล่งรวมปัญหาเด็กทั่วไทย

และแล้ว...ในปี 2550 วันเวลาอันสำคัญและเป็นมงคลต่อภารกิจของ “ครูชน” ก็มาถึงในปีนี้

นั่นคือ.... วันที่ 5 ธันวาคม 2550 ผมได้ประกาศถวายเป็นราชพลีแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช อุทิศตนและงานเพื่อการศึกษาเพื่อเด็กเพื่อชุมชนในพื้นที่กันดารเสี่ยงภัย ทั่วประเทศ

เมื่อถึงวันที่ 16 มกราคม 2551 ซึ่งเป็นวันครู... ผมได้ยื่นหนังสือลาออกจากความเป็นข้าราชการครู เป็น “ครูชน” คนธรรมดา หมดพันระจากความเป็นข้าราชการก้าวสู่ภาวะใหม่อย่างเต็มภาคภูมิ... หลังจากนั้นหนังสือลาออกจากประธานคณะกรรมการตัวแทนผู้ประกอบการวิชาชีพในชุดต่าง ๆ ก็ตามออกมา

วันเวลาค่อยหดสั้นลงทุกขณะ... เดือนกุมภาพันธ์ 2551 ผมเตรียมสะสมงานทุกด้าน ประสานงานทุกเรื่อง... แล้วตรวจสอบสภาพความคิดกับสภาพจริงเป็นครั้งสุดท้าย

เมื่อถึงเดือนมีนาคม 2551 ผมได้เตรียมงานการพบปะกับน้อง ๆ สมาพันธ์ครูภาคใต้ที่เคยร่วมงานกันมานาน เพื่อพูดคุยเสวนาแลกเปลี่ยนความคิด โดยไม่มากคนนัก แต่เน้นการเสวนากลุ่มน้อยทว่าบ่อยครั้ง...

ในที่สุด... วันแรกของการเดินทาง “ตระเวนการศึกษาไทย” วันที่ 2 เมษายน 2551 วันพระราชสมภพสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี... ก็มาถึง...

เช้าวันนั้น 09.09 น. ณ บ้านพักครูริมทะเลที่เพื่อนครูทั่วประเทศคุ้นชื่อ และอยากไปเห็น... ผมสตาร์ทรถมิตซูบิชิ สีแดงคันเก่า อย่างง่าย ๆ ไร้พิธีตรอง แต่เรียบง่าย โดยมีเพื่อนครูบ้านพักใกล้ ๆ มาร่วมรับรู้ เป็นพยาน เพียงสิบกว่าคน.....

ครับ! หากเริ่มจากวิถีแห่งวิชาชีพครูของผม 2515 มาถึง 2562 ก็ 47 ปีแล้ว... และ... จากปี 2551 ของการเป็น “ครูชน” มาถึงบัดนี้ ก็ 11 ปีเต็ม

เวลานั้น อาจไม่มากนักหรอกครับ... แต่ รอยเท้า และปณิธานของ “ครูชน” ก็ครอบคลุมผืนแผ่นดินสยามแล้ว ที่สำคัญและภาคภูมิใจคือ... แม้จะเป็นรอยเท้าเล็กไป แต่ก็ก้าวตามรอยพระบาทพระผู้ทรงคุณูปการแห่งแผ่นดิน อย่างคงมั่นตลอดมา...

เมื่อ... “ครูชน” เตรียมก้าวขึ้นสู่ปีที่ 12 ของเดือนเมษายน 2562 ผมอยากจะใช้ประโยคเดิม ที่ผมเคยคิดในใจเมื่ออรุณแรกของวันเริ่มออกเดินทาง วันที่ไร้ความมั่นใจใด ๆ เลยว่า...

“จงก้าวเดินต่อไปเถิด “ครูชน”... สภาพจริง คือผู้กำหนดอนาคต เป็นเรื่องของฟ้าดิน..!”...

การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

(Professional Learning Community : PLC)

เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวคิดสำคัญของการเปิดพื้นที่และการสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลังของกลุ่มครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีความสำคัญต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้และพฤติกรรมทั้งของกลุ่มครูและของผู้เรียนในลักษณะที่พึงประสงค์อย่างรอบด้าน และเป็นไปอย่างต่อเนื่องให้เป็นเป้าหมายสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา อีกทั้ง เป็นนโยบายสำคัญที่รัฐส่งเสริมให้มีการรวมตัวกันของผู้เกี่ยวข้องให้สร้างกระบวนการ PLC ในสถานศึกษา นอกจากนี้เป็นการสร้างวัฒนธรรมการทำงานใหม่ของกลุ่มครู ที่ช่วยลดความโดดเดี่ยว แต่เพิ่มพลังการทำงานแบบทีมที่ทุกคนมีเป้าหมายสำคัญร่วมกัน คือ “ผู้เรียนของเราทุกคน” เป็นกระบวนการที่นำไปสู่การคิดค้น สร้างสรรค์ และพัฒนานวัตกรรมใหม่สำหรับผู้เรียนให้มีคุณภาพซึ่งเป็นพลังสำคัญของอนาคตประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ โดยคุรุสภาในฐานะองค์กรวิชาชีพ ตระหนักถึงความสำคัญของการยกระดับคุณภาพครู การสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลังของกลุ่ม ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา จึงเป็นหัวใจสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่คุณภาพผู้เรียน ภายใต้ การส่งเสริม พัฒนา และยกย่องผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาทุกสังกัด โดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้ริเริ่มแนวคิดสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพในรูปแบบของชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยได้ส่งเสริม สนับสนุนให้ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีการร่วมมือรวมพลังกันพัฒนา วิชาการและวิชาชีพที่อิงพื้นที่เป็นฐาน (Area - based) ในการพัฒนาโดยรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายวิชาชีพที่ครอบคลุม เครือข่าย 3 ระดับ คือ ระดับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ระดับหน่วยงานทางการศึกษา และระดับกลุ่มสมาชิกวิชาชีพครู นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการพัฒนาต่อยอด เพื่อเสริมสร้างจิตวิญญาณความเป็นครู และได้ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมผ่านโครงการ ดังนี้

งานส่งเสริม สนับสนุนเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2559 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับ ทักษะและพัฒนาความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันทางวิชาชีพแบบมืออาชีพ ที่สามารถพัฒนาตนเอง พัฒนางานที่ส่งผลต่อการพัฒนา คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นเป้าหมายสำคัญได้ และเพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือและการเป็นหุ้นส่วนทางวิชาการ และวิชาชีพระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ หน่วยงาน ทางการศึกษากับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาในการพัฒนา

และยกระดับวิชาชีพด้วยรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ และทั่วถึง สำหรับการสนับสนุนเงินอุดหนุน การจัดกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ ฯ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2561 ให้แก่เครือข่าย ทั้ง 3 ระดับ รวมทั้งสิ้น 144 เครือข่าย มีผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้รับการพัฒนา รวม 6,689 คน รวมเป็นเงิน 11,556,025 บาท จากเครือข่าย ที่สมัครเข้าร่วมโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 856 เครือข่าย

โครงการเสริมสร้างกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ ผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Ethics in Professional Learning Community : e-PLC) ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2560 โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และ ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของวิชาชีพผ่านกลยุทธ์การสร้าง เงื่อนไขให้เป็นตัวแบบแก่ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษา ด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพผ่าน ประสบการณ์จริง โดยใช้หลักการประสานความร่วมมือกับ สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ทั้งภาครัฐและเอกชน และ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่เป็นต้นแบบของครูดี เป็นผู้นำ และเป็นแบบอย่างให้แก่นิสิต นักศึกษา และเพื่อน ครูที่ฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ให้สามารถ ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ 2 ปี ที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมการพัฒนาจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกอบด้วย ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา จำนวน 10,947 คน ผู้เตรียม เข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษา จำนวน 7,852 คน และอาจารย์ นิเทศก์ จำนวน 3,343 คน จากสถานศึกษาจำนวนทั้งหมด 1,180 แห่ง

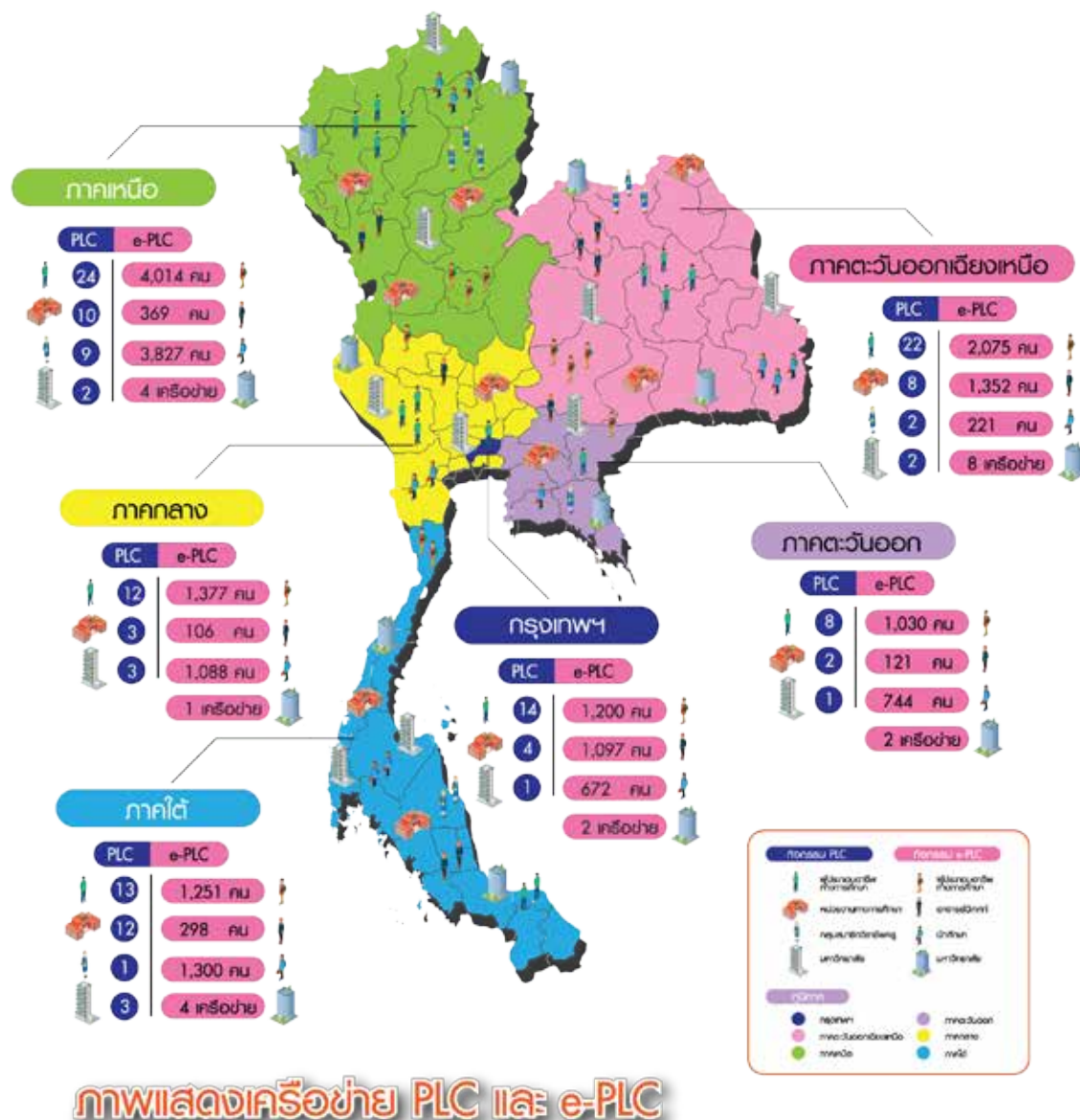

สำหรับกระบวนการดำเนินงานแบบ PLC ตามที่
 คุรุสภากำหนด ประกอบด้วย 1) การสร้างบรรทัดฐานและ
 ค่านิยมร่วมกัน (Shared Values and Norms) 2) การปฏิบัติ
 ที่มีเป้าหมายร่วมกันคือการเรียนรู้ของผู้เรียน (Collective
 Focus on Student Learning) 3) การร่วมมือรวมพลังของ
 สมาชิกชุมชนวิชาชีพ (Collaboration) 4) การเปิดรับการชี้แนะ
 การปฏิบัติงาน (Expert Advice and Study Visit) และ
 5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection
 Dialogue)

ในส่วนของการกำกับ ติดตามการดำเนินงานตาม
 โครงการ คุรุสการ่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเมินผลติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
 ของเครือข่าย ฯ ที่ได้รับเงินอุดหนุน เป็นการกำกับโดยใช้
 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบกับการลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริง
 เพื่อชี้แนะ และเป็นพี่เลี้ยงให้แก่เครือข่ายวิชาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการ โดยคุรุสภา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional
 Learning Community : PLC) สามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่
 ทางด้านการเรียนการสอนให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนการสอน
 ที่เข้มแข็ง อย่างยั่งยืน รวมทั้งสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ
 และวิชาชีพแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาให้มีมาตรฐาน
 และจรรยาบรรณของวิชาชีพแบบมืออาชีพอย่างแท้จริง

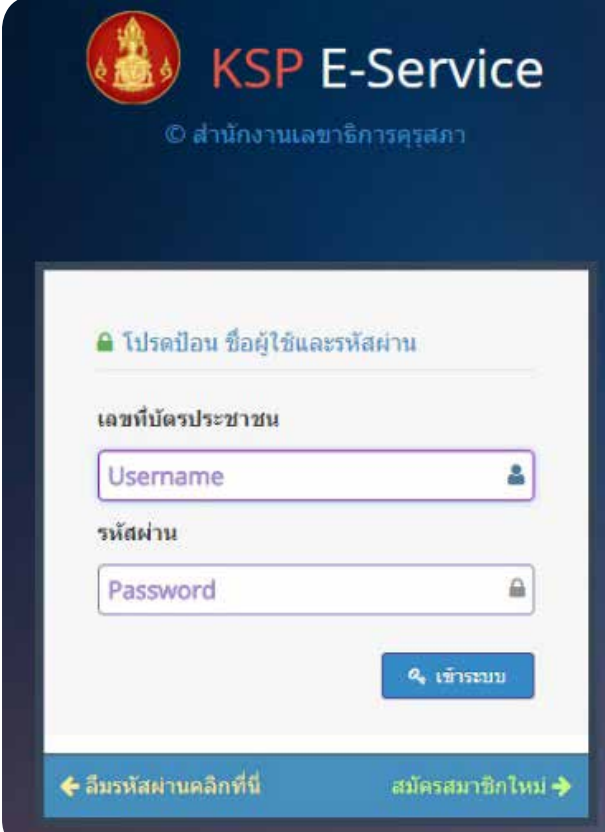

ก้าวใหม่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พัฒนาสู่ดิจิทัล

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการและการให้บริการให้มีความทันสมัย มุ่งไปสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ สามารถทำงานเชิงรุกแบบบูรณาการ โดยดำเนินการ ดังนี้

1. **วางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต/อินทราเน็ต** สำหรับให้บริการ ณ จุดบริการงานของคุรุสภา ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทั่วประเทศ ช่วยในการดำเนินงานการบริหารจัดการและการให้บริการ แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา หน่วยงาน/สถานศึกษา รวมถึงประชาชน เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. **พัฒนาระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (E-Service)** เพื่อให้บริการงานด้านใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ในการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การยื่นคำขอหนังสืออนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยไม่มีใบอนุญาตเป็นการชั่วคราว การตรวจสอบข้อมูลการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการวิชาชีพแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาทั่วประเทศ ช่วยอำนวยความสะดวกและลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา ดังนี้

• ระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (Self - Services) เป็นระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาสามารถยื่นคำขอต่าง ๆ ด้วยตนเองผ่านออนไลน์ เช่น การยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การยื่นคำขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การตรวจสอบข้อมูลการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เป็นต้น สามารถยื่นคำขอได้ที่ <https://selfservice.ksp.or.th> เพียงสมัครสมาชิกโดยใช้เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน 13 หลัก ก็สามารถใช้บริการได้

• ระบบ KSP Bundit เป็นระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์สำหรับให้บริการแก่สถาบันผลิตครูยื่นคำขอต่าง ๆ ผ่านออนไลน์ เช่น การยื่นคำขอรับรองปริญญาและประกาศนียบัตร การบันทึกข้อมูลและการจัดส่งข้อมูลของผู้เข้ารับการศึกษและผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่ครูสภาให้การรับรอง การตรวจสอบข้อมูลการยื่นคำขอต่าง ๆ รวมถึงการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา โดยระบบดังกล่าวช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่ประสงค์จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาประมาณปีละกว่าสามหมื่นรายทั่วประเทศ ไม่ต้องเดินทางมาใช้บริการที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา แต่สามารถยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาผ่านระบบ KSP Bundit ได้ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวก ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษารวดเร็วยิ่งขึ้น สถาบันผลิตครูสามารถยื่นคำขอได้ที่ <https://bundit.ksp.or.th>

• ระบบ KSP School เป็นระบบบริการสำหรับหน่วยงาน/สถานศึกษา เพื่อดำเนินการยื่นคำขอต่าง ๆ แบบออนไลน์ เช่น การยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การยื่นคำขอนหนังสืออนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยไม่มีใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวทั้งครูชาวไทยและครูชาวต่างประเทศ การตรวจสอบข้อมูลการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การจัดทำทะเบียนข้อมูลของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาในโรงเรียน รวมถึงการยื่นคำขออื่น ๆ สามารถยื่นคำขอได้ที่ <https://school.ksp.or.th/ksp-sch/index.jbx> เพียงกรอกรหัสหน่วยงาน/สถานศึกษา 10 หลัก ก็สามารถใช้บริการได้

3. เพิ่มช่องการชำระเงินค่าธรรมเนียมการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิส ในร้านเซเว่นอีเลฟเว่น (7 - 11) ทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาในการชำระเงินค่าธรรมเนียมการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่

- ค่าขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- ค่าต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- ค่าใบแทนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ

โดยที่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา สามารถชำระเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาผ่านช่องทางเคาน์เตอร์เซอร์วิสในร้านเซเว่นอีเลฟเว่นและร้านค้าที่มีสัญลักษณ์เคาน์เตอร์เซอร์วิส กว่า 13,000 สาขาทั่วประเทศ และบริการตลอด 24 ชั่วโมง โดยเสียค่าบริการ 10 บาท ต่อ 1 รายการ

4. ลดสำเนาเอกสาร โดยพัฒนาโปรแกรมอ่านบัตรประจำตัวประชาชนทั้งในรูปแบบออฟไลน์และออนไลน์ เพื่ออ่านข้อมูลจากบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ที่มายื่นคำขอ เช่น การยื่นคำขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เป็นต้น พร้อมทั้งพัฒนาระบบเว็บเซอร์วิส (Web Service RESTful) สำหรับเชื่อมโยงบูรณาการข้อมูลผ่านระบบฐานข้อมูลกลางภาครัฐ (Linkage Center) ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ด้วยเลขบัตรประจำตัวประชาชน 13 หลัก เพื่อเป็นการให้บริการแก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ไม่ต้องยื่นสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ในการยื่นคำขอรับบริการงานด้านใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และการให้บริการประชาชนผ่านตู้บริการเอกประสงค์ภาครัฐ (Government Smart Kiosk) ออนไลน์ภาครัฐของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สพร. หรือ DGA.

สำหรับผู้ที่ยื่นคำขอรับบริการด้านใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาดำเนินการด้วยตนเองที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เพียงนำบัตรประจำตัวประชาชนมายื่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ไม่ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการอีกต่อไป

5. พัฒนา Mobile Application (KSP Service) เพื่อให้การให้บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ ให้สามารถตรวจสอบข้อมูลของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ตรวจสอบผลการขอรับบริการต่าง ๆ และการประชาสัมพันธ์งานของคุรุสภา สำหรับ Android สามารถดาวน์โหลดฟรีผ่านทาง Google Play

6. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่าน Line @Khurusapha เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร รวมถึงการให้บริการแก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เช่น ตรวจสอบสถานะใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ บริการดาวน์โหลดเอกสาร และวารสารวิทยากร เป็นต้น

7. บันทึกลงนามความร่วมมือ (MOU) เพื่อใช้ประโยชน์ข้อมูลร่วมกันกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาเอกชน และ บริษัทเคาน์เตอร์เซอร์วิส จำกัด ช่วยให้การดำเนินงานด้านใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว ข้อมูลมีความถูกต้อง ครบถ้วน มากยิ่งขึ้น

8. พัฒนาหอสมุดคุรุสภา ให้เป็นหอสมุดคุรุสภาดิจิทัล (KSP Library) เพื่อให้เป็นศูนย์รวมแหล่งความรู้เฉพาะทางด้านวิชาชีพทางการศึกษา ที่มุ่งเน้นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ คลังปัญญาวิชาชีพ และการบริการสารสนเทศ โดยจัดทำระบบสืบค้นข้อมูล (Guru Search) เพื่อให้บริการสืบค้นข้อมูลบนเว็บไซต์หอสมุดคุรุสภา เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถค้นหาข้อมูลผ่านระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ ทั้งของหอสมุดคุรุสภาและของห้องสมุดอื่น ๆ ได้ ขณะนี้สามารถเข้าใช้บริการหอสมุดคุรุสภาดิจิทัล ได้ที่ <http://site.ksp.or.th/home.php?site=library> รวมถึงการปรับปรุงพื้นที่ ชั้น 2 อาคารหอประชุมคุรุสภา ให้เป็นพื้นที่ “หอสมุดคุรุสภา”

GURU Search

คุรุสภา

หน้าหลัก

ค้นหา

แนะนำระบบ

ติดต่อเรา

คำค้น :

ฐานข้อมูลห้องสมุด

ข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศแบบเปิด

ข้อมูลทั้งหมด

ค้นหา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
128/1 ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ
102304 9899

กลุ่มวิทยบริการ
สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โดยมีการจัดแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน โดยส่วนที่ 1 คือ ห้องสมุด (e-Library) เน้นการให้บริการในรูปแบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (e-library) ควบคู่กับการให้บริการห้องสมุดในรูปแบบเดิม ให้บริการข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศเกี่ยวกับการศึกษา และองค์ความรู้ด้านวิชาชีพทางการศึกษาอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการให้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลด้วยความสะดวก รวดเร็ว และตรงตามความต้องการ ส่วนที่ 2 คือ ห้องบริการการอ่าน (Coffee Lounge) ให้บริการพื้นที่เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานร่วมกัน และการนั่งพักผ่อนของผู้ใช้บริการ และส่วนที่ 3 คือ ห้องพิพิธภัณฑ์และหอเกียรติยศ (Hall of Fame) เป็นสถานที่เก็บรวบรวม จัดแสดงสิ่งของต่าง ๆ ที่มีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม แสดงสิ่งเชิดชูเกียรติยศของผู้ได้รับการยกย่อง เพื่อให้บริการข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ และสร้างแรงบันดาลใจในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

กิจกรรมของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในรอบปีที่ 73

มีนาคม 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

**73 ปี การสถาปนาสำนักงานเลขาธิการครูสภา
"ครูสภามุ่งยกระดับคุณภาพครู สู่คุณภาพการศึกษาไทย"**

นายแพทย์อุดม คชินทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานในพิธีการจัดงานวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานเลขาธิการครูสภา ครบรอบ 73 ปี วันที่ 2 มีนาคม 2561 โดยมี ดร.สมศักดิ์ ฤกษ์เลขาธิการครูสภา พร้อมผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการครูสภา ให้การต้อนรับ มีผู้ร่วมงาน จำนวน 350 คน ประกอบด้วย คณะกรรมการครูสภา คณะอนุกรรมการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพ ผู้สนับสนุนกิจการสำนักงานเลขาธิการครูสภา และผู้บริหาร หน่วยงานครูสภา สำนักงานเลขาธิการครูสภา

เมษายน 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

**เดินทางตรวจเยี่ยม นิกศ พนักงานเจ้าหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการครูสภา ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภาคเหนือ**

ดร.สมศักดิ์ ฤกษ์เลขาธิการครูสภา เป็นหัวหน้าคณะเดินทางตรวจเยี่ยม นิกศ พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการครูสภา ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภาคเหนือ โดยตรวจเยี่ยมที่จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิจิตร จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดนครสวรรค์ ณ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เมื่อวันที่ 2 - 5 เมษายน 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

งาน “ประเพณีสงกรานต์ คุรุสภาสืบสานวัฒนธรรมไทย” ประจำปี 2561

ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ เลขาธิการคุรุสภา เป็นประธานในพิธีงาน “ประเพณีสงกรานต์ คุรุสภาสืบสานวัฒนธรรมไทย” ประจำปี 2561 เพื่อเป็นการสืบสานประเพณีสงกรานต์ของไทยและเปิดโอกาสให้พนักงานเจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้น้ำใจพรจากผู้บริหารเพื่อความเป็นสิริมงคลเนื่องในโอกาสวันสงกรานต์ เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2561 ณ หอประชุมคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

พฤษภาคม 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

ประชุมชี้แจงการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ เลขาธิการคุรุสภา เป็นประธานการประชุมชี้แจงการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) สภามานิสัญญารับเงินอุดหนุนกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ ประจำปี 2561 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง “การพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC)” และการถ่ายทอดประสบการณ์ของเครือข่ายที่ได้รับเงินอุดหนุนจากคุรุสภา เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2561 ณ ห้องประชุมบุญยเกตุ อาคารหอประชุมคุรุสภา

ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกครู/สถานศึกษา
เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนครูในภูมิภาคอาเซียน

นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ ที่ปรึกษาสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกครู/สถานศึกษา เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนครูในภูมิภาคอาเซียน เพื่อรับทราบผลการดำเนินการโครงการแลกเปลี่ยนครูในภูมิภาคอาเซียน ณ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 21 เมษายน-5 พฤษภาคม 2561 โดยเชิญครูที่เข้าร่วมโครงการ มาร่วมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้วย เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 24 พฤษภาคม 2561 ณ ห้องประชุมไทยจารย์ ชั้น 3 อาคาร 2 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

พฤษภาคม 2561

มิถุนายน 2561

ประชุมคณะทำงานเสริมสร้างวัฒนธรรม
และค่านิยมต่อต้านการทุจริตในสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ดร.สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ เลขาธิการคุรุสภา เป็นประธานการประชุมคณะทำงานเสริมสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมต่อต้านการทุจริตในสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวัฒนธรรมค่านิยมสุจริตและต่อต้านการทุจริตในสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เมื่อวันอังคารที่ 5 มิถุนายน 2561 ณ ห้องประชุมมาลากุล อาคาร 1 ชั้น 3 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

มิถุนายน 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

เป็นขบวนกิจกรรม "ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ" (Professional Learning Community : PLC) ณ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบ นีธยม) จังหวัดนครปฐม

ดร.สมศักดิ์ คณประสิทธิ์ เลขาธิการคุรุสภา เป็นประธานนำผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาและสื่อมวลชนเยี่ยมชม "โครงการยกระดับส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์โดยใช้กระบวนการพัฒนาวัฒนธรรมและการวิจัย" ของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบ นีธยม) เป็นผลสำเร็จของเครือข่ายหน่วยงานทางการศึกษาที่ได้รับเงินอุดหนุนกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพแบบ "ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ" (Professional Learning Community : PLC) ประจำปี 2560 จากสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2561 ณ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบ นีธยม) จังหวัดนครปฐม

กรกฎาคม 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

คุรุสภาแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของคุรุสภา

ดร. สมศักดิ์ คณประสิทธิ์ รองเลขาธิการสภาการศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเลขาธิการคุรุสภา กล่าวว่า สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของคุรุสภา และประกาศของคุรุสภา ซึ่งบางฉบับไม่ได้มีการใช้บังคับในปัจจุบัน หรือบางฉบับใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน โดยที่ไม่ได้มีการทบทวนความเหมาะสม ทำให้เกิดความไม่เหมาะสมในการใช้บังคับและไม่สอดคล้องกับสภาพเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน เพื่อสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความถูกต้อง เป็นธรรม และทันต่อเหตุการณ์

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

ครูสภา

จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การพัฒนาอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ของสำนักงานเลขาธิการครูสภา

ดร. ทินสรี ศิริโพธิ์ รองเลขาธิการครูสภา เป็นประธานการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ของสำนักงานเลขาธิการครูสภา เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเป็นแนวทางในการกำหนดอัตลักษณ์ขององค์กร เพื่อใช้ในการวางแผน ด้านการสื่อสารของสำนักงานเลขาธิการครูสภา มีอาจารย์ราม เชื้อสถาปนศิริ เป็นวิทยากร เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 ณ ห้องประชุมไทยจารย์ ชั้น 3 อาคาร 2 สำนักงานเลขาธิการครูสภา

ข่าวkursaka
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการkursaka
www.ksp.or.th

**สำนักงานเลขาธิการkursakaจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของkursaka**

ดร.บุรพาทิ พลอยสุวรรณ รองเลขาธิการkursaka เป็นประธานเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของkursaka ณ โรงแรมโมต้า เดอซี หัวหิน ในวันที่ 2 - 3 สิงหาคม 2561 เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของkursakaให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความถูกต้อง และทันต่อเหตุการณ์ โดยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายร่วมตรวจสอบ วิเคราะห์และพิจารณาในการปรับปรุงครั้งนี้ด้วย

สิงหาคม 2561

ข่าวkursaka
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการkursaka
www.ksp.or.th

**แถลงข่าวการคัดเลือก
รางวัลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ครั้งที่ 3**

ณ ห้องประชุมไทยจารย์ สำนักงานเลขาธิการkursaka
เมื่อวันศุกร์ที่ 10 สิงหาคม 2561

ข่าวkursaka
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการkursaka
www.ksp.or.th

สำนักงานเลขาธิการkursaka จัดโครงการฝึกอบรม

การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ kursakaยุคใหม่ด้วย PMQA 4.0

ณ ห้องประชุมจันทระเกษม สำนักงานเลขาธิการkursaka
เมื่อวันพุธที่ 12 กันยายน 2561

กันยายน 2561

ข่าวkursaka
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการkursaka
www.ksp.or.th

สำนักงานเลขาธิการkursaka จัดประชุม

กระบวนการสมัยใหม่ในการยกระดับ คุณภาพการผลิตkursaka Thailand 4.0

ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันพุธที่ 19 กันยายน 2561

ตุลาคม 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

บพ. อรรถเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

WORLD DIDAC ASIA 2018

งานนิทรรศการสื่อการสอนใหม่ เพื่อร่วมยกระดับการศึกษาระดับอาเซียน
ระหว่างวันที่ 10 - 12 ตุลาคม 2561 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

บพ. อรรถเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน
เปิดงาน และปาฐกถาพิเศษ “การปฏิรูปการศึกษา : Thailand Education Reform”
มีผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเข้าร่วมพิธีเปิดงาน และร่วมจัดนิทรรศการให้ความรู้
เกี่ยวกับคุรุสภา และการจัดการเรียนรู้แบบ PLC , e-PLC

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

“โครงการครูสภาร่วมใจ สานสายใยสู่สังคม ปีที่ 2”

ดร.บุรพาทิศ พอยยสุวรรณ รองเลขาธิการครูสภา ร่วมกับคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการครูสภา มอบสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียน ชุดนักเรียน และอาหารตาม “โครงการครูสภาร่วมใจ สานสายใยสู่สังคม ปีที่ 2” ณ โรงเรียนบ้านย่านซื่อ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อส่งเสริมและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน เตรียมพร้อมเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพในอนาคต เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2561

พฤศจิกายน 2561

ทูลกระหม่อมราชชนนี บริพัตรราชนิกุล ณ อยุธยา ประจำปี 2561 สำนักงานเลขาธิการครูสภา วัดเกาะหลักพระอารามหลวง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ดร.วิมลนาพร รัตนกุลย์ เลขาธิการครูสภา เป็นประธานพิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี 2561 ของสำนักงานเลขาธิการครูสภา ณ วัดเกาะหลัก พระอารามหลวง ต.ประจวบคีรีขันธ์ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2561 มีจำนวนเงินโดยเสด็จพระราชกุศลรวมทั้งสิ้น 1,485,082.75 บาท

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

งานวัน “กวี บุณยเกตุ” ผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาของชาติ

สำนักงานเลขาธิการครูสภา ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. และ มูลนิธิธวัช บุนยเกตุ จัดงานวัน “กวี บุณยเกตุ” ผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาของชาติ ในวันเสาร์ที่ 3 พฤศจิกายน 2561 ณ บริเวณหอประชุมครูสภา มีผู้บริหารและพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการครูสภา สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. และ มูลนิธิธวัช บุนยเกตุ รวมทั้งเครือข่ายของนายท้วม บุนยเกตุ และแขกผู้มีเกียรติ เข้าร่วมงาน

ธันวาคม 2561

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

ประชุมหารือการเชื่อมโยงข้อมูลผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา ในระบบสารสนเทศของสถาบันครูพัฒนา

ดร.วิมลมาพร ระจันทุภักดิ์ เลขาธิการครูสภา เป็นประธานการประชุมหารือการเชื่อมโยงข้อมูลผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาในระบบสารสนเทศของสถาบันครูพัฒนา เพื่อเสนอแนวทางและแนวปฏิบัติในการเชื่อมโยงข้อมูลผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา ระหว่างระบบสารสนเทศของสถาบันครูพัฒนา และฐานข้อมูลของสำนักงานเลขาธิการครูสภา เมื่อวันที่จันทร์ที่ 3 ธันวาคม 2561 ณ ห้องประชุมไทยจารย์ ชั้น 3 อาคาร 2 สำนักงานเลขาธิการครูสภา

ข่าวคุรุสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

คุรุสภา ร่วมกับ สกสค. ประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.

ดร.บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ รองเลขาธิการคุรุสภา และ นายเอกศักดิ์ คงตระกูล รองเลขาธิการคณะกรรมการ สกสค. เป็นประธานการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่กำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การปฏิรูปการศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2561 ณ ห้องประชุมจันทิมาเกษม ชั้น 4 หอประชุมคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ธันวาคม 2561

มกราคม 2562

การระดมทุน งานวันครู ครั้งที่ 63 พ.ศ. 2562

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี การระดมทุนงานวันครู พลเอก เกษม นภาสวัสดิ์ ครูสมัย เป็นนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (จปร.) สำหรับงานวันครู พ.ศ. 2562 กำหนดแก่นสาระ (Theme) ว่า "คุณธรรมนำครูไทย สร้างเด็กไทยหัวใจซื่อตรง" เพื่อระลึกถึงพระคุณบูรพาจารย์ เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติครูและพัฒนาวิชาชีพครู เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2562 ณ บริเวณหอประชุมคุรุสภา

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

มอบดอกกล้วยไม้ ดอกไม้ประจำวันครู

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี รับมอบดอกกล้วยไม้ ดอกไม้ประจำวันครู และซีดีเพลง "เด็กไทยรักคุณครู" จาก นายแพทย์ ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมด้วย พลเอกสุรเชษฐ์ ชัยวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดร. วัฒนาพร ระจิกกุล เลขาธิการคุรุสภา พร้อมคณะผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา นำคณะนักเรียน นักศึกษา และศิลปินคารา เฝ้าพบ เนื่องวันอังคารที่ 8 มกราคม 2562 ณ ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล และเรียนเชิญท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานพิธีงานวันครู ครั้งที่ 63 พ.ศ. 2562 ในวันที่ 16 มกราคม 2562 ณ หอประชุมคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

มกราคม 2562

งานแถลงข่าวการจัดงานวันครู ครั้งที่ 63 พ.ศ.2562

นายแพทย์ ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมด้วย นายการุณ สกุลประดิษฐ์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประธานอนุกรรมการจัดงานวันครู ครั้งที่ 63 พ.ศ. 2562 และ ดร.วัฒนาพร ระจิกกุล เลขาธิการคุรุสภา แถลงข่าวการจัดงานวันครู ครั้งที่ 63 พ.ศ. 2562 "คุณธรรมนำคุณใจ สร้างเด็กไทยหัวใจซื่อตรง" พร้อมกันทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2562 ณ ห้องประชุมไทยาจารย์ ชั้น 3 อาคาร 2 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) 4.0

สำนักงานเลขาธิการครูสภา จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) 4.0 ของสำนักงานเลขาธิการครูสภา เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสำนักงานให้มีประสิทธิภาพ มีนายนิรนาถ นิกคณศรี กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอฟที ออลส์ จำกัด เป็นวิทยากร เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 ณ ห้องประชุมจันทิมาเกษม ชั้น 4 หอประชุมครูสภา สำนักงานเลขาธิการครูสภา

กุมภาพันธ์ 2562

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการครูสภา
www.ksp.or.th

ครูสภานิเทศการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ครูสภาที่ให้บริการ ที่จุดบริการงานครูสภา ณ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

นางโสภิตา สุวรรณะ ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ และ ดร.ราณี จินสุภรณ์ ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหัวหน้าคณะนิเทศการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ครูสภาที่ให้บริการที่จุดบริการงานครูสภา ณ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม มีคุณอรุณรัตน์ โสภิตา ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล ให้การต้อนรับ เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน และตรวจสอบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มี ความพร้อมในการให้บริการผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2562

21 MARCH

WORLD
DOWN
SYNDROME
DAY

วันดาวน์ซินโดรมโลก

Withaya Jarnkarn e-book online
www.withayajarnksp.com

13 มีนาคม
วันไตโลก (World Kidney Day)

ทุกคนทั่วไทย ไตแข็งแรง

คำขวัญ “วันไตโลก” ประจำปี 2562

